

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/1939

2017 m. spalio 12 d.

kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 86 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Belgijos, Bulgarijos, Kroatijos, Kipro, Čekijos, Vokietijos, Suomijos, Prancūzijos, Graikijos, Lietuvos, Liuksemburgo, Portugalijos, Rumunijos, Slovakijos, Slovėnijos ir Ispanijos pranešimą, kuriuo 2017 m. balandžio 3 d. tos valstybės narės pranešė Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai apie savo pageidavimą nustatyti tvirtesnę bendradarbiavimą pagal šio reglamento projektą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,

laikydamosi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Sąjunga užsibrėžė tikslą sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;
- (2) galimybė įkurti Europos prokuratūrą numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) antraštinėje dalyje dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės;
- (3) ir Sąjunga, ir Europos Sąjungos valstybės narės turi pareigą apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo nusikaltamų veikų, dėl kurių kasmet patiriama didelių finansinių nuostolių. Vis dėlto šiuo metu nacionalinės baudžiamosios teisenos institucijos ne visada pakankamai tiria šias nusikaltamas veikas ir nepakankamu mastu vykdo baudžiamąjį persekiojimą už jas;
- (4) 2013 m. liepos 17 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo;
- (5) 2017 m. vasario 7 d. posėdyje Taryba užfiksavo, kad nepavyko pasiekti vieningo sprendimo dėl šio reglamento projekto;
- (6) pagal SESV 86 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą 2017 m. vasario 14 d. laišku septyniolikos valstybių narių grupė paprašė, kad reglamento projektas būtų perduotas Europos Vadovų Tarybai;
- (7) 2017 m. kovo 9 d. Europos Vadovų Taryba apsvartė reglamento projektą ir pažymėjo, kad nepavyko pasiekti susitarimo, kaip apibrėžta SESV 86 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje;

⁽¹⁾ 2017 m. spalio 5 d. pritarimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

- (8) 2017 m. balandžio 3 d. Belgija, Bulgarija, Kroatija, Kipras, Čekija, Suomija, Prancūzija, Vokietija, Graikija, Lietuva, Liuksemburgas, Portugalija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija ir Ispanija pranešė Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai, kad pageidauja nustatyti tvirtesnę bendradarbiavimą Europos prokuratūros įsteigimo srityje. Todėl, vadovaujantis SESV 86 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, leidimas pradėti Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 20 straipsnio 2 dalyje ir SESV 329 straipsnio 1 dalyje nurodytą tvirtesnę bendradarbiavimą laikomas suteiktu ir nuo 2017 m. balandžio 3 d. taikomos nuostatos dėl tvirtesnio bendradarbiavimo. Be to, atitinkamai 2017 m. balandžio 19 d., 2017 m. birželio 1 d., 2017 m. birželio 9 d. ir 2017 m. birželio 22 d. laiškais Latvija, Estija, Austrija ir Italija nurodė savo pageidavimą dalyvauti nustatant tvirtesnę bendradarbiavimą;
- (9) vadovaujantis SESV 328 straipsnio 1 dalimi, pradėtas tvirtesnis bendradarbiavimas yra atviras visoms Europos Sąjungos valstybėms narėms. Jis taip pat atviras joms bet kuriuo kitu metu, įskaitant jau vykdomą tvirtesnę bendradarbiavimą, jei laikomasi toje struktūroje jau priimtų aktų. Komisija ir tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje dalyvaujančios valstybės narės (toliau – valstybės narės) turėtų skatinti jame dalyvauti kuo didesnę Europos Sąjungos valstybių narių skaičių. Šis reglamentas turėtų būti privalomas visas ir tiesiogiai taikomas tik tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje dalyvaujančiose valstybėse narėse arba remiantis sprendimu, priimtu vadovaujantis SESV 331 straipsnio 1 dalies antra arba trečia pastraipa;
- (10) pagal SESV 86 straipsnį Europos prokuratūra turėtų būti įkurta Eurojusto pagrindu. Tai reiškia, kad šiuo reglamentu reikėtų nustatyti jų glaudžius santykius, grindžiamus tarpusavio bendradarbiavimu;
- (11) SESV nustatyta, kad į Europos prokuratūros dalykinės kompetencijos sritį patenka tik Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios nusikalstamos veikos, laikantis šio reglamento. Todėl Europos prokuratūros užduotys turėtų būti vykdyti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų, numatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371⁽¹⁾, ir veikų, kurios yra su jomis neatsiejamai susijusios, tyrimą vykdytojų atžvilgiu, vykdyti jų baudžiamąjį persekiojimą ir perduoti juos teismui. Norint išplėsti šią kompetenciją, kad ji apimtų ir tarpvalstybinio pobūdžio sunkius nusikaltimus, būtinas vieningas Europos Vadovų Tarybos sprendimas;
- (12) pagal subsidarumo principą kova su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais dėl savo masto ir poveikio gali būti geriau užtikrinta Sąjungos lygmeniu. Esant dabartinei padėčiai, kai baudžiamasis persekiojimas už Sąjungos finansiniams interesams kenkiančias nusikalstamas veikas priklauso tik Europos Sąjungos valstybių narių institucijų kompetencijai, tas tikslas ne visada yra pakankamai pasiektas. Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. įsteigti Europos prokuratūrą ir taip sustiprinti kovą su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiomis nusikalstamomis veikomis, Europos Sąjungos valstybės narės negali deramai pasiekti, nes esama susiskaidymo vykstant baudžiamąjį persekiojimą nacionaliniu mastu už įvykdytas nusikalstamas veikas, kenkiančias Sąjungos finansiniams interesams, ir, atsižvelgiant į tai, kad Europos prokuratūra turės kompetenciją vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už tokias nusikalstamas veikas, to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje įtvirtintą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti, ir užtikrinama, kad jo poveikis valstybių narių teisės sistemoms ir institucinėms struktūroms būtų kuo mažesnis;
- (13) šiuo reglamentu numatoma Europos prokuratūros ir nacionalinių institucijų pasidalijamosios kompetencijos kovojant su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais sistema, grindžiama Europos prokuratūros bylos išsireikalavimo teise;
- (14) atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo principą, tiek Europos prokuratūra, tiek kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų remti ir informuoti viena kitą siekdamas veiksmingai kovoti su Europos prokuratūros kompetencijai priklausančiais nusikaltimais;
- (15) šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių nacionalinėms sistemoms, kiek tai susiję su nusikalstamų veikų tyrimų organizavimo būdais;

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- (16) kadangi Europos prokuratūrai bus suteikti tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo įgaliojimai, reikėtų nustatyti institucines garantijas jos nepriklausomumui ir atskaitomybei Sąjungos institucijoms užtikrinti;
- (17) Europos prokuratūra turėtų veikti vadovaudamasi visos Sąjungos interesais ir turėtų nesiekti gauti, taip pat nesi-laikyti jokių Europos prokuratūrai nepriklausančių asmenų nurodymų;
- (18) Europos prokuratūrai pagal šį reglamentą ne tik suteikiamas nepriklausomumas ir įgaliojimai, bet ir nustatoma griežta atskaitomybė. Europos vyriausiasis prokuroras yra visiškai atskaitingas už savo, kaip Europos prokuratūros vadovo, pareigų vykdymą ir yra iš esmės instituciniu požiūriu atskaitingas Europos Parlamentui, Tarybai ir Komi-sijai už bendrą Prokuratūros veiklą. Todėl bet kuri iš tų institucijų gali kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą (toliau – Teisingumo Teismas) ir prašyti tam tikromis aplinkybėmis, be kita ko, sunkių nusižengimų atvejais, nušalinti Europos vyriausiąjį prokurorą nuo pareigų. Ta pati procedūra turėtų būti taikoma atleidžiant iš pareigų Europos prokurorus;
- (19) Europos prokuratūra turėtų skelbti viešą metinę jos bendros veiklos ataskaitą; joje turėtų būti pateikti bent statistiniai duomenys apie Europos prokuratūros darbą;
- (20) Europos prokuratūros organizacinė struktūra turėtų suteikti galimybę greitai ir rezultatyviai priimti sprendimus vykdant nusikalstamų veikų tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, neatsižvelgiant į tai, ar jie susiję su viena, ar su keliomis valstybėmis narėmis. Šia struktūra taip pat turėtų būti užtikrinta, kad Europos prokuratūroje būtų atstovaujama visoms valstybių narių nacionalinėms teisės sistemoms bei tradicijoms ir kad atitinkamose valstybėse narėse tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą iš esmės vykdytų prokurorai, turintys žinių apie atskiras teisės sistemas;
- (21) tuo tikslu Europos prokuratūra turėtų būti nedaloma Sąjungos įstaiga, veikianti kaip viena tarnyba. Centrinį lygmenį sudaro Europos vyriausiasis prokuroras, kuris yra visos Europos prokuratūros vadovas ir Europos proku-rorų kolegijos vadovas, nuolatinės kolegijos ir Europos prokurorai. Decentralizuotą lygmenį sudaro valstybėse narėse esantys Europos deleguotieji prokurorai;
- (22) be to, kad būtų užtikrintas Europos prokuratūros veiksmų nuoseklumas, taigi – lygiavertė Sąjungos finansinių interesų apsauga, Europos prokuratūros organizacinė struktūra ir vidaus sprendimų priėmimo procesas turėtų suteikti galimybę Centriniam biurui stebėti visus Europos deleguotųjų prokurorų vykdomus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, jiems vadovauti ir vykdyti jų priežiūrą;
- (23) šiame reglamente terminai „bendra priežiūra“, „stebėsena ir vadovavimas“ ir „priežiūra“ vartojami skirtingoms Europos prokuratūros vykdomos kontrolės veiklos rūšims apibūdinti. „Bendra priežiūra“ turėtų būti suprantama kaip bendras Europos prokuratūros veiklos administravimas, kai nurodymai duodami tik tais klausimais, kurių svarba Europos prokuratūrai yra horizontaliojo pobūdžio. „Stebėsena ir vadovavimas“ turėtų būti suprantami kaip įgaliojimai stebėti atskirus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą ir jiems vadovauti. „Priežiūra“ turėtų būti supran-tama kaip atidesnė ir nuolatinė tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo priežiūra, įskaitant prireikus intervencinius veiksmus ir nurodymų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo klausimais davimą;
- (24) Kolegija turėtų priimti sprendimus strateginiais klausimais, įskaitant Europos prokuratūros prioritetų ir tyrimų bei baudžiamojo persekiojimo politikos nustatymą, taip pat bendrais klausimais, kylančiais dėl atskirų bylų, pavyzdžiui, susijusiais su šio reglamento taikymu, tinkamu Europos prokuratūros tyrimų bei baudžiamojo persekiojimo poli-tikos įgyvendinimu, principiniais klausimais arba klausimais, kurie yra labai svarbūs siekiant vystyti darnią Europos prokuratūros tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo politiką. Kolegijos sprendimai bendrais klausimais neturėtų turėti įtakos pareigai vykdyti tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą pagal šį reglamentą ir nacionalinę teisę. Kolegija turėtų dėti visas įmanomas pastangas, kad sprendimai būtų priimami bendru sutarimu. Jei tokio bendro sutarimo pasiekti neįmanoma, sprendimai turėtų būti priimami balsuojant;
- (25) nuolatinės kolegijos turėtų stebėti tyrimus bei jiems vadovauti ir užtikrinti Europos prokuratūros veiklos darnumą. Nuolatinė kolegijų sudėtis turėtų būti nustatoma pagal Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles; jose, be kita ko, turėtų būti numatyta, kad Europos prokuroras gali būti daugiau nei vienos nuolatinės kolegijos narys, jeigu tai tinkama siekiant tiek, kiek įmanoma, užtikrinti vienodą atskirų Europos prokurorų darbo krūvį;

- (26) nuolatinėms kolegijoms turėtų pirmininkauti Europos vyriausiasis prokuroras, vienas iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų arba Europos prokuroras, vadovaujantis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatytais principais;
- (27) bylos nuolatinėms kolegijoms turėtų būti paskirstomos remiantis atsitiktinio paskirstymo sistema, siekiant tiek, kiek įmanoma, užtikrinti vienodą darbo krūvio padalijimą. Siekiant užtikrinti tinkamą ir efektyvų Europos prokuratūros veikimą, Europos vyriausiojo prokuroro sprendimu turėtų būti galima nukrypti nuo šio principo;
- (28) į Kolegiją turėtų būti paskirta po vieną Europos prokurorą iš kiekvienos valstybės narės. Europos prokurorai turėtų iš esmės kompetentingos nuolatinės kolegijos vardu vykdyti tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo, kuriuos Europos deleguotieji prokurorai vykdo savo kilmės valstybėse narėse, priežiūrą. Jie turėtų palaikyti ryšius tarp Centrinio biuro ir decentralizuoto lygmens savo valstybėse narėse, sudarydami palankesnes sąlygas tam, kad Europos prokuratūra veiktų kaip viena tarnyba. Prižiūrintis Europos prokuroras taip pat turėtų patikrinti nurodymų atitikimą nacionalinei teisei ir informuoti nuolatinę kolegiją, jeigu nurodymai neatitinka nacionalinės teisės;
- (29) dėl darbo krūvio, susijusio su dideliu tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo atvejų skaičiumi tam tikroje valstybėje narėje, Europos prokuroras turėtų galėti prašyti, kad išimties tvarka tam tikrų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo atvejų jo kilmės valstybėje narėje priežiūra būtų paskirta kitiems Europos prokurorams. Sprendimą turėtų priimti Europos vyriausiasis prokuroras, gavęs Europos prokuroro, kuris perimtų atitinkamas bylas, sutikimą. Tokių sprendimų priėmimo kriterijai turėtų būti nustatyti Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse ir turėtų apimti reikalavimą, kad bylas perimantis Europos prokuroras pakankamai gerai mokėtų atitinkamos valstybės narės kalbą ir pakankamai gerai išmanytų jos teisės sistemą;
- (30) Europos prokuratūros tyrimus paprastai turėtų vykdyti Europos deleguotieji prokurorai valstybėse narėse. Tai jie turėtų daryti vadovaudamiesi šiuo reglamentu ir, kiek tai susiję su klausimais, kuriems šis reglamentas netaikomas, pagal nacionalinę teisę. Europos deleguotieji prokurorai turėtų vykdyti savo užduotis prižiūrint prižiūrinčiam Europos prokurorui ir vadovaujant bei duodant nurodymus kompetentingai nuolatinei kolegijai. Jeigu valstybės narės nacionalinės teisės aktuose numatyta tam tikrų aktų vidaus peržiūra nacionalinės prokuratūros struktūroje, tokių Europos deleguotojo prokuroro priimtų sprendimų peržiūra pagal Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklės turėtų patekti į prižiūrinčio Europos prokuroro priežiūros įgaliojimų sritį. Tokiais atvejais valstybės narės neturėtų būti įpareigosios numatyti peržiūrą, kurią atliktų nacionaliniai teismai, nedarant poveikio ES sutarties 19 straipsniui ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsniui;
- (31) prokuroro funkcijos kompetentinguose teismuose vykdomos iki proceso pabaigos, t. y. kol galutinai išspręstas klausimas, ar įtariamasis arba kaltinamasis įvykdė nusikalstamą veiką, įskaitant, jei taikytina, bausmės skyrimą ir sprendimą dėl teisinio veiksmo ar teisių gynimo priemonių, kurių galima imtis, kol tas sprendimas netapo galutinis;
- (32) Europos deleguotieji prokurorai turėtų būti neatsiejama Europos prokuratūros dalis, todėl, vykdydami Europos prokuratūros kompetencijai priskiriamų nusikalstamų veikų tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą už jas, savo atitinkamų valstybių narių teritorijoje jie turėtų veikti išskirtinai Europos prokuratūros vardu ir jos naudai. Dėl šios priežasties pagal šį reglamentą jiems turėtų būti suteiktas funkciniu ir teisiniu požiūriu nepriklausomas statusas, kuris skirtųsi nuo nacionalinėje teisėje numatytų statusų;
- (33) Europos deleguotieji prokurorai, neatsižvelgiant į jų ypatingą statusą pagal šį reglamentą, savo kadencijos metu taip pat turėtų būti savo valstybės narės prokuratūros nariai, t. y. prokurorai arba teisėjai, ir jiems jų valstybės narės turėtų suteikti ne mažesnius įgaliojimus kaip nacionaliniams prokurorams;
- (34) Europos deleguotiesiems prokurorams turėtų būti privaloma vykdyti nuolatinių kolegijų ir Europos prokurorų nurodymus. Jeigu Europos deleguotasis prokuroras mano, kad dėl nurodymo jam reikėtų imtis priemonių, kurios neatitiktų nacionalinės teisės, jis turėtų paprašyti, kad Europos vyriausiasis prokuroras peržiūrėtų tą nurodymą;

- (35) bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras turėtų prižiūrėti Europos prokurorui ir kompetentingai nuolatinę kolegiją pranešti apie visus reikšmingus pokyčius byloje, pavyzdžiui, tyrimo priemonių vykdymo rezultatus arba įtariamųjų sąrašo pakeitimus;
- (36) nuolatinės kolegijos turėtų naudotis savo sprendimų priėmimo įgaliojimais konkrečiais Europos prokuratūros proceso etapais, kad būtų užtikrinta bendra tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo politika. Jos turėtų priimti sprendimus remdamosi bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pasiūlytu sprendimo projektu. Tačiau išskirtiniais atvejais nuolatinė kolegija turėtų turėti galimybę priimti sprendimą be bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro sprendimo projekto. Tokiais atvejais tokį sprendimo projektą gali pateikti bylą prižiūrintis Europos prokuroras;
- (37) nuolatinė kolegija turėtų turėti galimybę konkrečiais atvejais, kai nusikalstama veika nėra sunki arba procesas nėra sudėtingas, perduoti savo sprendimų priėmimo įgaliojimus prižiūrinčiam Europos prokurorui. Vertinant nusikaltamos veikos sunkumą turėtų būti atsižvelgiama į atgarsį Sąjungos lygmeniu;
- (38) Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse turėtų būti numatytas Europos prokurorų tarpusavio pavadavimo mechanizmas. Pavadavimo mechanizmas turėtų būti taikomas tais atvejais, kai Europos prokuroras trumpai negali vykdyti savo pareigų, pavyzdžiui, dėl nebuvimo;
- (39) be to, Europos prokurorą turėtų pavaduoti vienas iš jo valstybės narės Europos deleguotųjų prokurorų, kai Europos prokuroras atsistatydina, yra atleidžiamas arba pasitraukia iš pareigų dėl bet kurios kitos priežasties arba, pavyzdžiui, užsitęsios ligos atvejais. Pavadavimo laikotarpis turėtų būti ne ilgesnis kaip trys mėnesiai. Kolegijai turėtų būti palikta galimybė savo nuožiūra pratęsti tą laikotarpį, jeigu manoma, kad tai yra būtina atsižvelgiant į Europos prokuratūros darbo krūvį ir Europos prokuroro nebuvimo trukmę, kol jis bus pakeistas arba sugrįš. Europos prokurorą pavaduojantis Europos deleguotasis prokuroras pavadavimo laikotarpiu nebeturėtų vadovauti tyrimams ir baudžiamajam persekiojimui, kuriuos jis vykdo kaip Europos deleguotasis prokuroras arba kaip nacionalinis prokuroras. Europos prokuratūros procesams, kuriuos vykdo Europos prokurorą pavaduojantis Europos deleguotasis prokuroras, turėtų būti taikomos Europos prokuratūros taisyklės dėl persikirstymo;
- (40) Europos vyriausiojo prokuroro ir Europos prokurorų skyrimo procedūra turėtų būti garantuotas jų nepriklausomumas. Jų teisėtumas turėtų būti kildinamas iš Sąjungos institucijų, dalyvaujančių skyrimo procedūroje. Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojus iš savo narių turėtų skirti Kolegija;
- (41) atrankos komisija turėtų sudaryti trumpą kandidatų Europos vyriausiojo prokuroro pareigoms užimti sąrašą. Įgaliojimai nustatyti komisijos veiklos taisyklės ir paskirti jos narius turėtų būti suteikti Tarybai, remiantis Komisijos pateiktu pasiūlymu. Tokie įgyvendinimo įgaliojimai atspindėtų Tarybai pagal SESV 86 straipsnį suteiktus specialius įgaliojimus ir ypatingą Europos prokuratūros pobūdį – ji ir toliau bus tvirtai integruota į nacionalines teisės struktūras ir kartu bus Sąjungos įstaiga. Europos prokuratūra veiks procesuose, kuriuose dauguma kitų subjektų bus nacionaliniai subjektai, pavyzdžiui, teismai, policija ir kitos teisėsaugos institucijos; todėl Taryba yra konkrečiai suinteresuota aktyviai dalyvauti skyrimo procedūroje. Be to, perduodant tuos įgaliojimus Tarybai tinkamai atsižvelgiama į sprendimų priėmimo įgaliojimų, turinčių tiesioginės įtakos nacionalinėms teisminėms ir baudžiamojo persekiojimo struktūroms, galimą opų pobūdį. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų bendru sutarimu paskirti vieną iš į galutinį sąrašą įtrauktų kandidatų Europos vyriausiojo prokuroru;

- (42) kiekviena valstybė narė turėtų pateikti tris kandidatūras Europos prokuroro pareigoms užimti; jį atranka ir paskiria Taryba. Siekiant užtikrinti Kolegijos darbo tęstinumą, kas trejus metus turėtų būti pakeičiamas trečdalis Europos prokurorų. Įgaliojimai priimti pereinamojo laikotarpio taisyklės dėl Europos prokurorų skyrimo pirmai jų kadencijai ir tos kadencijos laikotarpiu turėtų būti suteikti Tarybai. Tie įgyvendinimo įgaliojimai atspindi Tarybos įgaliojimus atrinkti ir paskirti Europos prokurorus. Tai taip pat pagrįsta dėl ypatingo Europos prokurorų pobūdžio – jie yra susieti su savo atitinkamomis valstybėmis narėmis ir kartu yra Kolegijos nariai, o kalbant apskritai, tai yra pagrįsta dėl ypatingo Europos prokuratūros pobūdžio, vadovaujantis ta pačia logika, kuria grindžiami Tarybai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti komisijos veiklos taisyklės ir paskirti jos narius. Taryba, sprenddama dėl trečdaliai Europos prokurorų pakeitimo jų pirmos kadencijos laikotarpiu, turėtų atsižvelgti į valstybių narių geografinę aprėptį;
- (43) Europos deleguotųjų prokurorų skyrimo procedūra turėtų būti užtikrinta, kad jie būtų neatsiejama Europos prokuratūros dalis ir kartu veiklos lygmeniu liktų įtraukti į savo nacionalines teisės sistemas, teismines ir baudžiamojo persekiojimo struktūras. Valstybės narės turėtų pateikti kandidatūras Europos deleguotųjų prokurorų pareigoms užimti; juos Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlymu turėtų paskirti Kolegija;
- (44) kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti du arba daugiau Europos deleguotųjų prokurorų, kad būtų užtikrinta, kad būtų tinkamai susitvarkoma su Europos prokuratūros darbo krūviu. Europos vyriausiasis prokuroras, konsultuodamasis su kiekviena valstybe nare, turėtų patvirtinti Europos deleguotųjų prokurorų skaičių kiekvienai valstybei narei ir funkcinį bei teritorinį užduočių padalijimą tarp jų. Tokių konsultacijų metu reikėtų deramai atsižvelgti į nacionalinių baudžiamojo persekiojimo sistemų organizavimą. Pagal funkcinio kompetencijų padalijimo tarp Europos deleguotųjų prokurorų sąvoką galėtų būti suteikta galimybė paskirstyti užduotis;
- (45) pritarus Europos vyriausiajam prokurorui, bendras Europos deleguotųjų prokurorų skaičius tam tikroje valstybėje narėje gali būti pakeistas, neviršijant Europos prokuratūrai skirtos metinio biudžeto eilutės ribų;
- (46) Kolegija turėtų būti atsakinga už drausmines procedūras, susijusias su pagal šį reglamentą veikiančiais Europos deleguotaisiais prokurorais. Kadangi Europos deleguotieji prokurorai lieka aktyviais valstybių narių prokuratūrų arba teisminių institucijų pareigūnais ir taip pat gali vykdyti nacionalinių prokurorų funkcijas, dėl su šiuo reglamentu nesusijusių priežasčių gali būti taikomos nacionalinės drausminės nuostatos. Tačiau tokiais atvejais Europos vyriausiasis prokuroras, atsižvelgiant į jo atsakomybę už Europos prokuratūros administravimą ir siekiant apsaugoti jos vientisumą ir nepriklausomumą, turėtų būti informuotas apie tam tikro asmens atleidimą iš pareigų arba drausminės priemonės taikymą;
- (47) Europos prokuratūros darbas iš esmės turėtų būti vykdomas elektronine forma. Turėtų būti sukurta bylų valdymo sistema, kuri priklausytų Europos prokuratūrai ir būtų jos valdoma. Bylų valdymo sistemoje laikoma informacija turėtų apimti gautą informaciją apie galimas nusikalstamas veikas, priskiriamas Europos prokuratūros kompetencijai, taip pat informaciją apie bylas, įskaitant baigtas nagrinėti bylas. Kurdama bylų valdymo sistemą, Europos prokuratūra turėtų užtikrinti, kad ši sistema suteiktų Europos prokuratūrai galimybę veikti kaip vienai tarnybai, kurioje Centrinis biuras turėtų prieigą prie Europos deleguotųjų prokurorų administruojamų bylų, kad galėtų vykdyti savo sprendimų priėmimo, stebėsenos ir vadovavimo bei priežiūros užduotis;
- (48) nacionalinės institucijos turėtų nedelsdamos informuoti Europos prokuratūrą apie bet kokią elgesį, kuris galėtų būti laikomas Europos prokuratūros kompetencijai priskiriama nusikalstama veika. Europos prokuratūros kompetencijai nepriklausančiais atvejais ji turėtų informuoti nacionalines kompetentingas institucijas apie visus faktus, apie kuriuos ji sužino ir kurie galėtų būti laikomi nusikalstama veika, pavyzdžiui, apie melagingus parodymus;
- (49) Sąjungos institucijos, įstaigos, organai bei agentūros, taip pat nacionalinės institucijos turėtų nedelsdami suteikti Europos prokuratūrai visą informaciją apie nusikalstamas veikas, kurių atžvilgiu ji galėtų naudotis savo kompetencija. Europos prokuratūra taip pat gali gauti arba rinkti informaciją iš kitų šaltinių, pavyzdžiui, privačių šalių. Europos prokuratūroje taikomu tikrinimo mechanizmu turėtų būti siekiama įvertinti, ar, remiantis gauta informacija, yra įvykdytos Europos prokuratūros dalykinės, teritorinės ir asmeninės kompetencijos sąlygos;

- (50) informatoriai galėtų suteikti naujos informacijos Europos prokuratūrai ir tokiu būdu padėti jai vykdyti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų tyrimo, jų vykdytojų baudžiamojo persekiojimo ir perdavimo teismui funkcijas. Tačiau atsakomųjų veiksmų baimė gali atgrasyti nuo informavimo apie pažeidimus. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas atskleisti nusikalstamas veikas, kurios priklauso Europos prokuratūros kompetencijai, valstybės narės raginamos pagal jų nacionalinės teisės aktus numatyti veiksmingas procedūras, kurios sudarytų sąlygas pranešti apie galimas nusikalstamas veikas, priklausančias Europos prokuratūros kompetencijai, ir užtikrinti apie tokias nusikalstamas veikas pranešančių asmenų apsaugą nuo atsakomųjų veiksmų, visų pirma nuo priešiško ar diskriminacinio su užimtumu susijusių veiksmų. Europos prokuratūra prireikus turėtų parengti savo vidaus taisykles;
- (51) kad valstybių narių nacionalinės institucijos ir visos Sąjungos institucijos, įstaigos, organai bei agentūros visiškai laikytųsi savo pareigos informuoti Europos prokuratūrą, jeigu įtariama, kad padaryta jos kompetencijai priskiriama nusikalstama veika, jie turėtų laikytis esamų pranešimo procedūrų ir būti įdiegę veiksmingus pirminio jiems praneštų įtarimų vertinimo mechanizmus. Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros tuo tikslu gali pasitelkti Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (toliau – OLAF);
- (52) valstybių narių institucijos turėtų sukurti sistemą, kuria būtų užtikrinta, kad informacija Europos prokuratūrai būtų pranešama kuo greičiau. Pačios valstybės narės turi nuspręsti, ar reikia sukurti tiesioginę, ar centralizuotą sistemą;
- (53) norint užtikrinti tinkamą Europos prokuratūros veikimą, itin svarbu, kad tos pranešimo pareigos būtų laikomasi; toks laikymasis turėtų būti aiškinamas plačiai, siekiant užtikrinti, kad nacionalinės institucijos praneštų apie atvejus, kai nėra įmanoma iš karto įvertinti kai kuriuos kriterijus (pavyzdžiui, žalos dydį ar taikytiną bausmę). Europos prokuratūra taip pat turėtų turėti galimybę atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį prašyti valstybių narių institucijų informacijos apie kitas Sąjungos finansiniams interesams kenkiančias nusikalstamas veikas. Tai neturėtų būti laikoma galimybe Europos prokuratūrai prašyti valstybių narių institucijų sistemingai arba reguliariai teikti informaciją, susijusią su nesunkiomis nusikalstamomis veikomis;
- (54) siekiant užtikrinti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų veiksmingą tyrimą ir principo *ne bis in idem* taikymą, tam tikrais atvejais gali prireikti atlikti ir kitų nusikalstamų veikų pagal nacionalinę teisę tyrimą, kai tos veikos yra neatsiejamai susijusios su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančia nusikalstama veika. „Neatsiejamai susijusių nusikalstamų veikų“ sąvoka turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į atitinkamą teismų praktiką, kurioje principo *ne bis in idem* taikymo tikslu kaip atitinkamas kriterijus išlaikomas materialių faktų (arba faktų, kurie iš esmės yra tokie patys) identiškas, suprantamas kaip konkrečių aplinkybių, kurios yra neatsiejamai susijusios laiko ir erdvės atžvilgiu, visuma;
- (55) Europos prokuratūra turėtų turėti teisę naudotis kompetencija, kai nusikalstamos veikos yra neatsiejamai susijusios, o Sąjungos finansiniams interesams kenkianti nusikalstama veika yra vyraujanti atitinkamos nusikalstamos veikos sunkumo, kurį atspindi didžiausios bausmės, kurios galėtų būti skirtos, atžvilgiu;
- (56) tačiau Europos prokuratūra taip pat turėtų turėti teisę naudotis kompetencija neatsiejamai susijusių nusikalstamų veikų atveju, kai Sąjungos finansiniams interesams kenkianti nusikalstama veika nėra vyraujanti sankcijų dydžio atžvilgiu, tačiau kai neatsiejamai susijusi kita nusikalstama veika yra laikoma pagalbinė pagal savo pobūdį, kadangi ja tik sudarytos sąlygos Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios nusikalstamos veikos vykdymui, visų pirma, kai tokia kita nusikalstama veika buvo įvykdyta iš esmės siekiant sudaryti sąlygas Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios nusikalstamos veikos vykdymui, pavyzdžiui, nusikalstama veika, kuria siekiama vien užtikrinti materialines ar teisines Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios nusikalstamos veikos vykdymo priemones, arba užtikrinti tokios veikos naudą arba rezultatą;
- (57) „nusikalstamų veikų, susijusių su dalyvavimu nusikalstamos organizacijos veikloje“ sąvokai turėtų būti taikoma nacionalinėje teisėje pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2008/841/TVR ⁽¹⁾ nustatyta apibrėžtis ir ji gali apimti, pavyzdžiui, narysę tokioje nusikalstamoje organizacijoje arba jos veiklos organizavimą ir vadovavimą jai;

(¹) 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

- (58) Europos prokuratūros kompetencija, susijusi su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiomis nusikalstamomis veikomis, paprastai turėtų būti viršesnė už nacionalinius reikalavimus dėl kompetencijos, kad Prokuratūra galėtų užtikrinti nuoseklumą ir vadovavimą tyrimams bei baudžiamajam persekiojimui Sąjungos lygmeniu. Tų nusikalstamų veikų atžvilgiu valstybių narių institucijos neturėtų imtis veiksmų, išskyrus atvejus, kai būtina skubiai imtis priemonių, kol Europos prokuratūra priims sprendimą, ar vykdyti tyrimą;
- (59) konkreti byla turėtų būti laikoma turinčia didelį atgarsį Sąjungos lygmeniu, *inter alia*, kai nusikalstama veika yra tarpvalstybinio pobūdžio ir masto, kai tokioje veikoje dalyvauja nusikalstama organizacija arba kai konkrečios rūšies veika galėtų kelti didelę grėsmę Sąjungos finansiniams interesams ar Sąjungos institucijų gero vardo užtikrinimo ir Sąjungos piliečių pasitikėjimo atžvilgiu;
- (60) tais atvejais, kai Europos prokuratūra negali naudotis savo kompetencija konkrečiu atveju, nes yra pagrindo manyti, kad žala, kuri buvo ar gali būti padaryta Sąjungos finansiniams interesams, neviršija žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta kitam nukentėjusiajam, Europos prokuratūra vis tiek turėtų galėti naudotis savo kompetencija, jeigu ji turi geresnes galimybes nei atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) institucijos tirti bylą arba vykdyti baudžiamąjį persekiojimą. Europos prokuratūra galėtų turėti geresnes galimybes, *inter alia*, kai būtų efektyviau leisti Europos prokuratūrai vykdyti tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą dėl atitinkamos nusikalstamos veikos dėl jos tarpvalstybinio pobūdžio ir masto, kai tokioje veikoje dalyvauja nusikalstama organizacija arba kai konkrečios rūšies veika galėtų kelti didelę grėsmę Sąjungos finansiniams interesams ar Sąjungos institucijų gero vardo užtikrinimo ir Sąjungos piliečių pasitikėjimo atžvilgiu. Tokiu atveju Europos prokuratūra turėtų turėti galimybę naudotis savo kompetencija pritarus valstybės (-ių) narės (-ių) kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kai buvo padaryta žala tokiam (-iems) kitam (-iems) nukentėjusiajam (-iesiems);
- (61) jei valstybės narės teisminė arba teisėsaugos institucija pradeda tyrimą nusikalstamos veikos atžvilgiu ir mano, kad Europos prokuratūra negalėtų naudotis savo kompetencija, ji apie tai turėtų informuoti Europos prokuratūrą, kad pastaroji galėtų įvertinti, ar ji turėtų naudotis savo kompetencija;
- (62) jeigu nesutariama dėl klausimų, susijusių su naudojimusi kompetencija, kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų priimti sprendimą dėl kompetencijos priskyrimo. Kompetentingų nacionalinių institucijų sąvoka turėtų būti suprantama taip, kad tai yra teisminės institucijos, kurios yra kompetentingos priimti sprendimą dėl kompetencijos priskyrimo pagal nacionalinę teisę;
- (63) kadangi Europos prokuratūra turėtų perduoti baudžiamąsias bylas nacionaliniams teismams, jos kompetencija turėtų būti apibrėžta remiantis valstybių narių baudžiamąja teise, pagal kurią, nacionalinėse teisės sistemose įgyvendinant atitinkamus Sąjungos teisės aktus, visų pirma Direktyvą (ES) 2017/1371, kriminalizuojami Sąjungos finansiniams interesams kenkiantys veiksmai ar neveikimas ir nustatomos taikytinos bausmės;
- (64) Europos prokuratūra savo kompetencija turėtų naudotis kuo plačiau, kad jos vykdomi tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas galėtų apimti ir nusikalstamas veikas, įvykdytas už valstybių narių teritorijos ribų;
- (65) Europos prokuratūros vykdomi tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas turėtų būti grindžiami proporcingumo, nešališkumo ir sąžiningumo įtariamojo arba kaltinamojo atžvilgiu principais. Tai apima pareigą ieškoti visų rūšių įrodymų (ir apkaltinamųjų, ir išteisinamųjų) arba *motu proprio*, arba gynybos prašymu;
- (66) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir veiksmingai kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiomis nusikalstamomis veikomis, Europos prokuratūros vykdoma tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo veikla turėtų būti grindžiama teisėtumo principu, pagal kurį Europos prokuratūra griežtai laikosi šiame reglamente nustatytų taisyklių, visų pirma susijusių su kompetencija ir naudojimusi ja, tyrimų pradėjimu, tyrimų nutraukimu, bylos nukreipimu, bylos nutraukimu ir supaprastintomis baudžiamojo persekiojimo procedūromis;

- (67) siekiant kuo geriau apsaugoti kaltinamojo teises, iš esmės Europos prokuratūra įtariamąjį arba kaltinamojo atžvilgiu turėtų vykdyti tik vieną tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą. Jeigu nusikalstamą veiką įvykdė keli asmenys, Europos prokuratūra iš esmės turėtų pradėti tik vienos bylos nagrinėjimą ir tyrimus vykdyti bendrai visų įtariamųjų ar kaltinamųjų atžvilgiu;
- (68) jeigu keli Europos deleguotieji prokurorai yra pradėję tyrimus dėl tos pačios nusikalstamos veikos, nuolatinė kolegija tinkamais atvejais turėtų tokius tyrimus sujungti. Nuolatinė kolegija gali nuspręsti tokių procedūrų nesusijungti arba nuspręsti tokias procedūras vėliau išskirti, jei tai naudinga tyrimų veiksmingumo sumetimais, pavyzdžiui, jei procedūras vieno įtariamąjo ar kaltinamojo atžvilgiu būtų galima užbaigti anksčiau, o procedūros kitų įtariamųjų ar kaltinamųjų atžvilgiu dar turėtų būti tęsiamos, arba jei būtų išskaidžius galėtų sutrumpėti vieno iš įtariamųjų kardomojo kalnimo laikotarpis. Jei už bylas, kurios turi būti sujungtos, yra atsakingos skirtingos nuolatinės kolegijos, Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse turėtų būti nustatyta atitinkama kompetencija ir procedūra. Jei nuolatinė kolegija nusprendžia bylą išskirti, ji turėtų toliau likti kompetentinga tokių išskirtų bylų atžvilgiu;
- (69) Europos prokuratūra turėtų pasikliauti nacionalinėmis institucijomis, įskaitant policijos įstaigas, visų pirma vykdam prievartos priemones. Pagal lojalios bendradarbiavimo principą visos nacionalinės institucijos ir atitinkamos Sąjungos įstaigos, įskaitant Eurojustą, Europolą ir OLAF, nuo to momento, kai apie įtariamą nusikalstamą veiką pranešama Europos prokuratūrai, iki to momento, kol ji nusprendžia, ar vykdyti dėl jos baudžiamąjį persekiojimą, ar kitaip užbaigti bylą, turėtų aktyviai padėti Europos prokuratūrai vykdyti tyrimus bei baudžiamąjį persekiojimą ir su ja bendradarbiauti;
- (70) siekiant veiksmingai tirti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančias nusikalstamas veikas ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl jų, itin svarbu, kad Europos prokuratūra galėtų rinkti įrodymus taikydama bent būtiniausias tyrimo priemones, kartu atsižvelgiant į proporcingumo principą. Tomis priemonėmis turėtų būti galima naudotis Europos prokuratūros įgaliojimams priskiriamų nusikalstamų veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo dėl jų tikslais, bent kai už jas baudžiama didžiausia laisvės atėmimo bausme, kurios trukmė yra bent ketveri metai, tačiau joms gali būti taikomi apribojimai pagal nacionalinę teisę;
- (71) be šiame reglamente išvardytų būtiniausių tyrimo priemonių, Europos deleguotieji prokurorai turėtų turėti teisę prašyti arba nurodyti imtis visų priemonių, kurias pagal nacionalinę teisę prokurorai gali taikyti panašiose nacionalinėse bylose. Galimybė taikyti tam tikrą priemonę turėtų būti užtikrinta visais atvejais, kai nurodyta tyrimo priemonė egzistuoja, tačiau pagal nacionalinę teisę jai gali būti taikomi apribojimai;
- (72) tarpvalstybinėse bylose bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras turėtų galėti pasikliauti padedančiais Europos deleguotaisiais prokurorais, kai reikia imtis priemonių kitose valstybėse narėse. Jeigu tokiai priemonei taikyti būtinas teismo leidimas, turėtų būti aiškiai nurodyta, kurioje valstybėje narėje tokį leidimą reikėtų gauti, tačiau bet kuriuo atveju turėtų būti tik vienas leidimas. Jeigu teisminės institucijos galiausiai atsisako leisti taikyti tam tikrą tyrimo priemonę, t. y. kai buvo pasinaudota visomis teisių gynimo priemonėmis, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras turėtų tą prašymą ar nurodymą atšaukti;
- (73) šiame reglamente numatyta galimybė naudotis teisinėmis priemonėmis tarpusavio pripažinimo ar tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityse turėtų nepakeisti konkrečių taisyklių dėl tarpvalstybinių tyrimų pagal šį reglamentą. Ji veikiau turėtų jas papildyti, siekiant užtikrinti, kad tais atvejais, kai atliekant tarpvalstybinį tyrimą būtina taikyti tam tikrą priemonę, tačiau išimtinai vidaus situacijoms ji nacionalinėje teisėje nėra numatyta, vykdam atitinkamą tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą ją būtų galima naudoti vadovaujantis nacionalinės teisės aktais, kuriais įgyvendinama atitinkama priemonė;
- (74) šio reglamento nuostatos dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo turėtų nedaryti poveikio galiojančioms teisinėms priemonėms, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam nacionalinių institucijų, kurios nėra baudžiamojo persekiojimo ar teisminės institucijos, bendradarbiavimui. Tas pats turėtų būti taikoma nacionalinėms institucijoms, bendradarbiaujančioms administracinės teisės pagrindu;
- (75) su kardomuoju kalnimu ir tarpvalstybiniu perdavimu susijusios šio reglamento nuostatos turėtų nedaryti poveikio konkrečioms procedūroms, kurios taikomos valstybėse narėse, kai nereikia gauti teismo leidimo pirminiam įtariamąjo ar kaltinamojo suėmimui;

- (76) bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras turėtų turėti teisę išduoti arba prašyti išduoti Europos arešto orderius Europos prokuratūros kompetencijos srityje;
- (77) Europos prokuratūra turėtų turėti teisę nukreipti bylą nacionalinėms institucijoms, jeigu tyrimo metu paaiškėja, kad nusikalstama veika nepriklauso Europos prokuratūros kompetencijai. Tokio bylos nukreipimo atveju nacionalinės institucijos turėtų išlaikyti visiškas savo prerogatyvas pagal nacionalinę teisę pradėti, tęsti arba nutraukti tyrimą;
- (78) pagal šį reglamentą reikalaujama, kad Europos prokuratūra vykdytų prokuroro funkcijas, be kita ko, priimtų sprendimus dėl kaltinimo pateikimo įtariamajam ar kaltinamajam ir valstybės narės, kurios teismai bus kompetentingi baudžiamojo persekiojimo atveju, pasirinkimo. Sprendimą, ar pateikti kaltinimą įtariamajam ar kaltinamajam, remdamasi Europos deleguotojo prokuroro parengtu sprendimo projektu, iš esmės turėtų priimti kompetentinga nuolatinė kolegija, kad būtų vykdoma bendra baudžiamojo persekiojimo politika. Nuolatinė kolegija turėtų turėti teisę priimti sprendimą per 21 dieną nuo sprendimo projekto gavimo, įskaitant teisę prašyti papildomų įrodymų prieš nusprendžiant perduoti bylą nagrinėti teismui, išskyrus sprendimą nutraukti bylą, jeigu Europos deleguotasis prokuroras yra pasiūlęs perduoti bylą nagrinėti teismui;
- (79) valstybę narę, kurios teismai bus kompetentingi baudžiamojo persekiojimo atveju, turėtų parinkti kompetentinga nuolatinė kolegija, remdamasi šiame reglamente nustatytais kriterijais. Nuolatinė kolegija turėtų priimti sprendimą remdamasi bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro ataskaita ir sprendimo projektu; prižiūrintis Europos prokuroras juos turėtų perduoti nuolatinėi kolegijai, prireikus kartu su savo atliktu vertinimu. Prižiūrintis Europos prokuroras turėtų išlaikyti visus įgaliojimus duoti Europos deleguotajam prokurorui šiame reglamente numatytus konkrečius nurodymus;
- (80) teismui Europos prokuratūros pateiktus įrodymus neturėtų būti atsisakyta priimti vien dėl to, kad įrodymai buvo surinkti kitoje valstybėje narėje arba pagal kitos valstybės narės teisę, jeigu bylą nagrinėjantis teismas mano, kad juos priėmus užtikrinamas proceso teisingumas ir įtariamąjo arba kaltinamojo teisė į gynybą pagal Chartiją. Šiame reglamente gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, pripažintų ES sutarties 6 straipsnyje ir Chartijoje, visų pirma jos VI antraštinėje dalyje, tarptautinėje teisėje ir tarptautiniuose susitarimuose, kurių šalys yra Sąjunga arba visos valstybės narės, įskaitant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, ir valstybių narių konstitucijose, atitinkamose jų taikymo srityse. Vadovaujantis tais principais ir gerbiant skirtingų valstybių narių teises sistemas ir tradicijas, kaip numatyta SESV 67 straipsnio 1 dalyje, jokia šio reglamento nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti teismams taikyti pagrindinius nacionalinės teisės principus, susijusius su proceso teisingumu, kuriuos jie taiko savo nacionalinėse sistemose, įskaitant bendrosios teisės sistemas;
- (81) atsižvelgiant į teisėtumo principą, Europos prokuratūros atliekami tyrimai paprastai turėtų baigtis bylos nagrinėjimu kompetentinguose nacionaliniuose teismuose tais atvejais, kai yra pakankamai įrodymų ir nėra teisinių priežasčių, dėl kurių būtų užkirstas kelias baudžiamajam persekiojimui, arba kai netaikyta supaprastinta baudžiamojo persekiojimo procedūra. Bylos nutraukimo pagrindai yra išsamiai nustatyti šiame reglamente;
- (82) nacionalinėse teisėse sistemose numatomos įvairių rūšių supaprastintos baudžiamojo persekiojimo procedūros, galinčios apimti arba neapimti kreipimosi į teismą, pavyzdžiui, sudarant susitarimus su įtariamuoju arba kaltinamuoju. Jeigu tokios procedūros egzistuoja, Europos deleguotasis prokuroras turėtų turėti įgaliojimus jas taikyti nacionalinėje teisėje numatytomis sąlygomis ir šiame reglamente numatytais atvejais. Tokie atvejai turėtų apimti bylas, kuriose nusikalstama veika padaryta galutinė žala, apskaičiuojama po galimo tokia žala atitinkančios sumos susigrąžinimo, nėra didelė. Atsižvelgiant į Europos prokuratūros vykdomos baudžiamojo persekiojimo politikos darnumo ir veiksmingumo svarbą, kompetentingos nuolatinės kolegijos visada turėtų būti prašoma duoti sutikimą naudotis tokiomis procedūromis. Sėkmingai pritaikius supaprastintą procedūrą, byloje turėtų būti priimtas galutinis sprendimas;

- (83) šiuo reglamentu reikalaujama, kad Europos prokuratūra visų pirma laikytųsi teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, teisės į gynybą ir nekaltumo prezumpcijos, įtvirtintų Chartijos 47 ir 48 straipsniuose. Chartijos 50 straipsniu, kuriuo apsaugoma teisė baudžiamajame procese nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikaltimą veiką (*ne bis in idem*), užtikrinama, kad dėl Europos prokuratūros pradėto baudžiamojo persekiojimo nebūtų dvigubo nubaudimo. Todėl Europos prokuratūros veikla turėtų būti vykdoma visiškai laikantis tų teisių, o šis reglamentas turėtų būti atitinkamai taikomas ir aiškinamas;
- (84) SESV 82 straipsnio 2 dalimi Sąjungai leidžiama nustatyti minimalias taisykles dėl asmenų teisių baudžiamajame procese, siekiant užtikrinti, kad būtų gerbiama teisė į gynybą ir laikomasi proceso teisingumo principo. Tas minimalias taisykles Sąjungos teisės aktų leidėjas palaipsniui nustatė direktyvose dėl konkrečių teisių;
- (85) Europos prokuratūros veiklai turėtų būti taikoma teisė į gynybą, numatyta Sąjungos teisėje, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾, 2013/48/ES ⁽³⁾, (ES) 2016/343 ⁽⁴⁾ ir (ES) 2016/1919 ⁽⁵⁾, įgyvendintose nacionalinėje teisėje. Bet kuris įtariamasis ar kaltinamasis, kurio atžvilgiu Europos prokuratūra pradeda tyrimą, turėtų turėti galimybę naudotis tomis teisėmis, taip pat nacionalinėje teisėje numatytomis teisėmis prašyti, kad būtų paskirti ekspertai arba apklausti liudytojai arba kad Europos prokuratūra kitaip pateiktų įrodymus gynybos vardu;
- (86) SESV 86 straipsnio 3 dalimi Sąjungos teisės aktų leidėjui leidžiama nustatyti taisykles, taikytinas procesinių priemonių, kurių, vykdydama savo funkcijas, ėmėsi Europos prokuratūra, teisminei peržiūrai. Ta Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikta kompetencija atspindi ypatingą Europos prokuratūros užduočių ir struktūros pobūdį – jis yra kitoks nei visų kitų Sąjungos įstaigų ir agentūrų, todėl būtina taikyti specialias taisykles, susijusias su teismine peržiūra;
- (87) pagal SESV 86 straipsnio 2 dalį Europos prokuratūra valstybių narių kompetentinguose teismuose vykdo prokuroro funkcijas. Veiksmai, kurių Europos prokuratūra imasi atlikdama tyrimus, yra glaudžiai susiję su baudžiamuoju persekiojimu, kuris gali būti pradėtas dėl šių veiksmų ir gali padaryti poveikį valstybių narių teisės sistemose. Daugeliu atvejų šiuos veiksmus atliks nacionalinės teisėsaugos institucijos, veikiančios pagal Europos prokuratūros nurodymus, kai kuriais atvejais – gavusios nacionalinio teismo leidimą.

Todėl tikslinga manyti, kad Europos prokuratūros procesinių aktų, kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, peržiūrą turėtų atlikti kompetentingi nacionaliniai teismai, laikydamiesi nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų ir procedūrų. Taip turėtų būti užtikrinta, kad nacionaliniai teismai atliktų Europos prokuratūros procesinių aktų, kurie buvo priimti prieš kaltinimo pateikimą ir kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims (ši kategorija apima įtariamąjį, nukentėjusįjį ir kitus suinteresuotus asmenis, kurių teisėms tokie aktai gali padaryti neigiamą poveikį), teisminę peržiūrą. Procesiniai aktai, susiję su valstybės narės, kurios teismai bus kompetentingi baudžiamojo persekiojimo atveju, pasirinkimu remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais, gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, todėl nacionaliniai teismai turėtų galėti atlikti jų teisminę peržiūrą vėliausiai bylos nagrinėjimo etape.

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

⁽⁵⁾ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).

Pateikti ieškinius kompetentingiems nacionaliniams teismams dėl Europos prokuratūros neveikimo galima, jeigu jie yra susiję su procesiniais aktais, kuriuos priimti yra Europos prokuratūros teisinė prievolė, ir kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims. Jeigu nacionalinėje teisėje yra numatyta procesinių aktų, kurie negali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, arba teisinių veiksmų, susijusių su kitais neveikimo atvejais, teisminė peržiūra, šis reglamentas neturėtų būti aiškinamas taip, kad juo daromas poveikis tokioms teisės nuostatoms. Be to, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų kompetentingų nacionalinių teismų galimybę atlikti procesinių aktų, kurie negali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, pavyzdžiui, dėl ekspertų paskyrimo arba liudytojų išlaidų kompensavimo, teisminę peržiūrą.

Galiausiai šis reglamentas nedaro poveikio nacionalinių bylų nagrinėjančių teismų įgaliojimams;

- (88) turėtų būti numatyta nacionaliniuose teismuose atliekama Europos prokuratūros procesinių aktų, kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, teisėtumo teisminė peržiūra. Tuo atveju pagal ES sutarties 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą turėtų būti užtikrintos veiksmingos teisių gynimo priemonės. Be to, kaip pabrėžta Teisingumo Teismo praktikoje, nacionalinės proceso taisyklės, reglamentuojančios ieškinius, kuriais užtikrinama Sąjungos teisėje numatytų asmens teisių apsauga, turi būti ne mažiau palankios nei tos, kurios reglamentuoja panašius vidaus teise grindžiamus ieškinius (lygiavertiškumo principas) ir dėl jų naudojimas Sąjungos teisės suteikiamomis teisėmis neturi tapti praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas).

Peržiūrėdami tokių aktų teisėtumą, nacionaliniai teismai gali remtis Sąjungos teise, įskaitant šį reglamentą, taip pat remtis nacionaline teise, taikoma tiek, kiek tam tikras klausimas nėra reglamentuojamas šiuo reglamentu. Kaip pabrėžta Teisingumo Teismo praktikoje, kai nacionaliniai teismai turi abejonių dėl tų aktų galiojimo Sąjungos teisės atžvilgiu, jie visuomet turėtų pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus.

Tačiau nacionaliniai teismai negali Teisingumo Teismui perduoti prejudicinių klausimų dėl Europos prokuratūros procesinių aktų, susijusių su nacionaline proceso teise arba su nacionalinėmis priemonėmis, kuriomis direktyvos perkeliama į nacionalinę teisę, galiojimo, net jeigu jie yra nurodyti šiame reglamente. Tačiau tai nedaro poveikio prašymams priimti prejudicinius sprendimus, susijusius su pirminės teisės, įskaitant Sutartį ir Chartiją, nuostatų aiškinimu ar su Sąjungos antrinės teisės, įskaitant šį reglamentą ir taikomas direktyvas, nuostatų aiškinimu ir galiojimu. Be to, šiuo reglamentu neatmetama galimybė nacionaliniams teismams peržiūrėti Europos prokuratūros procesinių aktų, kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, galiojimą, kiek tai susiję su nacionalinėje teisėje įtvirtintu proporcingumo principu;

- (89) šio reglamento nuostata dėl teisminės peržiūros nekeičia Teisingumo Teismo įgaliojimų peržiūrėti Europos prokuratūros administracinius sprendimus, kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, t. y. sprendimus, kurie nėra priimami jai vykdam tyrimo, baudžiamojo persekiojimo arba perdavimo teismui funkcijas. Šis reglamentas taip pat nedaro poveikio Europos Sąjungos valstybių narių, Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos galimybei pateikti ieškinius dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio antrą dalį ir SESV 265 straipsnio pirmą dalį, taip pat pažeidimų tyrimo procedūroms pagal SESV 258 ir 259 straipsnius;
- (90) Europos prokuratūros atliekamam administracinių asmens duomenų tvarkymui taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾;
- (91) visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrintas nuoseklus ir vienodas taisyklių, kuriomis reglamentuojama asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymas;
- (92) Deklaracijoje Nr. 21 dėl asmens duomenų apsaugos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse, pridėtoje prie ES sutarties ir SESV, numatyta, kad dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo sričių ypatingo pobūdžio tose srityse gali reikėti konkrečių taisyklių dėl asmens duomenų apsaugos ir laisvo tokių duomenų judėjimo, pagrįstų SESV 16 straipsniu;

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (93) šio reglamento taisyklės dėl asmens duomenų apsaugos turėtų būti aiškinamos ir taikomos taip, kaip aiškinama ir taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 ⁽¹⁾, kuri bus taikoma Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų atliekamam asmens duomenų tvarkymui nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais;
- (94) vienas iš duomenų apsaugos principų – sąžiningo duomenų tvarkymo principas – yra sąvoka, kuri skiriasi nuo teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip apibrėžta Chartijos 47 straipsnyje ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje;
- (95) šio reglamento nuostatos dėl duomenų apsaugos nedaro poveikio taikytinoms taisyklėms dėl asmens duomenų priimtino naudoti kaip įrodymą baudžiamajame teismo procese;
- (96) visos Europos Sąjungos valstybės narės yra Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) narės. Tam, kad Interpolas galėtų atlikti savo misiją, jis gauna, saugo ir platina asmens duomenis, taip padėdamas kompetentingoms institucijoms užkirsti kelią tarptautiniam nusikalstamumui ir su juo kovoti. Todėl tikslinga stiprinti Sąjungos ir Interpolo bendradarbiavimą skatinant veiksmingai keistis asmens duomenimis, kartu užtikrinant, kad atliekant automatizuotą asmens duomenų tvarkymą būtų užtikrinama pagarba pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Kai operatyviniai asmens duomenys perduodami iš Europos prokuratūros Interpolui ir valstybėms, kurios yra paskyrusios Interpolo narius, turėtų būti taikomas šis reglamentas, visų pirma nuostatos dėl tarptautinio duomenų perdavimo. Šis reglamentas turėtų nedaryti poveikio specialioms taisyklėms, nustatytoms Tarybos bendrojoje pozicijoje 2005/69/TVR ⁽²⁾ ir Tarybos sprendime 2007/533/TVR ⁽³⁾;
- (97) kai Europos prokuratūra pagal tarptautinį susitarimą, sudarytą vadovaujantis SESV 218 straipsniu, perduoda operatyvinius asmens duomenis trečiosios valstybės institucijai, tarptautinei organizacijai arba Interpolui, taikant tinkamas asmenų privatumo, pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos garantijas turėtų būti užtikrinta, kad būtų laikomasi šio reglamento nuostatų dėl duomenų apsaugos;
- (98) siekiant užtikrinti veiksmingą, patikimą ir nuoseklią šio reglamento laikymosi ir jo vykdymo užtikrinimo stebėseną, kiek tai susiję su operatyviais asmens duomenimis, kaip reikalaujama pagal Chartijos 8 straipsnį, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų vykdyti šiame reglamente nustatytas užduotis ir turėtų turėti veiksmingus įgaliojimus, įskaitant tyrimo įgaliojimus, įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų ir patariamuosius įgaliojimus – šie įgaliojimai yra būtinos priemonės toms užduotims atlikti. Tačiau Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įgaliojimai neturėtų daryti netinkamo poveikio specialioms baudžiamojo proceso, įskaitant nusikalstamų veikų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas, taisyklėms ar teismų nepriklausomumui;
- (99) siekiant sudaryti Europos prokuratūrai sąlygas vykdyti savo užduotis ir siekiant atsižvelgti į informacinių technologijų raidą bei informacinės visuomenės pažangą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų sudaromas ir atnaujinamas priede pateikiamas operatyvinių asmens duomenų kategorijų ir duomenų subjektų kategorijų sąrašas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽⁴⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus turėtų gauti tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai turėtų būti suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupės, atliekančios su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

⁽²⁾ 2005 m. sausio 24 d. Tarybos bendroji pozicija 2005/69/TVR dėl keitimosi tam tikrais duomenimis su Interpolu (OL L 27, 2005 1 29, p. 61).

⁽³⁾ 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas 2007/533/TVR dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 205, 2007 8 7, p. 63).

⁽⁴⁾ 2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos tarpinstitucinis susitarimas dėl geresnės teisėkūros (OL L 123, 2016 5 12, p. 1).

- (100) Europos prokuratūra turėtų glaudžiai bendradarbiauti su kitomis Sąjungos institucijomis, įstaigomis, organais ir agentūromis, kad jai būtų lengviau vykdyti šiame reglamente numatytas jos funkcijas ir kad prireikus būtų sudaromi oficialūs susitarimai dėl išsamių taisyklių, susijusių su keitimusi informacija ir bendradarbiavimu. Bendradarbiavimas su Europolu ir OLAF turėtų būti ypač svarbus siekiant išvengti dubliavimosi ir sudaryti Europos prokuratūrai sąlygas gauti atitinkamą jų turimą informaciją, taip pat, atliekant konkrečius tyrimus, remtis jų atlikta analize;
- (101) Europos prokuratūra turėtų galėti gauti visą Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų duomenų bazėse ir registruose saugomą atitinkamą informaciją, priskiriamą jos kompetencijos sričiai;
- (102) Europos prokuratūra ir Eurojustas turėtų tapti partneriais ir turėtų bendradarbiauti operatyviais klausimais laikydamiesi savo atitinkamų įgaliojimų. Toks bendradarbiavimas gali apimti Europos prokuratūros vykdomus tyrimus, jeigu laikoma, kad būtina arba tikslinga keisti informaciją ar koordinuoti tyrimo priemones Eurojusto kompetencijos sričiai priklausančių bylų atžvilgiu. Kai Europos prokuratūra prašo tokio bendradarbiavimo su Eurojustu, Europos prokuratūra turėtų palaikyti ryšius su valstybės narės, kurios Europos deleguotasis prokuroras tiria bylą, Eurojusto nacionaliniu nariu. Į operatyvinį bendradarbiavimą taip pat gali būti įtrauktos trečiosios valstybės, sudariusios bendradarbiavimo susitarimą su Eurojustu;
- (103) Europos prokuratūra ir OLAF turėtų užmegzti ir palaikyti glaudų bendradarbiavimą, kuriuo būtų siekiama užtikrinti jų atitinkamų įgaliojimų papildomumą ir išvengti dubliavimosi. Tuo požiūriu OLAF iš esmės neturėtų pradėti jokių administracinių tyrimų, lygiagrečių Europos prokuratūros atliekamiems tyrimams dėl tų pačių faktų. Tačiau tai turėtų nedaryti poveikio OLAF įgaliojimams pradėti administracinį tyrimą savo iniciatyva, aktyviai konsultuojantis su Europos prokuratūra;
- (104) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾, vykdydama visus veiksmus, kuriais remiama Europos prokuratūra, OLAF veikia nepriklausomai nuo Komisijos;
- (105) tais atvejais, kai Europos prokuratūra nevykdo tyrimo, ji turėtų turėti galimybę suteikti OLAF atitinkamą informaciją, kad pastaroji galėtų apsvarstyti galimybę imtis tinkamų veiksmų pagal savo įgaliojimus. Visų pirma Europos prokuratūra galėtų apsvarstyti galimybę informuoti OLAF apie bylas, kuriose nėra pagrįstų priežasčių manyti, kad nusikalstama veika, kuri priskiriama Europos prokuratūros kompetencijai, yra vykdoma arba buvo įvykdyta, tačiau OLAF administracinis tyrimas gali būti tikslingas, arba kai Europos prokuratūra nutraukia bylą ir jos perdavimas OLAF yra pageidautinas tolesnių administracinių priemonių ar susigrąžinimo tikslais. Teikdama informaciją Europos prokuratūra gali prašyti, kad OLAF apsvarstytų, ar pradėti administracinį tyrimą arba imtis kitų tolesnių administracinių priemonių ar stebėsenos veiksmų, visų pirma atsargumo priemonių, susigrąžinimo ar drausminių veiksmų tikslais, kaip numatyta Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013;
- (106) tiek, kiek susigrąžinimo procedūros yra atidedamos dėl sprendimų, kuriuos priėmė Europos prokuratūra ryšium su tyrimais ar baudžiamuoju persekiojimu pagal šį reglamentą, tai neturėtų būti laikoma, kad esama valstybių narių kaltės ar aplaidumo vykdant susigrąžinimo procedūras, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ⁽²⁾ 122 straipsnyje;
- (107) Europos prokuratūra turėtų sudaryti galimybę Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms ir kitiems nukentėjusiems imtis tinkamų priemonių. Tai gali apimti atsargumo priemones, visų pirma siekiant užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, apsaugoti Sąjungą nuo pakenkimo jos reputacijai arba leisti jiems įstoti į bylą kaip civilinei šaliai vadovaujantis nacionaline teise. Keitimasis informacija turėtų vykti tokiu būdu, kad būtų visiškai laikomasi Europos prokuratūros nepriklausomumo principo, ir tik tiek, kiek įmanoma, nedarant poveikio tinkamam tyrimų vykdymui ir konfidencialumui;

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

- (108) tiek, kiek tai yra būtina Europos prokuratūros užduotims vykdyti, ji taip pat turėtų galėti užmegzti ir palaikyti bendradarbiavimo santykius su trečiųjų valstybių institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis. Šiame reglamente „tarptautinės organizacijos“ – tarptautinės organizacijos ir joms pavaldžios įstaigos, kurių veikla reglamentuojama pagal tarptautinę viešąją teisę, arba kitos įstaigos, įsteigtos dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu, taip pat Interpolas;
- (109) kai Kolegija nustato operatyvinį poreikį bendradarbiauti su trečiąja valstybe ar tarptautine organizacija, ji turėtų galėti pasiūlyti, kad Taryba atkreiptų Komisijos dėmesį į poreikį priimti sprendimą dėl tinkamumo arba rekomendaciją pradėti derybas dėl tarptautinio susitarimo.

Kol Sąjunga sudarys naujus tarptautinius susitarimus arba prisijungs prie valstybių narių jau sudarytų daugiašalių susitarimų dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose, valstybės narės, laikydamosi ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo, turėtų sudaryti Europos prokuratūrai palankesnes sąlygas vykdyti savo funkcijas. Jei leidžiama pagal atitinkamą daugiašalį susitarimą ir trečioji valstybė sutinka, valstybės narės turėtų pripažinti Europos prokuratūrą kompetentinga institucija tų daugiašalių susitarimų įgyvendinimo tikslais ir, kai taikytina, pranešti apie tai. Tam tikrais atvejais dėl to gali reikėti iš dalies keisti tuos susitarimus, tačiau pakartotinės derybos dėl tokių susitarimų neturėtų būti laikomos privaloma priemone, kadangi tai ne visuomet gali būti įmanoma. Valstybės narės taip pat gali pranešti, kad Europos prokuratūra yra kompetentinga institucija ir kitų jų sudarytų tarptautinių susitarimų dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose įgyvendinimo tikslais, be kita ko, iš dalies pakeičiant tuos susitarimus.

Jei nėra įmanoma pranešti, kad Europos prokuratūra yra kompetentinga institucija valstybių narių su trečiosiomis valstybėmis jau sudarytų daugiašalių susitarimų tikslais arba trečiosios valstybės su tuo nesutinka, kol Sąjunga nėra prisijungusi prie tokių daugiašalių susitarimų, Europos deleguotieji prokurorai gali naudotis savo nacionalinio prokuroro statusu tokių trečiųjų valstybių atžvilgiu, jeigu jie informuoja, kad pagal tuos tarptautinius susitarimus iš šių trečiųjų valstybių surinkti įrodymai bus naudojami Europos prokuratūros vykdomiems tyrimams ir baudžiamajam persekiojimui, ir tinkamais atvejais stengiasi gauti trečiųjų valstybių institucijų pritarimą tokiam naudojimui.

Europos prokuratūra taip pat turėtų turėti galimybę trečiųjų valstybių institucijų atžvilgiu remtis abipusiškumo arba tarptautinės pagarbos principu. Tačiau tai turėtų būti daroma atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, neperžengiant Europos prokuratūros dalykinės kompetencijos ribų ir laikantis trečiųjų valstybių institucijų nustatytų galimų sąlygų;

- (110) tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje nedalyvaujančioms Europos Sąjungos valstybėms narėms šis reglamentas nėra privalomas. Prireikus Komisija turėtų teikti pasiūlymus, kad būtų užtikrintas veiksmingas Europos prokuratūros ir Europos Sąjungos valstybių narių, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose. Tai visų pirma turėtų būti susiję su taisyklėmis dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir perdavimo, visapusiškai laikantis Sąjungos *acquis* šioje srityje ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos pagal ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį;
- (111) siekiant užtikrinti visišką Europos prokuratūros savarankiškumą ir nepriklausomumą, jai turėtų būti skirtas savarankiškas biudžetas, kurio pajamas iš esmės sudarytų įnašas iš Sąjungos biudžeto. Europos prokuratūros finansinė, biudžeto ir personalo sistema turėtų atitikti atitinkamus Sąjungos standartus, taikytinus Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 208 straipsnyje nurodytoms įstaigoms, tačiau reikėtų deramai atsižvelgti į tai, kad Europos prokuratūros kompetencija atlikti nusikalstamų veikų tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą Sąjungos lygmeniu yra unikali;
- (112) Europos prokuratūros vykdomų tyrimo priemonių sąnaudas iš esmės turėtų padengti jas vykdančios nacionalinės institucijos. Laikydamosi šio reglamento ir taikytinų finansinių taisyklių, Europos prokuratūra galėtų iš dalies kompensuoti itin dideles tyrimo priemonių, pavyzdžiui, sudėtingų ekspertų išvadų, didelio masto policijos operacijų arba ilgą laiką trunkančios sekimo veiklos, išlaidas, be kita ko, kai tai įmanoma, persikrystama kitų Europos prokuratūros biudžeto eilučių išteklius arba iš dalies keisdama biudžetą.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

Rengdamas pasiūlymą dėl preliminarus įplaukų ir išlaidų sąmatos projekto, administracijos direktorius turėtų atsižvelgti į tai, kad Europos prokuratūrai reikia iš dalies kompensuoti tyrimo priemones, kurioms reikalingos itin didelės išlaidos ir kurioms pritarė nuolatinė kolegija;

- (113) Europos prokuratūros veiklos išlaidos turėtų būti padengiamos iš Europos prokuratūros biudžeto. Jos turėtų apimti Europos deleguotųjų prokurorų ir Europos prokuratūros centrinio lygmens veiklos ryšių išlaidas, pavyzdžiui, pašto pristatymo išlaidas, kelionių išlaidas, Europos prokuratūros vidaus veikimui būtinus vertimus raštu ir kitas valstybių narių tyrimo metu anksčiau nepatirtas išlaidas, kurios atsiranda tik dėl to, kad Europos prokuratūra prisiima tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo pareigas. Tačiau Europos deleguotųjų prokurorų biuro ir sekretoriato paslaugų išlaidas turėtų padengti valstybės narės.

Pagal SESV 332 straipsnį išlaidas, atsirandančias įgyvendinant Europos prokuratūrą, apmokės valstybės narės. Tos išlaidos neapima institucijų, kaip apibrėžta ES sutarties 13 straipsnio 1 dalyje, patiriamų administracinių išlaidų;

- (114) Pareigūnų tarnybos nuostatais ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygomis ⁽¹⁾ (toliau – Tarnybos nuostatai ir įdarbinimo sąlygos) paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus sudaryti darbo sutartis Kolegija turėtų iš esmės visada perduoti administracijos direktoriui, nebent dėl ypatingų aplinkybių ji tuos įgaliojimus turi vykdyti pati;
- (115) administracijos direktorius, kaip leidimus suteikiantis pareigūnas, atsako už Europos prokuratūros biudžeto vykdymą. Kai administracijos direktorius konsultuojasi su nuolatine kolegija dėl tyrimo priemonių, kurioms reikia itin didelių išlaidų, jis atsako už sprendimo dėl skirtinos dotacijos sumos priėmimą remiantis turimais finansiniais ištekliais ir laikantis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatytų kriterijų;
- (116) Europos deleguotųjų prokurorų, kaip specialiųjų patarėjų, atlyginimas, kuris bus nustatytas tiesioginiu susitarimu, turėtų būti grindžiamas specialiu sprendimu, kurį turi priimti Kolegija. Šiuo sprendimu, *inter alia*, turėtų būti užtikrinta, kad Europos deleguotiesiems prokurorams konkrečiu atveju, kai jie atlieka ir nacionalinių prokurorų funkcijas pagal 13 straipsnio 3 dalį, iš esmės būtų toliau mokamas nacionalinio prokuroro atlyginimas ir kad atlyginimas, mokamas kaip specialiajam patarėjui, bus siejamas tik su darbo Europos prokuratūroje ekvivalentu vykdant Europos deleguotojo prokuroro pareigas. Kiekviena valstybė narė išlaiko teisę savo teisės aktuose, laikydamasi Sąjungos teisės, nustatyti išmokų skyrimo sąlygas pagal savo socialinės apsaugos sistemą;
- (117) tam, kad nustatytą dieną Europos prokuratūra būtų visiškai pasirengusi pradėti veiklą, jai reikės darbuotojų, turinčių darbo Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ar agentūrose patirties. Tam poreikiui patenkinti Europos prokuratūrai turėtų būti sudarytos palankios sąlygos įdarbinti Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ar agentūrose jau dirbančius laikinuosius darbuotojus ir sutartininkus, garantuojant tiems personalo nariams jų sutartinių teisių tęstinumą, jei Europos prokuratūra juos įdarbintų kūrimosi etape anksčiau nei per vienerius metus nuo Europos prokuratūros veiklos pradžios vadovaujantis 120 straipsnio 2 dalyje nurodytu sprendimu;
- (118) vadovaujantis SESV 15 straipsnio 3 dalimi, Europos prokuratūros veikla turėtų būti skaidri ir Kolegija turėtų priimti konkrečias nuostatas, kaip užtikrinti teisę visuomenei susipažinti su dokumentais. Jokia šio reglamento nuostata neketinama apriboti visuomenės teisės susipažinti su dokumentais, kiek ji yra garantuota Sąjungoje ir valstybėse narėse, visų pirma pagal Chartijos 42 straipsnį ir kitas atitinkamas nuostatas;

⁽¹⁾ Tarybos reglamentas Nr. 31 (EEB), 11 (EAEB), nustatantis Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL 45, 1962 6 14, p. 1385/62).

- (119) Sąjungos agentūroms taikomos bendrosios skaidrumo taisyklės turėtų būti taikomos ir Europos prokuratūrai, tačiau tik dokumentų, kurie nėra bylų medžiaga, įskaitant tokios medžiagos elektroninius atvaizdus, atžvilgiu, kad nekiltų jokio pavojaus jos operatyvinio darbo konfidencialumo reikalavimo laikymuisi. Analogiškai Europos ombudsmenui atliekant administracinius tyrimus turėtų būti laikomasi Europos prokuratūros veiklos konfidencialumo reikalavimo. Siekiant užtikrinti Europos prokuratūros vykdomų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo vientisumą, skaidrumo taisyklės neturėtų būti taikomos dokumentams, susijusiems su operatyvine veikla;
- (120) buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir 2014 m. kovo 10 d. jis pateikė nuomonę;
- (121) 2003 m. gruodžio 13 d. Briuselyje valstybių ar Vyriausybių vadovų lygmeniu susitikę valstybių narių atstovai pagal 1965 m. balandžio 8 d. sprendimo ⁽¹⁾ nuostatas nustatė Europos prokuratūros būstinės vietą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu įsteigiama Europos prokuratūra ir nustatomos su jos veikimu susijusios taisyklės.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) valstybė narė – valstybė narė, kuri dalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, kuriam, kaip laikoma, yra suteiktas leidimas pagal SESV 86 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, arba remiantis sprendimu, priimtu vadovaujantis SESV 331 straipsnio 1 dalies antra arba trečia pastraipa, išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip, visų pirma VIII skyriuje;
- 2) asmuo – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo;
- 3) Sąjungos finansiniai interesai – visos į Sąjungos biudžetą, pagal Sutartis įsteigtų institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų biudžetus ir jų valdomus bei prižiūrimus biudžetus patenkančios, per tokius biudžetus įgytos arba į juos mokėtinos pajamos, išlaidos ir turtas;
- 4) Europos prokuratūros darbuotojai – centrinio lygmens personalas, kuris padeda Kolegijai, nuolatinėms kolegijoms, Europos vyriausiajam prokurorui, Europos prokurorams, Europos deleguotiesiems prokurorams ir administracijos direktoriui vykdyti kasdienę veiklą vykdančią šio reglamento nustatytas šios Prokuratūros užduotis;
- 5) bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras – Europos deleguotasis prokuroras, atsakingas už savo pradėtus, jam priskirtus arba pagal 27 straipsnį naudojantis bylos išsireikalavimo teise jo perimtus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą;
- 6) padedantis Europos deleguotasis prokuroras – Europos deleguotasis prokuroras, esantis valstybėje narėje, kuri nėra bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybė narė ir kurioje turi būti vykdomas tyrimas ar kita jam priskirta priemonė;

⁽¹⁾ 1965 m. balandžio 8 d. valstybių narių Vyriausybių atstovų sprendimas (67/446/EEB) (67/30/Euratomas) dėl tam tikrų Bendrijų institucijų ir departamentų laikinosios vietos (OL EEB 152, 1967 7 13, p. 18).

- 7) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, pavyzdžiui, vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;
- 8) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas;
- 9) duomenų tvarkymo apribojimas – saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje;
- 10) profiliavimas – bet kokios formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti ar numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu;
- 11) pseudonimų suteikimas – asmens duomenų tvarkymas taip, kad asmens duomenys nebegalėtų būti priskirti konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jos atžvilgiu taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti asmens duomenų nepriiskiriamą fiziniam asmeniui, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti;
- 12) susistemintas rinkinys – bet kuris susistemintas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu;
- 13) duomenų valdytojas – Europos prokuratūra arba kita kompetentinga institucija, kuri viena ar drauge su kitomis institucijomis nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos teisės arba Europos Sąjungos valstybės narės teisės, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos teise arba Europos Sąjungos valstybės narės teise;
- 14) duomenų tvarkytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis;
- 15) duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuri kita įstaiga, kuriai atskleidžiamas asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis, ar ne. Tačiau kitos Europos Sąjungos valstybių narių valdžios institucijos nei kompetentingos institucijos, apibrėžtos Direktyvos (ES) 2016/680 3 straipsnio 7 punkto a papunktyje, kurios gauna asmens duomenis Europos prokuratūrai vykdant konkretų tyrimą, nelaikomos duomenų gavėjomis; tvarkydamos tuos duomenis, tos valdžios institucijos laikosi taikomų duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių;
- 16) asmens duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, dėl kurio netyčia arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiūsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga;
- 17) administraciniai asmens duomenys – visi Europos prokuratūros tvarkomi asmens duomenys, išskyrus operatyvinius asmens duomenis;
- 18) operatyviniai asmens duomenys – visi siekiant 49 straipsnyje nustatytų tikslų Europos prokuratūros tvarkomi asmens duomenys;

- 19) genetiniai duomenys – asmens duomenys, susiję su paveldėtomis ar įgytomis fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie to fizinio asmens fiziologiją ar sveikatą, ir gauti visų pirma analizuojant iš atitinkamo fizinio asmens paimtą biologinį mėginį;
- 20) biometriniai duomenys – po specialaus techninio apdorojimo gauti asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizinėmis, fiziologinėmis arba elgesio savybėmis, pagal kurias galima konkrečiai nustatyti arba patvirtinti to fizinio asmens tapatybę, pavyzdžiui, veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys;
- 21) sveikatos duomenys – asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizine ar psichikos sveikata, įskaitant duomenis apie sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to fizinio asmens sveikatos būklę;
- 22) priežiūros institucija – Europos Sąjungos valstybės narės pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ 51 straipsnį arba pagal Direktyvos (ES) 2016/680 41 straipsnį įsteigta nepriklausoma valdžios institucija;
- 23) tarptautinė organizacija – organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, arba bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.

II SKYRIUS

EUROPOS PROKURATŪROS ĮSTEIGIMAS, UŽDUOTYS IR PAGRINDINIAI PRINCIPAI

3 straipsnis

Įsteigimas

1. Europos prokuratūra įsteigiama kaip Sąjungos įstaiga.
2. Europos prokuratūra turi teisinį subjektiškumą.
3. Europos prokuratūra bendradarbiauja su Eurojustu ir naudojasi jo parama pagal 100 straipsnį.

4 straipsnis

Užduotys

Europos prokuratūra atsako už Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų, numatytų Direktyvoje (ES) 2017/1371 ir nustatytų šiame reglamente, tyrimą, šių nusikalstamų veikų vykdytojų ir jų bendrininkų baudžiamąjį persekiojimą ir perdavimą teismui. Tuo atžvilgiu Europos prokuratūra vykdo tyrimus, atlieka baudžiamojo persekiojimo veiksmus ir vykdo prokuroro funkcijas kompetentinguose valstybių narių teismuose, kol byloje priimamas galutinis sprendimas.

5 straipsnis

Pagrindiniai veiklos principai

1. Europos prokuratūra užtikrina, kad vykdamas jos veiklą būtų gerbiamos Chartijoje įtvirtintos teisės.
2. Europos prokuratūra, vykdydama visą savo veiklą, privalo laikytis teisinės valstybės ir proporcingumo principų.
3. Europos prokuratūros vardu vykdomus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą reglamentuoja šis reglamentas. Nacionalinė teisė taikoma tiek, kiek dalykas nėra reglamentuojamas šiuo reglamentu. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente nustatyta kitaip, taikytina nacionalinė teisė yra Europos deleguotojo prokuroro, kuris pagal 13 straipsnio 1 dalį tiria bylą, valstybės narės teisė. Jeigu dalyką reglamentuoja ir nacionalinė teisė, ir šis reglamentas, pirmenybė teikiama šiam reglamentui.

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

4. Europos prokuratūra tyrimus atlieka nešališkai ir siekia surinkti visus susijusius tiek apkaltinamuosius, tiek išteisinamuosius įrodymus.
5. Europos prokuratūra pradeda tyrimus ir juos vykdo nepagrįstai nedelsdama.
6. Kompetentingos nacionalinės institucijos aktyviai padeda Europos prokuratūrai atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą bei teikia šiems veiksmams paramą. Bet kokie pagal šį reglamentą vykdomi veiksmai, politika ar procedūros grindžiami lojalaus bendradarbiavimo principu.

6 straipsnis

Nepriklausomumas ir atskaitomybė

1. Europos prokuratūra yra nepriklausoma. Europos vyriausiasis prokuroras, Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai, Europos prokurorai, Europos deleguotieji prokurorai, administracijos direktorius ir Europos prokuratūros darbuotojai veikia vadovaudamiesi visos Sąjungos interesais, kaip apibrėžta teisėje, ir vykdydami savo pareigas pagal šį reglamentą nesiekia gauti ir nesilaiko jokio Europos prokuratūrai nepriklausančio asmens, jokios Europos Sąjungos valstybės narės ir jokios Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros nurodymų. Europos Sąjungos valstybės narės ir Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros gerbia Europos prokuratūros nepriklausomumą ir jai vykdant savo užduotis nesiekia daryti jai įtakos.
2. Europos prokuratūra už bendrą savo veiklą yra atskaitinga Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ir pagal 7 straipsnį teikia metines ataskaitas.

7 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Kiekvienais metais Europos prokuratūra parengia ir viešai paskelbia metinę savo bendros veiklos ataskaitą Sąjungos institucijų oficialiosiomis kalbomis. Ji perduoda ataskaitą Europos Parlamentui ir nacionaliniams parlamentams, taip pat Tarybai ir Komisijai.
2. Europos vyriausiasis prokuroras Europos prokuratūros bendros veiklos į Europos Parlamentą ir į Tarybą atvyksta pristatyti kartą per metus, o į nacionalinius valstybių narių parlamentus – jų prašymu, nedarant poveikio Europos prokuratūros išipareigojimui dėl diskretiškumo ir konfidencialumo atskirų bylų ir asmens duomenų atžvilgiu. Nacionalinių parlamentų rengiamuose klausymuose Europos vyriausiąjį prokurorą gali pakeisti vienas iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų.

III SKYRIUS

EUROPOS PROKURATŪROS STATUSAS, STRUKTŪRA IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

1 SKIRSNIS

Europos prokuratūros statusas ir struktūra

8 straipsnis

Europos prokuratūros struktūra

1. Europos prokuratūra yra nedaloma Sąjungos įstaiga, kuri veikia kaip viena decentralizuotą struktūrą turinti Prokuratūra.
2. Europos prokuratūra organizuojama centrinio ir decentralizuoto lygmenimis.
3. Centrinį lygmenį sudaro Europos prokuratūros būstinės vietoje esantis Centrinis biuras. Centrinį biurą sudaro Kolegija, nuolatinės kolegijos, Europos vyriausiasis prokuroras, Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai, Europos prokurorai ir administracijos direktorius.

4. Decentralizuotą lygmenį sudaro Europos deleguotieji prokurorai; jie yra valstybėse narėse.
5. Centriniam biurui ir Europos deleguotiesiems prokurorams vykdyti savo pareigas pagal šį reglamentą padeda Europos prokuratūros darbuotojai.

9 straipsnis

Kolegija

1. Europos prokuratūros kolegiją sudaro Europos vyriausiasis prokuroras ir po vieną Europos prokurorą iš kiekvienos valstybės narės. Europos vyriausiasis prokuroras pirmininkauja Kolegijos posėdžiams ir yra atsakingas už pasirengimą jiems.
2. Kolegija reguliariai renkasi į posėdžius ir yra atsakinga už bendrą Europos prokuratūros veiklos priežiūrą. Ji priima sprendimus strateginiais klausimais ir bendrais su atskiromis bylomis susijusiais klausimais, visų pirma siekdama užtikrinti Europos prokuratūros baudžiamojo persekiojimo politikos darnumą, veiksmingumą ir nuoseklumą visose valstybėse narėse, taip pat kitais šiame reglamente nurodytais klausimais. Kolegija nepriima operatyvinių sprendimų atskirose bylose. Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse numatoma Kolegijos vykdomos bendros priežiūros veiklos ir sprendimų strateginiais klausimais bei bendrais klausimais priėmimo pagal šį straipsnį tvarka.
3. Europos vyriausiojo prokuroro siūlymu ir vadovaudamasi Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėmis, Kolegija sudaro nuolatinės kolegijas.
4. Kolegija priima Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklės pagal 21 straipsnį ir papildomai nustato Kolegijos narių ir Europos prokuratūros darbuotojų funkcijų vykdymo pareigas.
5. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente nurodyta kitaip, Kolegija sprendimus priima paprasta balsų dauguma. Bet kuris Kolegijos narys turi teisę inicijuoti balsavimą dėl klausimų, dėl kurių turi spręsti Kolegija. Kiekvienas Kolegijos narys turi vieną balsą. Tuo atveju, jei Kolegijos sprendimu klausimu balsai pasiskirsto po lygiai, lemiamą balsą turi Europos vyriausiasis prokuroras.

10 straipsnis

Nuolatinės kolegijos

1. Nuolatinėms kolegijoms pirmininkauja Europos vyriausiasis prokuroras arba vienas iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų, arba Europos prokuroras, paskirtas pirmininku vadovaujantis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėmis. Be pirmininko nuolatinės kolegijos turi du nuolatinius narius. Nuolatinė kolegijų skaičius, jų sudėtis ir kompetencijų padalijimas tarp kolegijų nustatomi tinkamai atsižvelgiant į Europos prokuratūros praktinius poreikius ir vadovaujantis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėmis.

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėmis užtikrinama, kad darbo krūvis būtų paskirstytas tolygiai, remiantis atsitiktinio bylų priskyrimo sistema, o išimtiniais atvejais, kai to reikia tinkamam Europos prokuratūros veikimui užtikrinti, nustatomos procedūros, suteikiančios galimybę Europos vyriausiajam prokurorui nuspręsti nukrypti nuo atsitiktinio priskyrimo principo.

2. Nuolatinės kolegijos stebi Europos deleguotųjų prokurorų vykdomus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą ir jiems vadovauja pagal šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalis. Jos taip pat užtikrina tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo koordinavimą tarpvalstybinėse bylose ir Kolegijos pagal 9 straipsnio 2 dalį priimtų sprendimų įgyvendinimą.

3. Vadovaudamasi šiame reglamente išdėstytomis sąlygomis ir procedūromis, kai taikytina, peržiūrėjusios bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pasiūlytą sprendimo projektą, nuolatinės kolegijos priima šiuos sprendimus:

- a) perduoti bylą teismui pagal 36 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis;
- b) nutraukti bylą pagal 39 straipsnio 1 dalies a–g punktus;

c) taikyti supaprastintą baudžiamojo persekiojimo procedūrą ir pavesti Europos deleguotajam prokurorui imtis veiksmų siekiant byloje priimti galutinį sprendimą pagal 40 straipsnį;

d) nukreipti bylą nacionalinėms institucijoms pagal 34 straipsnio 1, 2, 3 arba 6 dalį;

e) atnaujinti tyrimą pagal 39 straipsnio 2 dalį.

4. Prireikus nuolatinės kolegijos, vadovaudamosi šiame reglamente išdėstytomis sąlygomis ir procedūromis, priima šiuos sprendimus:

a) pavesti Europos deleguotajam prokurorui pradėti tyrimą pagal 26 straipsnio 1–4 dalyse nurodytas taisykles tuo atveju, kai nėra pradėtas joks tyrimas;

b) pavesti Europos deleguotajam prokurorui pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise pagal 27 straipsnio 6 dalį tuo atveju, kai jos nėra išsireikalauta;

c) kreiptis į Kolegiją strateginiais klausimais arba bendrais su atskiromis bylomis susijusiais klausimais pagal 9 straipsnio 2 dalį;

d) priskirti bylą pagal 26 straipsnio 3 dalį;

e) perskirti bylą pagal 26 straipsnio 5 dalį arba 28 straipsnio 3 dalį;

f) patvirtinti Europos prokuroro sprendimą pačiam vykdyti tyrimą pagal 28 straipsnio 4 dalį.

5. Kompetentinga nuolatinė kolegija per Europos prokurorą, kuris prižiūri tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, gali konkrečiu atveju pagal taikytiną nacionalinę teisę duoti nurodymus bylą tiriančiam Europos deleguotajam prokurorui, jei to reikia veiksmingam tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo vykdymui, siekiant užtikrinti teisingumą, arba siekiant užtikrinti darnų Europos prokuratūros veikimą.

6. Nuolatinė kolegija priima sprendimus paprasta balsų dauguma. Kolegija balsuoja bet kurio iš jos narių prašymu. Kiekvienas narys turi vieną balsą. Balsams pasiskirsčius po lygiai, lemiamą balsą turi pirmininkas. Sprendimai priimami po svarstymų kolegijos posėdžiuose, remiantis, kai taikytina, tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pasiūlytu sprendimo projektu.

Tam, kad parengtų sprendimus, kompetentinga nuolatinė kolegija, pateikusi prašymą, turi galimybę susipažinti su visa bylos medžiaga.

7. Nuolatinės kolegijos gali nuspręsti perduoti savo sprendimų priėmimo įgaliojimus pagal šio straipsnio 3 dalies a arba b punktą, o pastaruoju atveju tik 39 straipsnio 1 dalies a–f punktuose nustatytą taisyklių atžvilgiu, pagal 12 straipsnio 1 dalį bylą prižiūrinčiam Europos prokurorui, kai toks perdavimas gali būti tinkamai pagrįstas remiantis nusikalstamos veikos sunkumo laipsniu arba atskiros bylos nagrinėjimo sudėtingumu, kai tai susiję su nusikalstama veika, kuria buvo padaryta arba, tikėtina, bus padaryta mažesnė nei 100 000 EUR vertės žala Sąjungos finansiniams interesams. Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatomos gairės siekiant užtikrinti nuoseklų taikymą Europos prokuratūroje.

Nuolatinė kolegija informuoja Europos vyriausiąjį prokurorą apie sprendimą perduoti savo sprendimų priėmimo įgaliojimus. Gavęs tą informaciją, Europos vyriausiasis prokuroras gali per tris dienas paprašyti nuolatinės kolegijos peržiūrėti savo sprendimą, jeigu jis mano, kad to reikia siekiant užtikrinti Europos prokuratūros vykdomų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo darnumą. Jeigu Europos vyriausiasis prokuroras yra atitinkamos nuolatinės kolegijos narys, teise prašyti atlikti minėtą peržiūrą pasinaudoja vienas iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų. Prižiūrintis Europos prokuroras praneša nuolatinei kolegijai apie galutinio sprendimo byloje priėmimą, taip pat pateikia visą informaciją ar nurodo aplinkybes, dėl kurių, jo nuomone, galėtų prireikti naujai įvertinti galimybę išlaikyti įgaliojimų perdavimą, visų pirma 36 straipsnio 3 dalyje nurodytomis aplinkybėmis.

Sprendimas perduoti sprendimų priėmimo įgaliojimus gali būti atšauktas bet kuriuo metu vieno iš nuolatinės kolegijos narių prašymu; dėl to sprendžiama vadovaujantis šio straipsnio 6 dalimi. Įgaliojimų perdavimas atšaukiamas, kai Europos deleguotasis prokuroras pavaduoja Europos prokurorą pagal 16 straipsnio 7 dalį.

Siekiant užtikrinti darnų įgaliojimų perdavimo principo taikymą, kiekviena nuolatinė kolegija kasmet Kolegijai pateikia ataskaitą apie naudojamą įgaliojimų perdavimą.

8. Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėmis nuolatinėms kolegijoms suteikiama teisė priimti sprendimus taikant rašytinę procedūrą, kuri turi būti išsamiai nustatyta Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse.

Visi pagal 3, 4, 5 ir 7 dalis priimti sprendimai ir duoti nurodymai fiksuojami raštu ir įtraukiami į bylos medžiagą.

9. Be nuolatinėjų narių, nuolatinės kolegijos rengiamuose svarstymuose dalyvauja Europos prokuroras; jis prižiūri tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą pagal 12 straipsnio 1 dalį. Europos prokuroras turi teisę balsuoti dėl bylų priskyrimo ir perskyrimo pagal 26 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis bei 27 straipsnio 6 dalį, išskyrus dėl nuolatinės kolegijos sprendimų dėl įgaliojimų perdavimo arba jų panaikinimo pagal šio straipsnio 7 dalį, ir dėl bylos perdavimo teismui pagal 36 straipsnio 3 dalį, tuo atveju kai jurisdikciją dėl bylos turi daugiau nei viena valstybė narė, taip pat 31 straipsnio 8 dalyje apibūdintais atvejais.

Be to, nuolatinė kolegija Europos prokuroro ar Europos deleguotojo prokuroro arba savo iniciatyva gali pakviesti kitus su byla susijusius Europos prokurorus ar Europos deleguotuosius prokurorus dalyvauti jos posėdžiuose be teisės balsuoti.

10. Nuolatinėjų kolegijų pirmininkai, laikydamiesi Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklių, teikia Kolegijai informaciją apie sprendimus, priimtus remiantis šiuo straipsniu, kad Kolegijai būtų suteiktos galimybės atlikti savo vaidmenį pagal 9 straipsnio 2 dalį.

11 straipsnis

Europos vyriausiasis prokuroras ir Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai

1. Europos vyriausiasis prokuroras yra Europos prokuratūros vadovas. Europos vyriausiasis prokuroras organizuoja Europos prokuratūros darbą, vadovauja jos veiklai ir priima sprendimus pagal šį reglamentą bei Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles.

2. Paskiriami du Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai; jie padeda Europos vyriausiajam prokurorui vykdyti pareigas, o tais atvejais, kai jo nėra arba jis negali vykdyti tų pareigų, jį pakeičia.

3. Europos vyriausiasis prokuroras atstovauja Europos prokuratūrai jai palaikant ryšius su Sąjungos bei Europos Sąjungos valstybių narių institucijomis ir trečiosiomis šalimis. Europos vyriausiasis prokuroras gali su atstovavimu susijusias savo užduotis perduoti vienam iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų arba Europos prokurorui.

12 straipsnis

Europos prokurorai

1. Europos prokurorai nuolatinės kolegijos vardu ir laikydamiesi pagal 10 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis jos duotų nurodymų prižiūri tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, už kuriuos yra atsakingi savo kilmės valstybėje narėje bylą tiriantys Europos deleguotieji prokurorai. Europos prokurorai pateikia jų prižiūrimų bylų santraukas, ir, jei taikytina, pasiūlymus dėl sprendimų, kuriuos turėtų priimti pirmiau nurodyta kolegija, remdamiesi Europos deleguotųjų prokurorų parengtais sprendimų projektais.

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse, nedarant poveikio 16 straipsnio 7 daliai, numatomas Europos prokurorų tarpusavio pavadavimo mechanizmas, taikytinas tuo atveju, kai prižiūrintis Europos prokuroras laikinai neatlieka savo pareigų arba dėl kitų priežasčių negali vykdyti Europos prokuroro funkcijų. Pavaduojantis Europos prokuroras gali vykdyti visas Europos prokuroro funkcijas, išskyrus galimybę vykdyti 28 straipsnio 4 dalyje numatytą tyrimą.

2. Dėl priežasčių, susijusių su Europos prokuroro kilmės valstybėje narėje vykdomų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo atvejų nulemtu darbo krūviu arba asmeninių interesų konfliktu, Europos prokuroras gali išimties tvarka prašyti, kad Europos deleguotųjų prokurorų vykdomų konkrečių bylų tyrimų ar baudžiamojo persekiojimo priežiūra jo kilmės valstybėje narėje būtų perkirta kitiems Europos prokurorams, gavus tam pastarųjų sutikimą. Europos vyriausiasis prokuroras dėl prašymo sprendžia remdamasis prašymą pateikusių Europos prokuroro darbo krūviu. Tuo atveju, kai Europos prokurorui kyla interesų konfliktas, Europos vyriausiasis prokuroras tą prašymą patenkina. Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatomi tą sprendimą reglamentuojantys principai ir vėlesnio atitinkamų bylų priskyrimo procedūra. Tyrimams ir baudžiamajam persekiojimui, kurių priežiūra vykdoma pagal šią dalį, netaikoma 28 straipsnio 4 dalis.

3. Prižiūrintys Europos prokurorai, konkrečiu atveju ir laikydamiesi taikytinos nacionalinės teisės ir kompetentingos nuolatinės kolegijos duotų nurodymų, gali duoti nurodymus bylą tiriančiam Europos deleguotajam prokurorui, jei to reikia veiksmingam tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo vykdymui arba siekiant užtikrinti teisingumą, arba siekiant užtikrinti darnų Europos prokuratūros veikimą.

4. Jeigu valstybės narės nacionalinėje teisėje numatyta tam tikrų aktų vidaus peržiūra nacionalinės prokuratūros struktūroje, tokių Europos deleguotojo prokuroro priimtų aktų peržiūra pagal Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles, nedarant poveikio nuolatinės kolegijos priežiūros ir stebėsenos įgaliojimams, patenka į prižiūrinčio Europos prokuroro priežiūros įgaliojimų sritį.

5. Europos prokurorai vykdo ryšių palaikymo ir informacijos perdavimo tarp nuolatinėjų kolegijų ir Europos deleguotųjų prokurorų jų atitinkamose kilmės valstybėse narėse funkcijas. Aktyviai konsultuodamiesi su Europos deleguotaisiais prokurorais, jie prižiūri, kaip įgyvendinamos Europos prokuratūros užduotys jų atitinkamose valstybėse narėse. Jie pagal šį reglamentą ir Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles užtikrina, kad Europos deleguotiesiems prokurorams būtų suteikta visa aktuali Centrinio biuro informacija ir atvirkščiai.

13 straipsnis

Europos deleguotieji prokurorai

1. Europos deleguotieji prokurorai kartu su jiems jau suteiktais ir juos saistančiais konkrečiais įgaliojimais bei statusu ir šiame reglamente nustatytais sąlygomis veikia savo atitinkamose valstybėse narėse Europos prokuratūros vardu ir tyrimų, baudžiamojo persekiojimo bei bylų perdavimo teismui srityse turi tokius pačius įgaliojimus kaip nacionaliniai prokurorai.

Europos deleguotieji prokurorai yra atsakingi už savo pradėtus, jiems priskirtus arba, naudojantis bylos išsireikalavimo teise, jų perimtus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą. Europos deleguotieji prokurorai vadovaujasi už bylą atsakingos nuolatinės kolegijos gairėmis bei nurodymais ir prižiūrinčio Europos prokuroro nurodymais.

Be to, Europos deleguotieji prokurorai yra atsakingi už bylos perdavimą teismui, visų pirma yra įgalioti palaikyti kaltinimą teisme, dalyvauti renkant įrodymus ir įgyvendinti prieinamas teisių gynimo priemones vadovaujantis nacionaline teise.

2. Kiekvienoje valstybėje narėje turi būti du ar daugiau Europos deleguotųjų prokurorų. Europos vyriausiasis prokuroras, pasikonsultavęs ir pasiekęs susitarimą su atitinkamomis valstybių narių valdžios institucijomis, patvirtina Europos deleguotųjų prokurorų skaičių ir funkcinę bei teritorinę kompetencijos padalijimą Europos deleguotiesiems prokurorams kiekvienoje valstybėje narėje.

3. Europos deleguotieji prokurorai taip pat gali vykdyti nacionalinių prokurorų funkcijas, jeigu tai netrukdo jiems vykdyti savo pareigų pagal šį reglamentą. Apie tokias funkcijas jie informuoja prižiūrintį Europos prokurorą. Tuo atveju, kai Europos deleguotasis prokuroras koku nors momentu negali vykdyti savo kaip Europos deleguotojo prokuroro funkcijų dėl tokių funkcijų vykdymo einant nacionalinio prokuroro pareigas, jis informuoja prižiūrintį Europos prokurorą, o pastarasis pasikonsultuoja su kompetentingomis nacionalinėmis prokuratūromis, kad nustatytų, ar pirmenybė turėtų būti teikiama pagal šį reglamentą numatytoms funkcijoms. Europos prokuroras gali pasiūlyti nuolatinę kolegiją perskirti bylą kitam Europos deleguotajam prokurorui toje pačioje valstybėje narėje arba pasiūlyti, kad jis pats vykdytų tyrimą pagal 28 straipsnio 3 ir 4 dalis.

2 SKIRSNIS

Europos prokuratūros narių skyrimas ir atleidimas

14 straipsnis

Europos vyriausiojo prokuroro skyrimas ir atleidimas

1. Europos Parlamentas ir Taryba bendru sutarimu skiria Europos vyriausiąjį prokurorą septynerių metų kadencijai; ji negali būti pratęsta. Taryba sprendimą priima paprasta balsų dauguma.
2. Europos vyriausiasis prokuroras atrenkamas iš kandidatų:
 - a) kurie yra aktyvūs valstybių narių prokuratūrų ar teisminių institucijų nariai arba aktyvūs Europos prokurorai;
 - b) kurių nepriklausomumas nekelia abejonių;
 - c) kurių kvalifikacija atitinka paskyrimui jų atitinkamose valstybėse narėse aukščiausiomis prokuroro ar teisėjo pareigoms eiti keliamus reikalavimus ir kurie turi atitinkamos su nacionalinėmis teisės sistemomis, finansiniais tyrimais ir tarptautiniu teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose susijusios praktinės patirties arba kurie dirbo Europos prokurorais, ir
 - d) kurie turi pakankamai valdymo patirties ir kvalifikacijos šioms pareigoms eiti.
3. Atranka grindžiama atviru kvietimu teikti kandidatūras, skelbiamu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*; po to atrankos komisija sudaro kvalifikuotų kandidatų galutinį sąrašą, kuris turi būti pateiktas Europos Parlamentui ir Tarybai. Atrankos komisiją sudaro dvylika asmenų, kurie parenkami iš buvusių Teisingumo Teismo ir Audito Rūmų narių, buvusių Eurojusto nacionalinių narių, nacionalinių aukščiausiųjų teismų narių, aukšto lygio prokurorų ir pripažintos kompetencijos teisininkų. Vieną iš parenkamų asmenų siūlo Europos Parlamentas. Taryba nustato atrankos komisijos veiklos taisykles ir, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima sprendimą, kuriuo skiriami jos nariai.
4. Jei Europos prokuroras paskiriamas Europos vyriausiuoju prokuroru, į jo kaip Europos prokuroro pareigas 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka nedelsiant skiriamas kitas asmuo.
5. Teisingumo Teismas Europos Parlamento, Tarybos arba Komisijos prašymu gali Europos vyriausiąjį prokurorą atleisti, jei nustato, kad pastarasis nebegali eiti savo pareigų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą.
6. Jeigu Europos vyriausiasis prokuroras atsistatydina, jeigu jis atleidžiamas arba pasitraukia iš pareigų dėl bet kurios priežasties, vadovaujantis 1, 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka į tas pareigas nedelsiant skiriamas kitas asmuo.

15 straipsnis

Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų skyrimas ir atleidimas

1. Kolegija skiria du Europos prokurorus Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojais trejų metų kadencijai; ji gali būti pratęsta, bet negali viršyti jų kaip Europos prokurorų įgaliojimų laikotarpio. Atrankos procesą reglamentuoja Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklės. Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai išlaiko Europos prokuroro statusą.
2. Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojo funkcijų vykdymo taisyklės ir sąlygos nustatomos Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse. Jei Europos prokuroras nebegali eiti Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigų, Kolegija pagal Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles gali nuspręsti atleisti Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotoją iš pareigų.
3. Jeigu Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojas atsistatydina, jeigu jis atleidžiamas arba pasitraukia iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigų dėl bet kurios priežasties, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka į tas pareigas nedelsiant skiriamas kitas asmuo. Laikantis 16 straipsnyje nustatytų taisyklių, jis toliau eina Europos prokuroro pareigas.

16 straipsnis

Europos prokurorų skyrimas ir atleidimas

1. Kiekviena valstybė narė pateikia tris kandidatūras Europos prokuroro pareigoms užimti, pasirinkusi atitinkamus asmenis iš kandidatų:

- a) kurie yra aktyvūs atitinkamos valstybės narės prokuratūros ar teisminių institucijų nariai;
- b) kurių nepriklausomumas nekelia abejonių; ir
- c) kurių kvalifikacija atitinka paskyrimui jų atitinkamose valstybėse narėse aukštomis prokuroro ar teisėjo pareigoms eiti keliamus reikalavimus ir kurie turi atitinkamos su nacionalinėmis teisės sistemomis, finansiniais tyrimais ir tarptautiniu teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose susijusios praktinės patirties.

2. Taryba, gavusi 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos atrankos komisijos motyvuotą nuomonę, atranka vieną iš kandidatų ir paskiria jį atitinkamos valstybės narės Europos prokuroru. Jeigu atrankos komisija nustato, kad kandidatas neatitinka Europos prokuroro pareigoms eiti keliamų sąlygų, jos nuomonė Tarybai yra privaloma.

3. Taryba paprasta balsų dauguma atranka ir paskiria Europos prokurorus šešerių metų kadencijai; ji negali būti pratęsta. Pasibaigus šešerių metų laikotarpiui Taryba gali nuspręsti įgaliojimus pratęsti ne ilgiau kaip trejiems metams.

4. Kas treji metai pakeičiamas trečdalis Europos prokurorų. Taryba paprasta balsų dauguma priima pereinamojo laikotarpio taisyklės dėl Europos prokurorų skyrimo pirmai kadencijai ir tos kadencijos metu.

5. Teisingumo Teismas Europos Parlamento, Tarybos arba Komisijos prašymu gali Europos prokurorą atleisti, jei nustato, kad pastarasis nebegali eiti savo pareigų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą.

6. Jeigu Europos prokuroras atsistatydina arba jeigu jis atleidžiamas, arba pasitraukia iš pareigų dėl bet kurios kitos priežasties, vadovaujantis 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka į tas pareigas nedelsiant skiriamas kitas asmuo. Jei atitinkamas Europos prokuroras eina ir Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigas, jis automatiškai atleidžiamas iš šių pareigų.

7. Paskyrusi kiekvieną Europos prokurorą, Kolegija iš tos pačios valstybės narės Europos deleguotųjų prokurorų paskiria vieną asmenį, pavaduosiantį Europos prokurorą, kuris negali vykdyti savo funkcijų arba kuris pasitraukė iš pareigų pagal 5 ir 6 dalis.

Kai Kolegija pripažįsta pavadavimo poreikį, paskirtas asmuo ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį veikia kaip laikinai pareigas einantis Europos prokuroras tol, kol jis pakeičiamas arba grįžta Europos prokuroras. Jei būtina, Kolegija, gavusi prašymą, tą laikotarpį gali pratęsti. Laikino pavadavimo mechanizmai ir tvarka apibrėžiami ir reglamentuojami Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse.

17 straipsnis

Europos deleguotųjų prokurorų skyrimas ir atleidimas

1. Kolegija Europos vyriausiojo prokuroro siūlymu skiria Europos deleguotuosius prokurorus, kurių kandidatūras pateikė valstybės narės. Kolegija gali atmesti pateiktą kandidatūrą, jei ji neatitinka 2 dalyje nurodytų kriterijų. Europos deleguotieji prokurorai skiriami penkerių metų kadencijai; ji gali būti pratęsta.

2. Nuo jų paskyrimo į Europos deleguotųjų prokurorų pareigas iki atleidimo iš jų Europos deleguotieji prokurorai turi būti aktyvūs atitinkamos valstybės narės, kuri pateikė jų kandidatūrą, prokuratūros ar teisminių institucijų nariai. Jų nepriklausomumas neturi kelti abejonių, jie turi turėti reikiamą kvalifikaciją ir atitinkamos su jų nacionaline teisės sistema susijusios praktinės patirties.

3. Kolegija atleidžia Europos deleguotąjį prokurorą iš pareigų, jei nustato, kad pastarasis nebeatitinka 2 dalyje išdėstytų reikalavimų, negali eiti savo pareigų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą.

4. Jei valstybė narė nusprendžia atleisti Europos deleguotuoju prokuroru paskirtą nacionalinį prokurorą iš pareigų arba nusprendžia jam taikyti drausmines priemones dėl priežasčių, nesusijusių su jo pareigomis pagal šį reglamentą, prieš imdamasi tokių veiksmų ji informuoja Europos vyriausiąjį prokurorą. Valstybė narė negali atleisti Europos deleguotojo prokuroro iš pareigų arba jam taikyti drausminių priemonių dėl priežasčių, susijusių su jo pareigomis pagal šį reglamentą, negavusi Europos vyriausiojo prokuroro sutikimo. Jei Europos vyriausiasis prokuroras nesutinka, susijusi valstybė narė gali paprašyti, kad tą klausimą peržiūrėtų Kolegija.

5. Jei Europos deleguotasis prokuroras atsistatydina, jei jis Europos prokuratūros funkcijoms vykdyti nebėra būtinas arba jei jis yra atleidžiamas arba pasitraukia iš pareigų dėl bet kurios kitos priežasties, atitinkama valstybė narė nedelsdama informuoja Europos vyriausiąjį prokurorą ir prireikus pateikia kito prokuroro kandidatūrą naujojo Europos deleguotojo prokuroro pareigoms eiti pagal 1 dalį.

18 straipsnis

Administracijos direktoriaus statusas

1. Administracijos direktorius įdarbinamas kaip Europos prokuratūros laikinasis darbuotojas pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą.

2. Administracijos direktorių skiria Kolegija iš Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlytų kandidatų sąrašo taikant atvirą ir skaidrią atrankos procedūrą, laikydamosi Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklių. Sudarant sutartį su administracijos direktoriumi Europos prokuratūrai atstovauja Europos vyriausiasis prokuroras.

3. Administracijos direktoriaus kadencija – ketveri metai. Iki šio laikotarpio pabaigos Kolegija atlieka vertinimą, kuriame atsižvelgiama į administracijos direktoriaus veiklos rezultatų įvertinimą.

4. Remdamasi Europos vyriausiojo prokuroro siūlymu, kuriame atsižvelgiama į 3 dalyje nurodytą vertinimą, Kolegija gali vieną kartą pratęsti administracijos direktoriaus kadenciją ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui.

5. Administracijos direktorius, kurio kadencija buvo pratęsta, baigiantis visam laikotarpiui negali dalyvauti kitoje atrankos į tas pačias pareigas procedūroje.

6. Administracijos direktorius atskaitingas Europos vyriausiajam prokurorui ir Kolegijai.

7. Kolegijos sprendimu, priimtu dviejų trečdalių jos narių dauguma, ir nedarant poveikio taikytinoms taisyklėms dėl sutarties nutraukimo, nustatytoms Tarnybos nuostatuose ir Įdarbinimo sąlygose, administracijos direktorius gali būti atleistas iš pareigų.

19 straipsnis

Administracijos direktoriaus pareigos

1. Administraciniais ir biudžeto tikslais Europos prokuratūrai vadovauja jos administracijos direktorius.

2. Nedarant poveikio Kolegijos arba Europos vyriausiojo prokuroro įgaliojimams, administracijos direktorius savo pareigas vykdo nepriklausomai ir nesiekia gauti jokios Vyriausybės ar kitos įstaigos nurodymų ir jų nevykdo.

3. Administracijos direktorius veikia kaip Europos prokuratūros teisinis atstovas administraciniais bei biudžeto tikslais. Administracijos direktorius vykdo Europos prokuratūros biudžetą.
4. Administracijos direktorius atsako už Europos prokuratūrai priskirtų administracinių užduočių įgyvendinimą, visų pirma:
 - a) kasdienį Europos prokuratūros administravimą ir personalo valdymą;
 - b) Europos vyriausiojo prokuroro arba Kolegijos priimtų sprendimų įgyvendinimą;
 - c) pasiūlymo dėl metinio ir daugiamečio programavimo dokumento rengimą ir jo pateikimą Europos vyriausiajam prokurorui;
 - d) metinio ir daugiamečio programavimo dokumentų įgyvendinimą ir jų įgyvendinimo ataskaitų teikimą Kolegijai;
 - e) Europos prokuratūros metinės veiklos ataskaitos administraciniams ir biudžeto klausimams skirtų dalių rengimą;
 - f) veiksmų plano rengimą atsižvelgiant į vidaus ar išorės audito ataskaitų, vertinimų ir tyrimų, įskaitant Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir OLAF ataskaitas, vertinimus bei tyrimus, išvadas, taip pat už ataskaitų jiems ir Kolegijai teikimą du kartus per metus;
 - g) Europos prokuratūros kovos su sukčiavimu vidaus strategijos rengimą ir pateikimą Kolegijai patvirtinti;
 - h) pasiūlymo dėl Europos prokuratūrai taikytinų finansinių taisyklių projekto rengimą ir jo pateikimą Europos vyriausiajam prokurorui;
 - i) pasiūlymo dėl Europos prokuratūros įplaukų ir išlaidų sąmatos projekto rengimą ir jo pateikimą Europos vyriausiajam prokurorui;
 - j) reikiamos administracinės paramos teikimą siekiant palengvinti Europos prokuratūros operatyvinį darbą;
 - k) paramos Europos vyriausiajam prokurorui ir Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojams teikimą jiems vykdant savo pareigas.

20 straipsnis

Europos prokuratūros laikinoji administracinė tvarka

1. Remiantis jos pačios biudžete paskirtais preliminariais biudžeto asignavimais, Komisija yra atsakinga už Europos prokuratūros įsteigimą ir pradinę administracinę veiklą tol, kol Europos prokuratūra turės veiklos pajėgumų vykdyti savo pačios biudžetą. Tuo tikslu Komisija gali:
 - a) pasikonsultavusi su Taryba, paskirti Komisijos pareigūną, kuris veiktų kaip laikinasis administracijos direktorius ir vykdytų administracijos direktoriui priskirtas pareigas, įskaitant pagal Tarnybos nuostatus ir Įdarbinimo sąlygas paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus, susijusius su Europos prokuratūros administraciniu personalu, visų darbo vietų, kurias reikia užpildyti prieš administracijos direktoriui pradėdant eiti pareigas pagal 18 straipsnį, atžvilgiu;
 - b) teikti paramą Europos prokuratūrai, visų pirma deleguodama tam tikrą skaičių Komisijos pareigūnų, kurių reikia Europos prokuratūros administracinei veiklai, už kurią atsakingas laikinasis administracijos direktorius, vykdyti.
2. Laikinasis administracijos direktorius gali leisti atlikti visus mokėjimus, kurie yra padengiami iš asignavimų, įtrauktų į Europos prokuratūros biudžetą, ir gali sudaryti sutartis, įskaitant darbo sutartis.

3. Kolegijai pradėjus vykdyti savo pareigas pagal 9 straipsnio 1 dalį, laikinasis administracijos direktorius savo pareigas vykdo vadovaudamasis 18 straipsniu. Laikinas administracijos direktorius nustoja vykdyti šias funkcijas, kai administracijos direktorius pradeda eiti savo pareigas Kolegijai jį paskyrus pagal 18 straipsnį.

4. Kol Kolegija pradės eiti savo pareigas pagal 9 straipsnio 1 dalį, Komisija vykdo šiame straipsnyje nustatytas savo funkcijas konsultuodamasi su ekspertų grupe, kurią sudaro valstybių narių atstovai.

3 SKIRSNIS

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklės

21 straipsnis

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklės

1. Europos prokuratūros darbo organizavimą reglamentuoja jos vidaus darbo tvarkos taisyklės.
2. Kai įsteigiama Europos prokuratūra, Europos vyriausiasis prokuroras nedelsdamas parengia pasiūlymą dėl Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklių; tą pasiūlymą Kolegija turi priimti dviejų trečdalių balsų dauguma.
3. Pasiūlymus dėl Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklių keitimo gali teikti bet kuris Europos prokuroras, o juos dviejų trečdalių balsų dauguma priima Kolegija.

IV SKYRIUS

EUROPOS PROKURATŪROS KOMPETENCIJA IR NAUDOJIMASIS ŠIA KOMPETENCIJA

1 SKIRSNIS

Europos prokuratūros kompetencija

22 straipsnis

Europos prokuratūros dalykinė kompetencija

1. Europos prokuratūra yra kompetentinga Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų, numatytų Direktyvoje (ES) 2017/1371, kuri įgyvendinama nacionalinėje teisėje, atžvilgiu, nepriklausomai nuo to, ar tie patys nusikalstami veiksmai pagal nacionalinę teisę galėtų būti klasifikuojami kaip kitos rūšies nusikalstama veika. Direktyvos (ES) 2017/1371, kuri įgyvendinama nacionalinėje teisėje, 3 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu Europos prokuratūra yra kompetentinga tik tais atvejais, kai toje nuostatoje apibrėžti tyčiniai veiksmai ar neveikimas yra susiję su dviejų ar daugiau valstybių narių teritorija, o bendra jais padaryta žala yra ne mažesnė kaip 10 mln. EUR.
2. Europos prokuratūra taip pat yra kompetentinga nusikalstamų veikų, susijusių su dalyvavimu nusikalstamos organizacijos veikloje, kaip apibrėžta Pamatiniame sprendime 2008/841/TVR, kuris įgyvendinamas nacionalinėje teisėje, atžvilgiu, jei tokia nusikalstama organizacija nusikalstamais veiksmais siekia įvykdyti bet kurią iš 1 dalyje nurodytų nusikalstamų veikų.
3. Europos prokuratūra taip pat yra kompetentinga bet kurios kitos nusikalstamos veikos, kuri yra neatsiejamai susijusi su nusikalstamais veiksmais, patenkančiais į 1 dalies taikymo sritį, atžvilgiu. Kompetencija tokių nusikalstamų veikų atžvilgiu gali būti naudojama tik laikantis 25 straipsnio 3 dalies.
4. Bet kuriuo atveju Europos prokuratūros kompetencija neapima nusikalstamų veikų, susijusių su nacionaliniais tiesioginiais mokesčiais, įskaitant su jomis neatsiejamai susijusias nusikalstamas veikas. Šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių mokesčių administracijų struktūrai ir veikimui.

23 straipsnis

Europos prokuratūros teritorinė ir asmeninė kompetencija

Europos prokuratūra yra kompetentinga 22 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu, kai:

- a) nusikalstama veika visa arba iš dalies buvo įvykdyta vienos ar kelių valstybių narių teritorijoje;
- b) nusikalstamą veiką įvykdė valstybės narės pilietis, jei ta valstybė narė turi jurisdikciją tokių ne jos teritorijoje įvykdytų nusikalstamų veikų atžvilgiu, arba

- c) nusikalstamą veiką ne a punkte nurodytose teritorijose įvykdė asmuo, kuriam nusikalstamos veikos vykdymo metu buvo taikomi Tarnybos nuostatai ar Įdarbinimo sąlygos, jei ta valstybė narė turi jurisdikciją tokių ne jos teritorijoje įvykdytų nusikalstamų veikų atžvilgiu.

2 SKIRSNIS

Naudojimasis europos prokuratūros kompetencija

24 straipsnis

Informacijos pranešimas, registravimas ir tikrinimas

1. Sąjungos institucijos, įstaigos, organai bei agentūros ir pagal taikytiną nacionalinę teisę kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos nepagrįstai nedelsdamos praneša Europos prokuratūrai apie visus nusikalstamus veiksmus, kurių atžvilgiu ji galėtų naudotis savo kompetencija pagal 22 straipsnį bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalis.
 2. Jei valstybės narės teisminė arba teisėsaugos institucija pradeda nusikalstamos veikos, kurios atžvilgiu Europos prokuratūra galėtų pasinaudoti savo kompetencija pagal 22 straipsnį bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalis, tyrimą arba jei bet kuriuo metu pradėjus tyrimą valstybės narės kompetentinga teisminė arba teisėsaugos institucija išsiaiškina, kad tyrimas yra susijęs su tokia nusikalstama veika, ta institucija nepagrįstai nedelsdama apie tai informuoja Europos prokuratūrą, kad pastaroji galėtų nuspręsti, ar pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise pagal 27 straipsnį.
 3. Jei valstybės narės teisminė arba teisėsaugos institucija pradeda tyrimą nusikalstamos veikos, kaip apibrėžta 22 straipsnyje, atžvilgiu ir mano, kad Europos prokuratūra, vadovaujantis 25 straipsnio 3 dalimi, negalėtų naudotis savo kompetencija, ji apie tai informuoja Europos prokuratūrą.
 4. Pranešant informaciją pateikiamas bent faktinių aplinkybių aprašas, įskaitant žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta, įvertinimą, galimas teisinis kvalifikavimas ir visa turima informacija apie galimus nukentėjusiuosius, įtariamuosius ir visus kitus susijusius asmenis.
 5. Europos prokuratūra pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis taip pat informuojama apie atvejus, kai įvertinti, ar tenkinami 25 straipsnio 2 dalyje nustatyti kriterijai, yra neįmanoma.
 6. Europos prokuratūrai pateikta informacija registruojama ir patikrinama pagal jos vidaus darbo tvarkos taisykles. Tikrinant informaciją nustatoma, ar remiantis pagal 1 ir 2 dalis pateikta informacija esama priežasčių pradėti tyrimą arba pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise.
 7. Jei patikrinusi informaciją Europos prokuratūra nusprendžia, kad nėra pagrindo pradėti tyrimą pagal 26 straipsnį arba pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise pagal 27 straipsnį, sprendimo priežastys nurodomos bylą valdymo sistemoje.
- Europos prokuratūra informuoja instituciją, kuri pagal 1 arba 2 dalį pranešė apie nusikalstamus veiksmus, taip pat nukentėjusiuosius ir, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, kitus asmenis, kurie pranešė apie nusikalstamus veiksmus.
8. Jei Europos prokuratūra sužino, kad galėjo būti įvykdyta nusikalstama veika, kuri nepriklauso Europos prokuratūros kompetencijai, ji nepagrįstai nedelsdama apie tai informuoja nacionalines kompetentingas institucijas ir perduoda joms visus susijusius įrodymus.
 9. Konkrečiais atvejais Europos prokuratūra gali prašyti, kad Sąjungos institucijos, įstaigos, organai bei agentūros ir valstybių narių valdžios institucijos pateiktų turimos papildomos susijusios informacijos. Gali būti prašoma informacijos, susijusios su pažeidimais, dėl kurių buvo padaryta žala Sąjungos finansiniams interesams, kurie nepriklauso Europos prokuratūros kompetencijai pagal 25 straipsnio 2 dalį.
 10. Europos prokuratūra gali prašyti kitos informacijos, kad būtų sudarytos sąlygos Kolegijai pagal 9 straipsnio 2 dalį paskelbti bendras gaires dėl pareigos informuoti Europos prokuratūrą apie bylas, kurios patenka į 25 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, aiškinimo.

25 straipsnis

Europos prokuratūros naudojimasis kompetencija

1. Europos prokuratūra naudoja savo kompetenciją pradėdama tyrimą pagal 26 straipsnį arba nusprenddama pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise pagal 27 straipsnį. Jei Europos prokuratūra nusprendžia naudotis savo kompetencija, nacionalinės kompetentingos institucijos nesinaudoja savo kompetencija tų pačių nusikalstamų veiksmų atžvilgiu.

2. Jei dėl nusikalstamos veikos, kuri patenka į 22 straipsnio taikymo sritį, buvo arba gali būti padaryta mažesnės kaip 10 000 EUR vertės žala Sąjungos finansiniams interesams, Europos prokuratūra gali pasinaudoti savo kompetencija tik tais atvejais, jei:

- a) byla turi didelį atgarsį Sąjungos lygmeniu ir dėl to Europos prokuratūra turi atlikti tyrimą arba
- b) galima įtarti, kad nusikalstamą veiką įvykdė Sąjungos pareigūnai ar kiti tarnautojai arba Sąjungos institucijų nariai.

Prireikus Europos prokuratūra konsultuojasi su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis arba Sąjungos įstaigomis, kad nustatytų, ar tenkinami pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatyti kriterijai.

3. Europos prokuratūra nesinaudoja savo kompetencija nusikalstamų veikų, kurios patenka į 22 straipsnio taikymo sritį, atžvilgiu ir, pasikonsultavusi su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, nepagrįstai nedelsdama nukreipia bylą pastarosioms pagal 34 straipsnį, jei:

- a) nacionalinėje teisėje už nusikalstamą veiką, kuri patenka į 22 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, numatoma didžiausia bausmė yra lygiavertė didžiausiai bausmei, skiriamai už 22 straipsnio 3 dalyje nurodytą neatsiejamai susijusią nusikalstamą veiką, arba švelnesnė nei ji, nebent pastarąją nusikalstama veika buvo sudarytos sąlygos siekiant įvykdyti nusikalstamą veiką, kuri patenka į 22 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, arba
- b) esama priežasčių manyti, kad žala, kuri buvo ar gali būti padaryta Sąjungos finansiniams interesams dėl 22 straipsnyje nurodytos nusikalstamos veikos, neviršija žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta kitam nukentėjusiajam.

Šios dalies pirmos pastraipos b punktas netaikomas Direktyvos (ES) 2017/1371, kuri įgyvendinama nacionalinėje teisėje, 3 straipsnio 2 dalies a, b ir d punktuose nurodytoms nusikalstamoms veikoms.

4. Europos prokuratūra, gavusi nacionalinių kompetentingų institucijų sutikimą, gali naudotis savo kompetencija 22 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu tais atvejais, kurie kitaip į jos kompetencijos sritį nepatektų dėl to, kad taikytinas šio straipsnio 3 dalies b punktas, jeigu paaiškėja, kad Europos prokuratūra turi geresnes galimybes tirti bylą arba vykdyti baudžiamąjį persekiojimą.

5. Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama informuoja nacionalines kompetentingas institucijas apie visus sprendimus naudotis arba nesinaudoti savo kompetencija.

6. Jei Europos prokuratūra ir nacionalinės prokuratūros nesutaria dėl to, ar nusikalstami veiksmai patenka į 22 straipsnio 2 arba 3 dalies ar 25 straipsnio 2 arba 3 dalies taikymo sritį, sprendimą, kas turi būti kompetentingas tirti bylą, priima nacionalinės institucijos, kompetingos priimti sprendimą dėl baudžiamojo persekiojimo kompetencijos priskyrimo nacionaliniu lygmeniu. Valstybės narės nustato, kuri nacionalinė institucija priims sprendimą dėl kompetencijos priskyrimo.

V SKYRIUS

PROCESO TAISYKLĖS DĖL TYRIMŲ, TYRIMO PRIEMONIŲ, BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO IR BAUDŽIAMAJAM PERSEKIOJIMUI ALTERNATYVIŲ PRIEMONIŲ

1 SKIRSNIS

Taisyklės dėl tyrimų

26 straipsnis

Tyrimo pradėjimas ir kompetencijos paskirstymas Europos prokuratūroje

1. Jei pagal taikytiną nacionalinę teisę yra pagrįstų priežasčių manyti, kad yra vykdoma ar buvo įvykdyta Europos prokuratūros kompetencijai priskiriama nusikalstama veika, valstybės narės, kuri pagal savo nacionalinę teisę turi jurisdikciją tos nusikalstamos veikos atžvilgiu, Europos deleguotasis prokuroras, nedarant poveikio 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytoms taisyklėms, pradeda tyrimą ir tai užregistruoja bylą valdymo sistemoje.

2. Jei patikrinusi informaciją pagal 24 straipsnio 6 dalį Europos prokuratūra nusprendžia pradėti tyrimą, ji nepagrįstai nedelsdama apie tai informuoja instituciją, kuri pranešė apie nusikalstamą elgesį pagal 24 straipsnio 1 arba 2 dalį.

3. Jei Europos deleguotasis prokuroras nėra pradėjęs tyrimo, nuolatinė kolegija, kuriai byla buvo priskirta, laikydamasi 1 dalyje nustatytų sąlygų, nurodo Europos deleguotajam prokurorui pradėti tyrimą.

4. Paprastai bylą pradeda nagrinėti ir tiria valstybės narės, kurioje yra nusikalstamos veiklos centras arba, jei įvykdytos kelios tarpusavyje susijusios nusikalstamos veikos, priskiriamos Europos prokuratūros kompetencijai – valstybės narės, kurioje įvykdyta daugiausia nusikalstamų veikų, Europos deleguotasis prokuroras. Kitos valstybės narės, turinčios jurisdikciją tos bylos atveju, Europos deleguotasis prokuroras gali pradėti tyrimą arba kompetentinga nuolatinė kolegija jam gali nurodyti pradėti tyrimą tik tuo atveju, jei nukrypimas nuo pirmesniame sakinyje nustatytos taisyklės yra tinkamai pagrįstas, atsižvelgiant į šiuos prioritetine tvarka išdėstytus kriterijus:

a) įtariamojo arba kaltinamojo įprastinę gyvenamąją vietą;

b) įtariamojo arba kaltinamojo pilietybę;

c) vietą, kurioje padaryta pagrindinė finansinė žala.

5. Kol bus priimtas sprendimas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą pagal 36 straipsnį, kompetentinga nuolatinė kolegija byloje, susijusioje su daugiau nei vienos valstybės narės jurisdikcija, ir pasikonsultavusi su atitinkamais Europos prokurorais ir (arba) Europos deleguotaisiais prokurorais, gali nuspręsti:

a) bylą perskirti kitam Europos deleguotajam prokurorui kitoje valstybėje narėje;

b) sujungti arba išskirti bylas ir kiekvienu atveju parinkti bylą tiriantį Europos deleguotąjį prokurorą;

jei tokie sprendimai priimami bendrais teisingumo sumetimais ir laikantis bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro parinkimo kriterijų pagal šio straipsnio 4 dalį.

6. Nuolatinė kolegija, priimdama sprendimą bylą perskirti, sujungti arba išskirti, deramai atsižvelgia į esamą tyrimų padėtį.

7. Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama informuoja nacionalines kompetentingas institucijas apie visus sprendimus pradėti tyrimą.

27 straipsnis

Bylos išsireikalavimo teisė

1. Gavusi visą susijusią informaciją pagal 24 straipsnio 2 dalį, Europos prokuratūra kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per penkias dienas po informacijos iš nacionalinių institucijų gavimo dienos, priima sprendimą dėl to, ar pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise, ir apie tą sprendimą informuoja nacionalines institucijas. Europos vyriausiasis prokuroras gali konkrečios bylos atveju priimti pagrįstą sprendimą pratęsti tą terminą ne daugiau kaip penkioms dienoms ir apie tai atitinkamai informuoja nacionalines institucijas.

2. Per 1 dalyje nurodytus terminus nacionalinės institucijos nepriima jokio sprendimo pagal nacionalinę teisę, dėl kurio Europos prokuratūra negalėtų pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise.

Nacionalinės institucijos pagal nacionalinę teisę skubiai imasi priemonių, būtinų veiksmingam tyrimui ir baudžiamajam persekiojimui užtikrinti.

3. Jei Europos prokuratūra kitais būdais nei iš pagal 24 straipsnio 2 dalį pateiktos informacijos sužino, kad valstybės narės kompetentingos institucijos jau pradėjo nusikalstamos veikos, kurios atžvilgiu Europos prokuratūra galėtų būti kompetentinga, tyrimą, ji apie tai nedelsdama informuoja tas institucijas. Po to, kai Europos prokuratūra buvo deramai informuota pagal 24 straipsnio 2 dalį, ji priima sprendimą dėl to, ar pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise. Sprendimas priimamas per šio straipsnio 1 dalyje nustatytus terminus.

4. Prieš priimdama sprendimą dėl to, ar pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise, Europos prokuratūra pririnkus konsultuojasi su atitinkamos valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

5. Jei Europos prokuratūra pasinaudoja bylos išsireikalavimo teise, valstybių narių kompetentingos institucijos perduoda bylą Europos prokuratūrai ir nebevykdo tolesnių tyrimo veiksmų tos pačios nusikalstamos veikos atžvilgiu.

6. Šiame straipsnyje nustatyta bylos išsireikalavimo teise gali naudotis bet kurios valstybės narės, kurios kompetentingos institucijos yra pradėjusios nusikalstamos veikos, patenkančios į 22 ir 23 straipsnių taikymo sritį, tyrimą, Europos deleguotasis prokuroras.

Jei Europos deleguotasis prokuroras, kuris gavo informacijos pagal 24 straipsnio 2 dalį, nusprendžia nesinaudoti bylos išsireikalavimo teise, jis per savo valstybės narės Europos prokurorą informuoja kompetentingą nuolatinę kolegiją, kad ji galėtų priimti sprendimą pagal 10 straipsnio 4 dalį.

7. Jei Europos prokuratūra nesinaudoja savo kompetencija, ji apie tai nedelsdama informuoja nacionalines kompetentingas institucijas. Nacionalinės kompetentingos institucijos bet kuriuo proceso metu informuoja Europos prokuratūrą apie visas naujas faktines aplinkybes, dėl kurių Europos prokuratūra galėtų nuspręsti persvarstyti savo sprendimą nesinaudoti kompetencija.

Gavusi tokios informacijos, Europos prokuratūra gali pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise, jei nacionalinis tyrimas dar nėra užbaigtas ir jei kaltinimas dar nėra pateiktas teismui. Sprendimas priimamas per 1 dalyje nustatytą terminą.

8. Jei nusikalstamų veikų, dėl kurių buvo arba gali būti padaryta mažesnė kaip 100 000 EUR vertės žala Sąjungos finansiniams interesams, atveju Kolegija mano, kad, atsižvelgiant į nusikalstamos veikos sunkumo laipsnį arba procesinių veiksmų atskiroje byloje sudėtingumą, tirti bylą arba vykdyti baudžiamąjį persekiojimą Sąjungos lygmeniu būtų netikslinga, ji pagal 9 straipsnio 2 dalį paskelbia bendras gaires, kurios padeda Europos deleguotiesiems prokurorams nepriklausomai ir nepagrįstai nedelsiant priimti sprendimą neišsireikalauti bylos.

Gairėse, pateikiant visą reikalingą išsamią informaciją, nurodomos aplinkybės, kuriomis jos yra taikomos, nustatant aiškius kriterijus, kuriais visų pirma atsižvelgiama į nusikalstamos veikos pobūdį, padėties skubumą ir nacionalinių kompetentingų institucijų išipareigojimą imtis visų priemonių, būtinų norint visiškai atlyginti Sąjungos finansiniams interesams padarytą žalą.

9. Siekiant užtikrinti darnų gairių taikymą, Europos deleguotieji prokurorai informuoja kompetentingą nuolatinę kolegiją apie visus pagal 8 dalį priimtus sprendimus, o kiekviena nuolatinė kolegija kasmet praneša Kolegijai apie gairių taikymą.

28 straipsnis

Tyrimo atlikimas

1. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras gali pagal šį reglamentą ir nacionalinę teisę pats imtis tyrimo priemonių ir kitų priemonių arba nurodyti tai padaryti savo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Tos institucijos pagal nacionalinę teisę užtikrina, kad visi nurodymai būtų vykdomi, ir imasi joms pavestų priemonių. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras, laikydamasis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatytų taisyklių, per bylą valdymo sistemą kompetentingam Europos prokurorui ir nuolatinei kolegijai praneša apie visus reikšmingus pokyčius byloje.

2. Europos prokuratūrai atliekant tyrimus, nacionalinės kompetentingos institucijos bet kuriuo metu pagal nacionalinę teisę skubiai imasi priemonių, būtinų veiksmingiems tyrimams užtikrinti, net jei jos veikia ne pagal konkretų bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro nurodymą. Nacionalinės institucijos nepagrįstai nedelsdamos informuoja bylą tiriantį Europos deleguotąjį prokurorą apie priemones, kurių jos skubiai ėmėsi.

3. Kompetentinga nuolatinė kolegija prižiūrinčio Europos prokuroro siūlymu gali nuspręsti bylą perskirti kitam Europos deleguotajam prokurorui toje pačioje valstybėje narėje, kai bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras:

a) negali vykdyti tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo arba

b) nesilaiko kompetentingos nuolatinės kolegijos arba Europos prokuroro nurodymų.

4. Išimtiniais atvejais, gavęs kompetentingos nuolatinės kolegijos sutikimą, prižiūrintis Europos prokuroras gali priimti pagrįstą sprendimą pats atlikti tyrimą ir pats imtis tyrimo priemonių bei kitų priemonių arba nurodyti tai padaryti savo valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jei tai būtina tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo vykdymo veiksmingumo sumetimais, pagrindžiant vienu ar keliais iš šių kriterijų:

- a) nusikalstamos veikos sunkumo laipsniu, visų pirma atsižvelgiant į galimą jos atgarsį Sąjungos lygmeniu;
- b) kai tyrimas susijęs su Sąjungos pareigūnais ar kitais tarnautojais arba Sąjungos institucijų nariais;
- c) jei nesuveikia 3 dalyje numatytas bylos perskyrimo mechanizmas.

Valstybės narės užtikrina, kad tokiomis išimtinėmis aplinkybėmis Europos prokuroras turėtų teisę nurodyti ar prašyti taikyti tyrimo priemones bei kitas priemones, ir kad jis turėtų visus Europos deleguotojo prokuroro įgaliojimus, funkcijas ir pareigas, numatytus pagal šį reglamentą ir nacionalinę teisę.

Nacionalinės kompetentingos institucijos ir Europos deleguotieji prokurorai, susiję su byla, nepagrįstai nedelsiant informuojami apie sprendimą, priimtą pagal šią dalį.

29 straipsnis

Privilegijų arba imunitetų panaikinimas

1. Jeigu Europos prokuratūros atliekami tyrimai yra susiję su asmenimis, kuriems pagal nacionalinę teisę taikoma privilegija ar imunitetas, ir tokia privilegija ar imunitetas kliudo atlikti konkretų tyrimą, Europos vyriausiasis prokuroras, laikydamasis toje nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų, pateikia motyvuotą rašytinį prašymą panaikinti tą privilegiją ar imunitetą.

2. Jeigu Europos prokuratūros atliekami tyrimai yra susiję su asmenimis, kuriems privilegijos ar imunitetai taikomi pagal Sąjungos teisę, visų pirma Protokolą dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, ir tokia privilegija ar imunitetas kliudo atlikti konkretų tyrimą, Europos vyriausiasis prokuroras, laikydamasis Sąjungos teisėje nustatytų procedūrų, pateikia motyvuotą rašytinį prašymą panaikinti tą privilegiją ar imunitetą.

2 SKIRSNIS

Taisyklės dėl tyrimo priemonių ir kitų priemonių

30 straipsnis

Tyrimo priemonės ir kitos priemonės

1. Bent tais atvejais, kai tiriama nusikalstama veika, už kurią baudžiama didžiausia laisvės atėmimo bausme, kurios trukmė yra bent ketveri metai, valstybės narės užtikrina, kad Europos deleguotieji prokurorai turėtų teisę nurodyti ar prašyti taikyti šias tyrimo priemones:

- a) apieškoti bet kurias patalpas, žemę, transporto priemones, privatų būstą, drabužius ir kitą asmeninę nuosavybę arba kompiuterinę sistemą ir imtis bet kurių apsaugos priemonių, būtinų siekiant išsaugoti jų vientisumą arba išvengti įrodymų praradimo ar sugadinimo;
- b) pareikalauti, kad bet kuris atitinkamas daiktas ar dokumentas būtų pateiktas originalo arba kuria nors kita nurodyta forma;
- c) pareikalauti, kad saugomi užšifruoti arba iššifruoti kompiuteriniai duomenys būtų pateikti originalo arba kuria nors kita nurodyta forma, įskaitant banko sąskaitų duomenis ir srauto duomenis, išskyrus duomenis, kurie konkrečiai saugomi laikantis nacionalinės teisės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB ⁽¹⁾ 15 straipsnio 1 dalies antrą sakinį;
- d) išaldyti nusikaltimo priemones ar nusikalstamu būdu įgytas pajamas, įskaitant turtą, jeigu tikimasi, kad bylą nagrinėsiantis teismas juos konfiskuos, kai yra priežasčių manyti, kad tų nusikaltimo priemonių ar nusikalstamu būdu įgytų pajamų savininkas, valdytojas ar turėtojas sieks sukliudyti įgyvendinti sprendimą dėl konfiskavimo;

⁽¹⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

e) perimti elektroninių ryšių duomenis, siunčiamus įtariamajam ar kaltinamajam ir iš jo gaunamus per bet kurią elektroninių ryšių priemonę, kuria naudojasi įtariamasis arba kaltinamasis;

f) techninėmis priemonėmis stebėti ir sekti objektą, įskaitant kontroliuojamąjį prekių gabenimą.

2. Nedarant poveikio 29 straipsniui, šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms tyrimo priemonėms pagal taikytiną nacionalinę teisę gali būti taikomos sąlygos, jei nacionalinėje teisėje yra nustatyti konkretūs apribojimai, taikomi tam tikrų kategorijų asmenims ar specialistams, kuriems teisiškai privalomas konfidencialumo įsipareigojimas.

3. Šio straipsnio 1 dalies c, e ir f punktuose nurodytoms tyrimo priemonėms gali būti taikomos taikytinoje nacionalinėje teisėje numatytos papildomos sąlygos, įskaitant apribojimus. Visų pirma valstybės narės gali šio straipsnio 1 dalies e ir f punktus taikyti tik tam tikroms sunkioms nusikalstamosioms veikoms. Valstybė narė, ketinanti pasinaudoti tokiu apribojimu, pateikia Europos prokuratūrai atitinkamą tam tikrų sunkių nusikalstamų veikų sąrašą pagal 117 straipsnį.

4. Be 1 dalyje nurodytų priemonių, Europos deleguotieji prokurorai turi teisę savo valstybėje narėje prašyti arba nurodyti imtis bet kokių kitų priemonių, kurias prokurorai gali taikyti pagal nacionalinę teisę panašiose nacionalinėse bylose.

5. Europos deleguotieji prokurorai gali nurodyti imtis 1 ir 4 dalyse nurodytų priemonių tik tuo atveju, kai esama pagrįstų priežasčių manyti, kad taikant atitinkamą konkrečią priemonę būtų galima gauti tyrimui naudingos informacijos ar įrodymų, ir kai negalima taikyti tyrimo priemonės, kuria mažiau pažeidžiamas privatumas ir kuria galėtų būti pasiekiamas tas pats tikslas. Priemonių taikymo procedūros ir tvarka reglamentuojamos taikytinoje nacionalinėje teisėje.

31 straipsnis

Tarpvalstybiniai tyrimai

1. Europos deleguotieji prokurorai glaudžiai bendradarbiauja padėdami vieni kitiems ir reguliariai tarpusavyje konsultuodamiesi tarpvalstybinių bylų atvejais. Kai priemonės turi būti imamos valstybėje narėje, kuri nėra byla tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybė narė, minėtas Europos deleguotasis prokuroras priima sprendimą dėl būtinos priemonės patvirtinimo ir paveda ją tos valstybės narės, kurioje ta priemonė turi būti įvykdyta, Europos deleguotajam prokurorui.

2. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras gali pavesti bet kurias priemones, kurias jis gali taikyti pagal 30 straipsnį. Tokių priemonių pagrindimą ir patvirtinimą reglamentuoja byla tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisė. Jei bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras paveda tyrimo priemonę vienam ar keliems kitos valstybės narės Europos deleguotiesiems prokurorams, jis tuo pačiu metu apie tai praneša savo prižiūrinčiam Europos prokurorui.

3. Jei pagal padedančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisę reikalaujama gauti teismo leidimą taikyti priemonę, padedantis Europos deleguotasis prokuroras turi gauti tokį leidimą laikantis tos valstybės narės teisės.

Jei teismo leidimą taikyti pavestą priemonę išduoti atsisakoma, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras pavedimo aktą panaikina.

Tačiau tais atvejais, kai pagal padedančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisę gauti tokį teismo leidimą nereikalaujama, tačiau jį gauti reikalaujama pagal bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisę, pastarasis Europos deleguotasis prokuroras turi gauti tokį leidimą ir jis turi būti pateikiamas kartu su pavedimo aktu.

4. Padedantis Europos deleguotasis prokuroras imasi atlikti pavestą priemonę arba nurodo tai padaryti kompetentingai nacionalinei institucijai.

5. Kai padedantis Europos deleguotasis prokuroras mano, kad:

- a) pavedimo aktas nėra išsamus arba jame yra akivaizdi reikšminga klaida;
- b) dėl pagrindų ir objektyvių priežasčių priemonės negali būti imtasi per pavedimo akte nurodytą laikotarpį;
- c) alternatyvia, tačiau mažiau privatumą pažeidžiančia priemone būtų pasiekiami tokių pačių rezultatų kaip ir pavesta priemone, arba
- d) pavesta priemonė jo valstybės narės teisėje nenumatyta arba pagal tą teisę jos nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje,

jis informuoja apie tai savo prižiūrintį Europos prokurorą ir konsultuojasi su byla tiriančiu Europos deleguotuoju prokuroru, kad išspręstų tą klausimą dvišaliu pagrindu.

6. Jei pavesta priemonė išimtinai vidaus situacijoje nenumatyta, bet ją būtų galima taikyti tarpvalstybinėje situacijoje, kuriai taikomi tarpusavio pripažinimo ar tarpvalstybinio bendradarbiavimo teisiniai instrumentai, atitinkami Europos deleguotieji prokurorai, suderinę su atitinkamais prižiūrinčiais Europos prokurorais, gali pasinaudoti tokiais instrumentais.

7. Jei Europos deleguotieji prokurorai negali klausimo išspręsti per septynias darbo dienas ir pavedimas išlaikomas, klausimas perduodamas kompetentingai nuolatinei kolegijai. Tos pačios nuostatos taikomos, kai pavestos priemonės nesiimama per pavedimo akte nurodytą terminą arba per pagrindą terminą.

8. Kompetentinga nuolatinė kolegija tiek, kiek reikia, išklauso su byla susijusius Europos deleguotuosius prokurorus ir tada nepagrįstai nedelsdama pagal taikytiną nacionalinę teisę ir pagal šį reglamentą nusprendžia, ar padedantis Europos deleguotasis prokuroras turi imtis reikiamos pavestos priemonės ar pakaitinės priemonės ir iki kada jis turi tai padaryti, ir per kompetentingą Europos prokurorą praneša apie tą sprendimą minėtam Europos deleguotajam prokurorui.

32 straipsnis

Pavestų priemonių vykdymo užtikrinimas

Pavestos priemonės vykdomos pagal šį reglamentą ir padedančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisę. Laikomasi byla tiriančio Europos deleguotojo prokuroro aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, išskyrus atvejus, kai tokie formalumai ir procedūros prieštarauja padedančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisės pagrindiniams principams.

33 straipsnis

Kardomasis kalinimas ir tarpvalstybinis perdavimas

1. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras gali pagal nacionalinę teisę, taikomą panašiose nacionalinėse bylose, nurodyti arba prašyti suimti arba iki teismo sulaikyti įtariamąjį arba kaltinamąjį.

2. Jeigu reikia suimti ir perduoti asmenį, kurio nėra valstybėje narėje, kurioje yra įsikūręs byla tiriantis Europos deleguotasis prokuroras, pastarasis išduoda arba prašo tos valstybės narės kompetentingos institucijos išduoti Europos arešto orderį pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR ⁽¹⁾.

3 SKIRSNIS

Baudžiamojo persekiojimo taisyklės

34 straipsnis

Bylų nukreipimas ir perdavimas nacionalinėms institucijoms

1. Jeigu Europos prokuratūros vykdomo tyrimo metu paaiškėja, kad tiriami faktai nesudaro nusikalstamos veikos, kurios atžvilgiu ji yra kompetentinga pagal 22 ir 23 straipsnius, kompetentinga nuolatinė kolegija nusprendžia nepagrįstai nedelsiant nukreipti bylą kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

2. Jei Europos prokuratūros atliekamo tyrimo metu paaiškėja, kad nebetenkinamos 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos konkrečios jos naudojimosi savo kompetencija sąlygos, kompetentinga nuolatinė kolegija, nusprendžia nepagrįstai nedelsiant ir prieš pradėdant baudžiamojo persekiojimo veiksmus nacionaliniuose teismuose nukreipti bylą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms.

3. Jei nusikalstamų veikų, dėl kurių buvo arba gali būti padaryta mažesnė kaip 100 000 EUR vertės žala Sąjungos finansiniams interesams, atveju Kolegija mano, kad, atsižvelgiant į nusikalstamos veikos sunkumo laipsnį arba procesinių veiksmų atskiroje byloje sudėtingumą, tirti bylą arba vykdyti baudžiamąjį persekiojimą Sąjungos lygmeniu būtų netikslinga ir kad tai būtų naudinga tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo vykdymo efektyvumo sumetimais, ji pagal 9 straipsnio 2 dalį paskelbia bendras gaires, pagal kurias nuolatinės kolegijos galėtų nukreipti bylą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms.

Tokiomis gairėmis nuolatinėms kolegijoms taip pat turi būti suteikiama galimybė nukreipti bylą kompetentingoms nacionalinėms institucijoms tais atvejais, kai Europos prokuratūra naudojasi kompetencija Direktyvos (ES) 2017/1371 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu ir kai žala, kuri buvo ar gali būti padaryta Sąjungos finansiniams interesams, neviršija žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta kitam nukentėjusiajam.

Siekiant užtikrinti darnų gairių taikymą, kiekviena nuolatinė kolegija kasmet Kolegijai pateikia gairių taikymo ataskaitą.

Nukreipiant tokias bylas taip pat nukreipiamos visos neatsiejamai susijusios nusikalstamos veikos, priskiriamos Europos prokuratūros kompetencijai, kaip nurodyta 22 straipsnio 3 dalyje.

4. Nuolatinė kolegija apie sprendimą pagal 3 dalį nukreipti bylą nacionalinėms institucijoms praneša Europos vyriausiajam prokurorui. Per tris dienas nuo tos informacijos gavimo Europos vyriausiasis prokuroras gali paprašyti nuolatinės kolegijos peržiūrėti savo sprendimą, jeigu Europos vyriausiasis prokuroras mano, kad to reikia siekiant užtikrinti Europos prokuratūros taikomos bylų nukreipimo politikos darnumą. Jeigu Europos vyriausiasis prokuroras yra atitinkamos nuolatinės kolegijos narys, vienas iš Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų pasinaudoja teise prašyti atlikti minėtą peržiūrą.

5. Jei nacionalinės kompetentingos institucijos per ne ilgesnį kaip 30 dienų terminą nesutinka perimti bylos pagal 2 ir 3 dalis, Europos prokuratūra išlieka kompetentinga vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba nutraukti bylą pagal šiame reglamente nustatytas taisykles.

6. Jei Europos prokuratūra svarsto bylos nutraukimo galimybę pagal 39 straipsnio 3 dalį ir jei nacionalinė institucija to reikalauja, nuolatinė kolegija nedelsdama nukreipia bylą tai institucijai.

7. Jei po to, kai byla nukreipiama pagal šio straipsnio 1, 2 arba 3 dalį ir 25 straipsnio 3 dalį, nacionalinė institucija nusprendžia pradėti tyrimą, Europos prokuratūra perduoda bylą tai nacionalinei institucijai, nevykdo jokių tolesnių tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo veiksmų ir užbaigia bylą.

8. Jei byla perduodama pagal šio straipsnio 1, 2 arba 3 dalį ir 25 straipsnio 3 dalį, Europos prokuratūra apie perdavimą informuoja atitinkamas Sąjungos institucijas, įstaigas, organus ir agentūras, taip pat, jei reikia pagal nacionalinę teisę, įtariamuosius arba kaltinamuosius ir nukentėjuosius.

35 straipsnis

Tyrimo nutraukimas

1. Kai bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras mano, kad tyrimas yra užbaigtas, jis prižiūrinčiam Europos prokurorui pateikia ataskaitą, kurioje išdėstoma bylos santrauka ir sprendimo dėl to, ar pradėti baudžiamąjį persekiojimą nacionaliniame teisme, ar svarstyti galimybę bylą nukreipti, nutraukti ar taikyti supaprastintą baudžiamojo persekiojimo procedūrą pagal 34, 39 ar 40 straipsnį, projektas. Prižiūrintis Europos prokuroras perduoda tuos dokumentus kompetentingai nuolatinėi kolegijai kartu, jei jis mano, kad tai būtina, pridėdamas savo vertinimą. Jei nuolatinė kolegija pagal 10 straipsnio 3 dalį priima Europos deleguotojo prokuroro pasiūlytą sprendimą, jis imasi atitinkamų veiksmų.

2. Jei, remdamasi gautomis ataskaitomis, nuolatinė kolegija mano, kad ji nepriims Europos deleguotojo prokuroro pasiūlyto sprendimo, ji prirėikis imasi pati peržiūrėti bylą prieš priimdama galutinį sprendimą arba duodama tolesnius nurodymus Europos deleguotajam prokurorui.

3. Kai taikytina, Europos deleguotojo prokuroro ataskaitoje taip pat pateikiama pakankamai motyvų perduoti bylą nagrinėti valstybės narės, kurioje jis yra išikūręs, teismui arba, kaip nustatyta 26 straipsnio 4 dalyje, kitos valstybės narės, kurios jurisdikcijai priklauso byla, teismui.

36 straipsnis

Baudžiamasis persekiojimas nacionaliniuose teismuose

1. Kai Europos deleguotasis prokuroras pateikia sprendimo, kuriuo siūloma perduoti bylą teismui, projektą, nuolatinė kolegija, po to, kai atliekamos 35 straipsnyje nustatytos procedūros, per 21 dieną priima sprendimą dėl to projekto. Nuolatinė kolegija negali nuspręsti bylą nutraukti, jei sprendimo projekte siūloma bylą perduoti teismui.

2. Jei nuolatinė kolegija nepriima sprendimo per 21 dienos laikotarpį, laikoma, kad Europos deleguotojo prokuroro pasiūlytas sprendimas yra priimtas.

3. Jeigu byla priklauso daugiau nei vienos valstybės narės jurisdikcijai, nuolatinė kolegija iš esmės nusprendžia perduoti bylą baudžiamajam persekiojimui vykdyti bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybėje narėje. Tačiau nuolatinė kolegija, atsižvelgdama į pagal 35 straipsnio 1 dalį pateiktą ataskaitą, gali nuspręsti, kad byla būtų perduota baudžiamajam persekiojimui vykdyti kitoje valstybėje narėje, jei yra pakankamai pagrįstų motyvų tai daryti atsižvelgiant į 26 straipsnio 4 ir 5 dalyse išdėstytus kriterijus, ir duoti atitinkamus nurodymus tos valstybės narės Europos deleguotajam prokurorui.

4. Prieš nuspręsdama perduoti bylą nagrinėti teismui, kompetentinga nuolatinė kolegija, remdamasi bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pasiūlymu, gali nuspręsti sujungti kelias bylas, kuriose skirtingi Europos deleguotieji prokurorai atliko tyrimus to (-ų) paties (-čių) asmens (-ų) atžvilgiu, siekiant baudžiamąjį persekiojimą tose bylose vykdyti vienos valstybės narės, kuri pagal savo teisę turi jurisdikciją kiekvienoje iš tų bylų, teisme.

5. Priėmus sprendimą dėl valstybės narės, kurioje turi būti vykdomas baudžiamasis persekiojimas, kompetentingas nacionalinis teismas toje valstybėje narėje nustatomas remiantis nacionaline teise.

6. Jeigu to reikia išieškojimo, tolesnių administracinių priemonių ar stebėjimo tikslais, Centrinis biuras apie sprendimą vykdyti baudžiamąjį persekiojimą praneša kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, suinteresuotiesiems asmenims ir atitinkamoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms.

7. Jeigu teismui priėmus sprendimą prokuroras turi nuspręsti, ar teikti apeliaciją, Europos deleguotasis prokuroras pateikia ataskaitą, įskaitant sprendimo projektą, kompetentingai nuolatinei kolegijai ir laukia jos nurodymų. Jei tų nurodymų būtų neįmanoma gauti per nacionalinėje teisėje nustatytą terminą, Europos deleguotasis prokuroras turi teisę pateikti apeliaciją be išankstinių nuolatinės kolegijos nurodymų ir po to nedelsdamas pateikia ataskaitą nuolatinei kolegijai. Tada nuolatinė kolegija nurodo Europos deleguotajam prokurorui palikti apeliaciją arba ją atsiimti. Ta pati procedūra taikoma, kai teismo proceso metu ir pagal taikytiną nacionalinę teisę bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras laikytųsi pozicijos, dėl kurios byla būtų nutraukta.

37 straipsnis

Įrodymai

1. Europos prokuratūros prokurorų arba kaltinamojo teismui pateiktų įrodymų neturi būti atsisakoma priimti tik dėl to, kad įrodymai buvo surinkti kitoje valstybėje narėje arba pagal kitos valstybės narės teisę.

2. Šis reglamentas nedaro poveikio bylą nagrinėjančio teismo turimiems įgaliojimams savo nuožiūra vertinti kaltinamojo arba Europos prokuratūros prokurorų pateiktus įrodymus.

38 straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu

Jeigu pagal nacionalinės teisės aktuose, įskaitant nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES ⁽¹⁾, nustatytus reikalavimus ir procedūras kompetentingas nacionalinis teismas galutiniu sprendimu yra nutaręs konfiskuoti bet koki turtą, susijusį su Europos prokuratūros kompetencijai priklausančia nusikalstama veika, arba iš jos gautas pajamas, tokiu turtu arba pajamomis disponuojama pagal taikytiną nacionalinę teisę. Tas disponavimas negali daryti neigiamo poveikio Sąjungos arba kitų nukentėjusiųjų, kuriems turi būti atlyginta jų patirta žala, teisėms.

4 SKIRSNIS

Taisyklės dėl baudžiamajam persekiojimui alternatyvių priemonių

39 straipsnis

Bylos nutraukimas

1. Jeigu baudžiamasis persekiojimas pagal bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro valstybės narės teisę tapo neįmanomas, nuolatinė kolegija, remdamasi bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pagal 35 straipsnio 1 dalį pateikta ataskaita, nusprendžia nutraukti asmeniui iškeltą bylą dėl bet kurios iš šių priežasčių:

- a) įtariamojo arba kaltinamojo mirties arba įtariamo arba kaltinamo juridinio asmens likvidavimo;
- b) įtariamojo arba kaltinamojo nepakaltinamumo;
- c) įtariamajam arba kaltinamajam suteiktos amnestijos;
- d) įtariamajam arba kaltinamajam suteikto imuniteto, nebent jis buvo panaikintas;
- e) pasibaigusio nacionalinėje teisėje nustatyto patraukimo baudžiamojon atsakomybėn senaties termino;
- f) įtariamojo arba kaltinamojo byloje, susijusioje su tomis pačiomis padarytomis veikomis, jau priimtas galutinis sprendimas;
- g) reikiamų įrodymų trūkumo.

2. Pagal 1 dalį priimtas sprendimas negali kliudyti tolesniems tyrimams, atliekamiems remiantis naujais faktais, kurie nebuvo žinomi Europos prokuratūrai sprendimo priėmimo metu ir kurie tapo žinomi po to sprendimo. Sprendimą atnaujinti tyrimus remiantis tokiais naujais faktais priima kompetentinga nuolatinė kolegija.

3. Jeigu Europos prokuratūra yra kompetentinga pagal 22 straipsnio 3 dalį, ji nutraukia bylą tik pasikonsultavusi su 25 straipsnio 6 dalyje nurodytomis valstybės narės nacionalinėmis institucijomis. Jei taikytina, nuolatinė kolegija nukreipia bylą kompetentingoms nacionalinėms institucijoms pagal 34 straipsnio 6, 7 ir 8 dalis.

Tas pats taikytina tais atvejais, kai Europos prokuratūra naudojasi kompetencija Direktyvos (ES) 2017/1371 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu ir kai žala, kuri buvo ar gali būti padaryta Sąjungos finansiniams interesams, nevirsija žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta kitam nukentėjusiajam.

4. Jeigu byla nutraukiama, Europos prokuratūra apie tokį nutraukimą oficialiai praneša kompetentingoms nacionalinėms institucijoms ir apie jį informuoja atitinkamas Sąjungos institucijas, įstaigas, organus ir agentūras, taip pat, atitinkamais atvejais laikydamosi nacionalinės teisės, įtariamuosius arba kaltinamuosius ir nukentėjusiuosius. Nutrauktos bylos taip pat gali būti perduotos Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) arba kompetentingoms nacionalinėms administracinėms arba teisminėms institucijoms išieškojimo arba kitokių tolesnių administracinių priemonių taikymo tikslais.

5 SKIRSNIS

Taisyklės dėl supaprastintų procedūrų

40 straipsnis

Supaprastintos baudžiamojo persekiojimo procedūros

1. Jeigu taikytinoje nacionalinėje teisėje numatoma galimybė taikyti supaprastintą baudžiamojo persekiojimo procedūrą, kuria siekiama byloje priimti galutinį sprendimą su įtariamuoju sutartomis sąlygomis, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras, vadovaudamasis 10 straipsnio 3 dalimi ir 35 straipsnio 1 dalimi, gali pasiūlyti kompetentingai nuolatinėi kolegijai taikyti tą procedūrą laikantis nacionalinėje teisėje numatytų sąlygų.

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų iššaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

Kai Europos prokuratūra naudoja kompetencija Direktyvos (ES) 2017/1371 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu ir kai žala, kuri buvo ar gali būti padaryta Sąjungos finansiniams interesams, neviršija žalos, kuri buvo ar gali būti padaryta kitam nukentėjusiajam, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras prieš siūlydamas taikyti supaprastintą baudžiamojo persekiojimo procedūrą pasikonsultuoja su nacionalinėmis prokuratūromis.

2. Nuolatinė kolegija priima sprendimą remdamasi bylą tiriančio Europos deleguotojo prokuroro pasiūlymu, atsižvelgdama į šiuos pagrindus:

- a) nusikalstamos veikos sunkumą, remiantis visų pirma padaryta žala;
- b) asmens, kuris įtariamas padaręs nusikalstamą veiką, pasirengimą atlyginti neteisėto elgesio sukeltą žalą;
- c) naudojant tą procedūrą būtų laikomasi šiame reglamente išdėstytų Europos prokuratūros bendrųjų tikslų ir pagrindinių principų.

Kolegija pagal 9 straipsnio 2 dalį priima gaires dėl tų pagrindų taikymo.

3. Jeigu nuolatinė kolegija pasiūlymui pritaria, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras taiko supaprastintą baudžiamojo persekiojimo procedūrą, laikydamasis nacionalinėje teisėje numatytų sąlygų, ir tokios procedūros taikymą užregistruoja bylą valdymo sistemoje. Kai įvykdžius su įtariamuoju sutartas sąlygas supaprastinta baudžiamojo persekiojimo procedūra užbaigiama, nuolatinė kolegija nurodo Europos deleguotajam prokurorui imtis veiksmų siekiant byloje priimti galutinį sprendimą.

VI SKYRIUS

PROCESINĖS GARANTIJOS

41 straipsnis

Įtariamųjų ir kaltinamųjų teisių aprėptis

1. Europos prokuratūros veikla vykdoma visiškai užtikrinant Chartijoje įtvirtintas įtariamųjų ir kaltinamųjų teises, įskaitant teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisę į gynybą.

2. Bet kuris Europos prokuratūros baudžiamajame procese dalyvaujantis įtariamasis ir kaltinamasis turi turėti bent procesines teises, numatytas Sąjungos teisėje, įskaitant direktyvas dėl įtariamųjų ir kaltinamųjų teisių baudžiamajame procese, kurios įgyvendinamos nacionalinėje teisėje, pavyzdžiui:

- a) teisę į vertimą žodžiu ir raštu, kaip numatyta Direktyvoje 2010/64/ES;
- b) teisę į informaciją ir galimybę susipažinti su bylos medžiaga, kaip numatyta Direktyvoje 2012/13/ES;
- c) teisę turėti advokatą bei teisę susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir reikalauti, kad jie būtų informuoti sulaikymo atveju, kaip numatyta Direktyvoje 2013/48/ES;
- d) teisę tylėti ir teisę į nekaltumo prezumpciją, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2016/343;
- e) teisę į teisinę pagalbą, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2016/1919;

3. Nedarant poveikio šiame skyriuje nurodytoms teisėms, įtariamieji ir kaltinamieji, taip pat kiti Europos prokuratūros byloje dalyvaujantys asmenys turi turėti visas jiems pagal taikytiną nacionalinę teisę suteikiamas procesines teises, įskaitant galimybę pateikti įrodymus, prašyti, kad būtų paskirti ekspertai, kad ekspertai atliktų tyrimą ir būtų apklausti liudytojai, ir prašyti, kad Europos prokuratūra gautų tokias priemones gynybos vardu.

42 straipsnis

Teisminė peržiūra

1. Kompetentingi nacionaliniai teismai, laikydamiesi nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų ir procedūrų, atlieka Europos prokuratūros procesinių aktų, galinčių turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, peržiūrą. Tas pats taikytina atvejams, kai Europos prokuratūra nepriima procesinių aktų, kurie gali turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims ir kuriuos priimti buvo teisiškai privaloma pagal šį reglamentą.

2. Teisingumo Teismas turi kompetenciją, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, priimti prejudicinį sprendimą dėl:
 - a) Europos prokuratūros procesinių aktų galiojimo, jei toks klausimas dėl galiojimo iškeliamas valstybės narės teisme tiesiogiai remiantis Sąjungos teise;
 - b) Sąjungos teisės aktų, įskaitant šį reglamentą, nuostatų aiškinimo ar galiojimo;
 - c) šio reglamento 22 ir 25 straipsnių aiškinimo, kiek tai susiję su Europos prokuratūros ir kompetentingų nacionalinių institucijų kompetencijos kolizija.
3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, Teisingumo Teismas atlieka Europos prokuratūros sprendimų nutraukti bylą, jei jie yra ginčijami tiesiogiai remiantis Sąjungos teise, peržiūrą pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą dalį.
4. Teisingumo Teismo jurisdikcijai, kaip numatyta SESV 268 straipsnyje, priklauso spręsti ginčus, susijusius su žalos, padarytos dėl Europos prokuratūros kaltės, atlyginimu.
5. Teisingumo Teismo jurisdikcijai, kaip numatyta SESV 272 straipsnyje, priklauso spręsti ginčus, susijusius su Europos prokuratūros sudarytose sutartyse nustatytomis arbitražinėmis išlygomis.
6. Teisingumo Teismo jurisdikcijai, kaip numatyta SESV 270 straipsnyje, priklauso spręsti ginčus, susijusius su darbuotojais.
7. Teisingumo Teismas turi jurisdikciją Europos vyriausiojo prokuroro ar Europos prokurorų atleidimo vadovaujantis atitinkamai 14 straipsnio 5 dalimi ir 16 straipsnio 5 dalimi atveju.
8. Šis straipsnis nedaro poveikio Teisingumo Teismo atliekamai Europos prokuratūros sprendimų, kurie daro poveikį VIII skyriuje numatytiems duomenų subjektų teisėms, ir Europos prokuratūros sprendimų, kurie nėra procesiniai aktai, pavyzdžiui, Europos prokuratūros sprendimų dėl teisės visuomenei susipažinti su dokumentais, ar pagal šio reglamento 17 straipsnio 3 dalį priimtų sprendimų atleisti Europos deleguotuosius prokurorus ar bet kokių kitų administracinių sprendimų, teisminei peržiūrai pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą dalį.

VII SKYRIUS

INFORMACIJOS TVARKYMAS

43 straipsnis

Europos prokuratūros galimybė gauti informaciją

1. Europos deleguotieji prokurorai tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos pagal nacionalinę teisę panašiose bylose, gali gauti visą atitinkamą informaciją, saugomą nacionalinėse nusikalstamų veikų tyrimo ir teisėsaugos duomenų bazėse, taip pat kituose atitinkamuose valdžios institucijų registruose.
2. Europos prokuratūra taip pat gali gauti visą atitinkamą Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų duomenų bazėse ir registruose saugomą informaciją, patenkančią į jos kompetencijos sritį.

44 straipsnis

Bylų valdymo sistema

1. Europos prokuratūra sukuria bylų valdymo sistemą, kurios veikimas palaikomas ir kuri tvarkoma pagal šiame reglamente ir Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatytas taisykles.
2. Bylų valdymo sistemos paskirtis:
 - a) padėti valdyti Europos prokuratūros atliekamus tyrimus ir vykdomą baudžiamąjį persekiojimą, visų pirma valdant vidaus informacijos darbo srautus ir remiant tiriamąjį darbą tarpvalstybinėse bylose;
 - b) užtikrinti saugią prieigą prie informacijos apie Centriniam biure ir Europos deleguotųjų prokurorų vykdomus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą;

- c) sudaryti galimybes pateikti kryžmines nuorodas į informaciją ir išgauti duomenis operatyvinės analizės ir statistikos tikslais;
- d) sudaryti palankesnes sąlygas stebėsenai siekiant užtikrinti, kad operatyvinių asmens duomenų tvarkymas būtų teisėtas ir atitiktų atitinkamas šio reglamento nuostatas.

3. Bylų valdymo sistema gali būti susieta su saugiu telekomunikacijų ryšiu, nurodytu Tarybos sprendimo 2008/976/TVR ⁽¹⁾ 9 straipsnyje.

4. Bylų valdymo sistema apima:

- a) pagal 24 straipsnį Europos prokuratūros gautos informacijos, įskaitant informaciją apie bet kokius su ta informacija susijusius sprendimus, registrą;
- b) visų bylų rodyklę;
- c) visą pagal 45 straipsnio 3 dalį bylų valdymo sistemoje elektroniniu būdu saugomų bylų informaciją.

Rodyklėje negali būti jokių operatyvinių asmens duomenų, išskyrus duomenis, kurių reikia byloms identifikuoti arba skirtingų bylų kryžminėms nuorodoms sudaryti.

5. Operatyvinių asmens duomenų tvarkymui Europos prokuratūra gali sudaryti tik tokias automatizuotas duomenų rinkmenas, kurios nėra bylos medžiaga pagal šį reglamentą ir Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles. Duomenys apie tokias kitas automatizuotas duomenų rinkmenas pateikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

45 straipsnis

Europos prokuratūros bylos

1. Jeigu Europos prokuratūra nusprendžia pradėti tyrimą arba pasinaudoti bylos išsireikalavimo teise pagal šį reglamentą, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras pradeda bylą.

Byla apima visą Europos deleguotajam prokurorui prieinamą informaciją ir įrodymus, susijusius su Europos prokuratūros tyrimu ar baudžiamuoju persekiojimu.

Pradėjus tyrimą, informacija iš 44 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyto registro įtraukiama į bylą.

2. Bylos medžiagą valdo bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras, vadovaudamasis savo valstybės narės teise.

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse gali būti numatytos taisyklės dėl bylų organizavimo ir valdymo tiek, kiek tai būtina siekiant užtikrinti Europos prokuratūros, kaip nedalomos įstaigos, veikimą. Įtariamiesiems bei kaltinamiesiems ir kitiems su byla susijusiems asmenims galimybę susipažinti su bylos medžiaga suteikia bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras, vadovaujantis to prokuroro valstybės narės nacionaline teise.

3. Europos prokuratūros bylų valdymo sistema apima visą bylos medžiagą ir įrodymus, kurie gali būti saugomi elektroniniu būdu, kad Centrinis biuras turėtų galimybę vykdyti savo funkcijas pagal šį reglamentą. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras užtikrina, kad informacijos turinys bylų valdymo sistemoje visuomet atspindėtų bylos medžiagą, visų pirma tai, kad ištrinti arba ištaisyti bylų valdymo sistemoje esantys operatyviniai asmens duomenys, kai tik tokie duomenys ištrinami arba ištaisomi atitinkamoje byloje.

46 straipsnis

Prieiga prie bylų valdymo sistemos

Europos vyriausiasis prokuroras, Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojai, kiti Europos prokurorai ir Europos deleguotieji prokurorai turi tiesioginę prieigą prie registro ir rodyklės.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

Prižiūrintis Europos prokuroras ir kompetentinga nuolatinė kolegija, įgyvendindami savo kompetenciją pagal 10 ir 12 straipsnius, turi tiesioginę prieigą prie bylų valdymo sistemoje elektroniniu būdu saugomos informacijos. Prižiūrintis Europos prokuroras taip pat turi tiesioginę prieigą prie bylos. Kompetentinga nuolatinė kolegija turi prieigą prie bylos, jeigu to paprašo.

Kiti Europos deleguotieji prokurorai gali paprašyti prieigos prie bylų valdymo sistemoje elektroniniu būdu saugomos informacijos ir prie bet kurios bylos. Bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras sprendimą dėl tokios prieigos suteikimo kitiems Europos deleguotiesiems prokurorams priima pagal taikytiną nacionalinę teisę. Jeigu prieiga nesuteikiama, klausimas gali būti perduotas kompetentingai nuolatinei kolegijai. Kompetentinga nuolatinė kolegija tiek, kiek reikia, išklauso atitinkamus Europos deleguotuosius prokurorus ir tada priima sprendimą pagal taikytiną nacionalinę teisę ir šį reglamentą.

Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatomos tolesnės taisyklės dėl prieigos teisės ir procedūra, kuria nustatomas Europos vyriausiojo prokuroro, Europos vyriausiojo prokuroro pavaduotojų, kitų Europos prokurorų, Europos deleguotųjų prokurorų ir Europos prokuratūros darbuotojų prieigos prie bylų valdymo sistemos lygis, reikalingas jų pareigoms atlikti.

VIII SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA

47 straipsnis

Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai

1. Asmens duomenys turi būti:
 - a) tvarkomi teisėtu ir sąžiningu būdu (teisėtumo ir sąžiningumo principai);
 - b) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu; tolesnis duomenų tvarkymas archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais nėra laikomas nesuderinamu su pirminiais tikslais su sąlyga, kad Europos prokuratūra numatys tinkamas duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės (tikslų apribojimo principas);
 - c) adekvatūs, tinkami ir neviršijantys to, ko reikia siekiant tikslų, kuriais jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);
 - d) tikslūs ir prareikusių atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi (tikslumo principas);
 - e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais asmens duomenys yra tvarkomi; asmens duomenis galima saugoti ilgesnius laikotarpius, jeigu asmens duomenys bus tvarkomi tik archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais su sąlyga, kad Europos prokuratūra numatys tinkamas duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės, visų pirma įgyvendindama tinkamas technines ir organizacines priemonės, kurių reikalaujama šiuo reglamentu (saugojimo trukmės apribojimo principas);
 - f) tvarkomi tokiu būdu, kad taikant tinkamas technines arba organizacines priemonės būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo duomenų tvarkymo be leidimo arba neteisėto duomenų tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo (vientisumo ir konfidencialumo principas).
2. Europos prokuratūra yra atsakinga už tai, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir turi sugebėti įrodyti, kad jos laikomasi (atskaitomybės principas), kai ji tvarko asmens duomenis visiškai arba iš dalies automatizuotomis priemonėmis ir kai ji kitomis nei automatizuotomis priemonėmis tvarko asmens duomenis, kurie yra susisteminto rinkinio dalis arba yra skirti sudaryti susistemintą rinkinį.

3. Europos prokuratūrai tvarkyti duomenis kitais 49 straipsnyje išdėstytais tikslais nei tikslas, kuriuo operatyviniai asmens duomenys yra renkami, leidžiama, jeigu:

- a) Europos prokuratūrai leidžiama tvarkyti tokius operatyvinius asmens duomenis tokiu tikslu pagal šį reglamentą ir
- b) duomenų tvarkymas yra būtinas ir proporcingai atitinka tą kitą tikslą pagal Sąjungos teisę, ir
- c) tam tikrais atvejais naudoti operatyvinius asmens duomenis nėra draudžiama pagal taikytiną nacionalinę proceso teisę dėl tyrimo priemonių, kurių imtasi pagal 30 straipsnį. Taikytina nacionalinė proceso teisė yra valstybės narės, kurioje buvo gauti duomenys, teisė.

48 straipsnis

Administraciniai asmens duomenys

1. Visiems Europos prokuratūros tvarkomiems administraciniais asmens duomenims taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.
2. Administracinių asmens duomenų saugojimo terminus Europos prokuratūra nustato savo vidaus darbo tvarkos taisyklių nuostatose dėl duomenų apsaugos.

49 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų tvarkymas

1. Europos prokuratūra operatyvinius asmens duomenis automatizuotomis priemonėmis arba susistemintose rankinėse rinkmenose tvarko pagal šį reglamentą ir tik šiais tikslais:
 - a) nusikalstamų veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo vykdymo pagal šį reglamentą arba
 - b) keitimosi informacija su Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir kitomis Sąjungos institucijomis, įstaigomis, organais ir agentūromis pagal šį reglamentą, arba
 - c) bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis pagal šį reglamentą.
2. Operatyvinių asmens duomenų kategorijos ir duomenų subjektų, kurių operatyvinius asmens duomenis Europos prokuratūra gali tvarkyti 44 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytoje rodyklėje visais šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, kategorijos išvardijamos priede vadovaujantis 3 dalimi.
3. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išvardijamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos operatyvinių asmens duomenų kategorijos ir duomenų subjektų kategorijos ir atnaujinamas toks sąrašas, kad būtų atsižvelgta į informacinių technologijų raidą ir informacinės visuomenės pažangą.

Jei to reikia dėl privalomų skubos priežasčių, pagal šią dalį priimamiems deleguotiesiems aktams taikoma 116 straipsnyje numatyta procedūra.

4. Europos prokuratūra gali laikinai tvarkyti operatyvinius asmens duomenis, kad nustatytų, ar šie duomenys yra susiję su jos užduotimis ir 1 dalyje nurodytais tikslais. Remdamasi Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, Kolegija toliau tikslina su tokių operatyvinių asmens duomenų tvarkymu susijusias sąlygas, visų pirma sąlygas, susijusias su prieiga prie tokių duomenų ir jų naudojimu, taip pat duomenų saugojimo ir šalinimo terminais.

5. Europos prokuratūra operatyvinius asmens duomenis tvarko taip, kad būtų galima nustatyti, kuri institucija duomenis pateikė arba iš kurio šaltinio jie buvo gauti.

6. Taikydama 57–62 straipsnius, Europos prokuratūra atitinkamais atvejais laikosi nacionalinės proceso teisės, susijusios su prievole teikti informaciją duomenų subjektui ir galimybėmis nepateikti tokios informacijos, ją apriboti arba atidėti jos pateikimą. Prieš priimdama su 57–62 straipsniais susijusį sprendimą, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras atitinkamais atvejais konsultuojasi su kitais su byla susijusiais Europos deleguotaisiais prokurorais.

50 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų saugojimo terminai

1. Europos prokuratūra periodiškai peržiūri poreikį saugoti tvarkomus operatyvinius asmens duomenis. Vėliausiai tokia peržiūra atliekama ne vėliau kaip praėjus trejiems metams nuo pirmojo operatyvinių asmens duomenų tvarkymo veiksmo ir paskui kas trejus metus. Jei operatyviniai asmens duomenys saugomi ilgiau nei penkerius metus, apie tai pranešama Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.
2. Europos prokuratūros tvarkomi operatyviniai asmens duomenys nesaugomi ilgiau kaip penkerius metus po to, kai išteisinamasis sprendimas byloje yra įsiteisėjęs; tuo atveju, jei kaltinamasis buvo pripažintas kaltu, terminai pratęsiami iki nustatytos bausmės įvykdymo arba iki tada, kai pagal bausmę skyrusios valstybės narės teisę bausmė nebėgi būti vykdoma.
3. Prieš pasibaigiant vienam iš 2 dalyje nurodytų terminų Europos prokuratūra peržiūri poreikį toliau saugoti operatyvinius asmens duomenis, jei ir kai tai yra būtina jos užduotims vykdyti. Tolesnio duomenų saugojimo priežastys turi būti pagrįstos ir užregistruotos. Jei dėl tolesnio operatyvinių asmens duomenų saugojimo neįmanoma joks sprendimas, tie duomenys automatiškai pašalinami.

51 straipsnis

Skirtingų kategorijų duomenų subjektų atskyrimas

Europos prokuratūra, kai taikytina ir kiek įmanoma, aiškiai atskiria skirtingų kategorijų duomenų subjektų operatyvinius asmens duomenis, pavyzdžiui:

- a) asmenų, kurių atžvilgiu yra rimtų priežasčių manyti, kad jie įvykdė arba rengiasi įvykdyti nusikalstamą veiką;
- b) asmenų, nuteistų už nusikalstamą veiką;
- c) asmenų, kurie buvo nusikalstamos veikos aukomis arba kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nusikalstamos veikos aukomis, ir
- d) kitų su nusikalstama veika susijusių šalių, pavyzdžiui, asmenų, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant nusikalstamų veikų tyrimus arba paskesniu baudžiamojo proceso etapu, asmenų, kurie gali suteikti informacijos apie nusikalstamas veikas, arba asmenų, kurie yra pažįstami arba susiję su vienu iš a ir b punktuose nurodytų asmenų.

52 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų skirstymas ir asmens duomenų kokybės patikrinimas

1. Europos prokuratūra faktais pagrįstus duomenis, kiek įmanoma, atskiria nuo asmeniniais vertinimais pagrįstų operatyvinių asmens duomenų.
2. Europos prokuratūra imasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad operatyviniai asmens duomenys, kurie yra netikslūs, neišsamūs arba nebeaktualūs, nebūtų persiunčiami ir nebūtų sudaroma galimybė jais naudotis. Tuo tikslu Europos prokuratūra, kiek tai įmanoma, tikrina operatyvinių asmens duomenų kokybę prieš juos persiunčiant arba prieš suteikiant galimybę jais naudotis. Kiekvienu operatyvinių asmens duomenų persiuntimo atveju, kiek tai įmanoma, Europos prokuratūra prideda būtiną informaciją, kuri suteikia galimybę gavėjui įvertinti operatyvinių asmens duomenų tikslumo, išsamumo ir patikimumo laipsnį, taip pat jų naujumą.
3. Paaiškėjus, kad buvo persiūsti neteisingi operatyviniai asmens duomenys arba operatyviniai asmens duomenys buvo persiūsti neteisėtai, duomenų gavėjas nedelsiant apie tai informuojamas. Tokiu atveju tie operatyviniai asmens duomenys pagal 61 straipsnį ištaisomi ar ištrinami arba apribojamas jų tvarkymas.

53 straipsnis

Specialios duomenų tvarkymo sąlygos

1. Kai tai privaloma pagal šį reglamentą, Europos prokuratūra numato specialias tvarkymo sąlygas ir informuoja tokių operatyvinių asmens duomenų gavėją apie tas sąlygas ir reikalavimą jų laikytis.

2. Europos prokuratūra laikosi specialių tvarkymo sąlygų, nacionalinės institucijos nustatytų tvarkymui pagal Direktyvos (ES) 2016/680 9 straipsnio 3 ir 4 dalis.

54 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų perdavimas Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms

1. Atsižvelgdama į visus kitus apribojimus pagal šį reglamentą, ypač 53 straipsnį, Europos prokuratūra operatyvinius asmens duomenis kitai Sąjungos institucijai, įstaigai, organui ar agentūrai perduota tik tuo atveju, jei duomenys yra būtini teisėtam kitos Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros kompetencijai priklausančių užduočių vykdymui.

2. Jeigu operatyviniai asmens duomenys yra perduodami gavus kitos Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros prašymą, už duomenų perdavimo teisėtumą atsako ir duomenų valdytojas, ir duomenų gavėjas.

Europos prokuratūra privalo patikrinti kitos Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros kompetenciją ir iš anksto įvertinti operatyvinių asmens duomenų perdavimo būtinybę. Kilus abejonėms dėl tokios būtinybės, Europos prokuratūra prašo duomenų gavėją pateikti papildomos informacijos.

Kita Sąjungos institucija, įstaiga, organas ar agentūra užtikrina, kad vėliau galėtų būti patikrinta būtinybė perduoti operatyvinius asmens duomenis.

3. Kita Sąjungos institucija, įstaiga, organas ar agentūra operatyvinius asmens duomenis tvarko tik tais tikslais, kuriais jie buvo perduoti.

55 straipsnis

Specialių kategorijų operatyvinių asmens duomenų tvarkymas

1. Operatyvinių asmens duomenų, kurie atskleidžia rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religinius arba filosofinius įsitikinimus ar priklausymą profesinėms sąjungoms, tvarkymas, taip pat genetinių duomenų, biometrinio duomenų tvarkymas siekiant vienareikšmiškai nustatyti fizinio asmens tapatybę, arba operatyvinių asmens duomenų apie asmens sveikatą, lytinį gyvenimą ar seksualinę orientaciją tvarkymas leidžiamas tik tada, jei tai tikrai būtina Europos prokuratūros tyrimams, jei taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės ir tik jeigu jie papildo kitus Europos prokuratūros jau tvarkomus operatyvinius asmens duomenis.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas nedelsiant informuojamas apie šio straipsnio taikymą.

56 straipsnis

Automatizuotas individualių sprendimų priėmimas, įskaitant profiliavimą

Duomenų subjektas turi teisę, kad jam nebūtų taikomas tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiamas Europos prokuratūros sprendimas, kuris jam turi teisinių padarinių arba kuris jam panašiu būdu daro didelį poveikį.

57 straipsnis

Pranešimas ir duomenų subjekto naudojimosi savo teisėmis sąlygos

1. Europos prokuratūra imasi visų pagrįstų priemonių, kad būtų pateikta visa 58 straipsnyje nurodyta informacija. Ji visus 56, 59–62 ir 75 straipsniuose nurodytus pranešimus, susijusius su duomenų tvarkymu, duomenų subjektui pateikia glausta, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Informacija pateikiama bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, taip pat ir elektroniniu būdu. Paprastai duomenų valdytojas pateikia informaciją tokia pačia forma, kokia pateiktas prašymas.

2. Europos prokuratūra sudaro palankesnes sąlygas naudotis 58–62 straipsniuose nustatytais duomenų subjekto teisėmis.

3. Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama raštu informuoja duomenų subjektą apie su jo prašymu susijusius tolesnius veiksmus, bet kuriuo atveju vėliausiai po trijų mėnesių nuo duomenų subjekto prašymo gavimo.

4. Europos prokuratūra numato, kad pagal 58 straipsnį teikiama informacija ir visi pagal 56, 59–62 ir 75 straipsnius teikiami pranešimai ar atliekami veiksmai turi būti teikiami ir vykdomi nemokamai. Kai duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, Europos prokuratūra gali:

- a) imti pagrįstą mokestį, atsižvelgdama į informacijos teikimo arba pranešimų ar veiksmų, kurių prašoma, administracines išlaidas, arba
- b) atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą.

Europos prokuratūrai tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

5. Jei Europos prokuratūra turi pagrįstų abejonių dėl 59 arba 61 straipsnyje nurodytą prašymą pateikuso fizinio asmens tapatybės, Europos prokuratūra gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto tapatybę.

58 straipsnis

Informacija, kuri turi būti padaroma prieinama arba pateikta duomenų subjektui

1. Europos prokuratūra duomenų subjektui padaro prieinamą bent šią informaciją:

- a) Europos prokuratūros pavadinimą ir kontaktinius duomenis;
- b) duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis;
- c) duomenų tvarkymo tikslus, kuriems operatyviniai asmens duomenys yra skirti;
- d) informaciją apie teisę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui ir jo kontaktinius duomenis;
- e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę iš Europos prokuratūros reikalauti, kad pastaroji leistų susipažinti su duomenų subjekto operatyviniais asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti ir apribotų jo operatyvinių asmens duomenų tvarkymą.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, Europos prokuratūra konkrečiais atvejais duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis:

- a) duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;
- b) operatyvinių asmens duomenų saugojimo terminą arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam terminui nustatyti;
- c) kai taikoma, operatyvinių asmens duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse arba tarptautinėse organizacijose;
- d) prireikus, papildomą informaciją, visų pirma tais atvejais, kai operatyviniai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.

3. Europos prokuratūra gali atidėti informacijos teikimą duomenų subjektui pagal 2 dalį, jį apriboti arba jo nepaisyti tiek, kiek ir tol, kol tokia priemonė, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė, siekiant:

- a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;
- b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, atskleidimui, tyrimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;
- c) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių viešąjį saugumą;
- d) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinį saugumą;
- e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

59 straipsnis

Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis

Duomenų subjektas turi teisę iš Europos prokuratūros gauti patvirtinimą, ar su juo susiję operatyviniai asmens duomenys yra tvarkomi, o jei tokie asmens duomenys yra tvarkomi, turi teisę susipažinti su operatyviniais asmens duomenimis ir toliau nurodyta informacija:

- a) duomenų tvarkymo tikslais ir teisiniu pagrindu;
- b) atitinkamų operatyvinių asmens duomenų kategorijomis;
- c) informacija apie duomenų gavėjus arba duomenų gavėjų, kuriems buvo atskleisti operatyviniai asmens duomenys, visų pirma duomenų gavėjų trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose, kategorijas;
- d) kai įmanoma, numatomu operatyvinių asmens duomenų saugojimo terminu arba, jei neįmanoma, kriterijais, taikomais tam terminui nustatyti;
- e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę iš Europos prokuratūros reikalauti, kad pastaroji ištaisytų ar ištrintų duomenų subjekto operatyvinius asmens duomenis arba apribotų tų operatyvinių asmens duomenų tvarkymą;
- f) informacija apie teisę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno kontaktiniais duomenimis;
- g) pranešimu apie tai, kokie operatyviniai asmens duomenys yra tvarkomi, ir apie visą turimą informaciją apie jų kilmę.

60 straipsnis

Teisės susipažinti su asmens duomenimis apribojimai

1. Europos prokuratūra gali visiškai arba iš dalies apriboti duomenų subjekto teisę susipažinti su duomenimis tiek, kiek ir kol toks dalinis arba visiškas apribojimas, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė, siekiant:

- a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;
- b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, atskleidimui, tyrimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;
- c) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių viešąją saugumą;
- d) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinį saugumą;
- e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

2. Jeigu dėl tokios informacijos teikimo kiltų pavojus 1 dalies tikslui, Europos prokuratūra tik praneša atitinkamam duomenų subjektui, kad ji atliko patikrinimus, nepateikdama jokios informacijos, kuri galėtų jam atskleisti, ar Europos prokuratūra tvarko su juo susijusius operatyvinius asmens duomenis.

Europos prokuratūra informuoja duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui arba teismine tvarka apskųsti Europos prokuratūros sprendimą Teisingumo Teisme.

3. Europos prokuratūra dokumentuoja faktines arba teises priežastis, kuriomis pagrįstas sprendimas. Informacija gavus prašymą pateikiama Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

61 straipsnis

Teisė reikalauti ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis ir apriboti jų tvarkymą

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama ištaisytų netikslius su juo susijusius operatyvinius asmens duomenis. Atsižvelgiant į tikslus, kuriais duomenys buvo tvarkomi, duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs operatyviniai asmens duomenys, be kita ko, pateikdamas papildomą pareiškimą.

2. Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama ištrina operatyvinius asmens duomenis ir duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama ištrintų su juo susijusius operatyvinius asmens duomenis, jeigu duomenų tvarkymu pažeidžiamas 47, 49 arba 55 straipsnis arba jeigu operatyviniai asmens duomenys turi būti ištrinti vykdant teisinę prievolę, kuri taikoma Europos prokuratūrai.

3. Europos prokuratūra asmens duomenis ne ištrina, o apriboja jų tvarkymą tais atvejais, kai:

- a) duomenų subjektas ginčija operatyvinių asmens duomenų tikslumą, o jų tikslumo arba netikslumo patvirtinti neįmanoma, arba
- b) operatyviniai asmens duomenys turi būti išsaugoti įrodymų tikslais.

Jeigu duomenų tvarkymas ribojamas pagal pirmos pastraipos a punktą, Europos prokuratūra, prieš panaikindama duomenų tvarkymo apribojimą, informuoja apie tai duomenų subjektą.

4. Jeigu tvarkymas buvo apribotas pagal 3 dalį, tokie operatyviniai asmens duomenys, išskyrus jų saugojimą, gali būti tvarkomi tik duomenų subjekto arba kito fizinio ar juridinio asmens, kuris yra Europos prokuratūros procese dalyvaujanti šalis, teisėms apsaugoti arba 3 dalies b punkte nustatytais tikslais.

5. Europos prokuratūra raštu informuoja duomenų subjektą apie bet kokią atsisakymą ištaisyti ar ištrinti operatyvinius asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą bei apie tokio atsisakymo priežastis. Europos prokuratūra gali visiškai arba iš dalies apriboti prievolę pateikti tokią informaciją tiek, kiek toks apribojimas, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė, siekiant:

- a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;
- b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, atskleidimui, tyrimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;
- c) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių viešąjį saugumą;
- d) apsaugoti Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinį saugumą;
- e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

Europos prokuratūra informuoja duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui arba teismine tvarka apskųsti Europos prokuratūros sprendimą Teisingumo Teisme.

6. Europos prokuratūra praneša apie netikslų operatyvinių asmens duomenų ištaisymą kompetentingai institucijai, iš kurios tie netikslūs operatyviniai asmens duomenys buvo gauti.

7. Tais atvejais, kai operatyviniai asmens duomenys buvo ištaisyti ar ištrinti arba buvo apribotas jų tvarkymas pagal 1, 2 ir 3 dalis, Europos prokuratūra informuoja duomenų gavėjus ir pastariesiems praneša, kad jie turi ištaisyti ar ištrinti operatyvinius asmens duomenis arba apriboti operatyvinių asmens duomenų tvarkymą, kai asmens duomenų tvarkymas priklauso jų atsakomybei.

62 straipsnis

Duomenų subjekto naudojimas teisėmis ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno atliekamas patikrinimas

1. 58 straipsnio 3 dalyje, 60 straipsnio 2 dalyje ir 61 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais duomenų subjekto teisėmis taip pat gali būti naudojamosi per Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną.

2. Europos prokuratūra informuoja duomenų subjektą apie galimybę pasinaudoti jo teisėmis per Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną pagal 1 dalį.

3. Jei naudojamosi 1 dalyje nurodyta teise, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas informuoja duomenų subjektą bent apie tai, kad jis atliko visus būtinus patikrinimus arba peržiūrą. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas taip pat informuoja duomenų subjektą apie pastarojo teisę teismine tvarka apskųsti Europos prokuratūros sprendimą Teisingumo Teisme.

63 straipsnis

Europos prokuratūros prievolės

1. Atsižvelgdama į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus, taip pat į įvairios tikimybės ir dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, Europos prokuratūra įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų ir galėtų įrodyti, kad duomenys tvarkomi laikantis šio reglamento. Tos priemonės prireikus peržiūrimos ir atnaujinamos.
2. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, 1 dalyje nurodytos priemonės apima Europos prokuratūros įgyvendinamą atitinkamą duomenų apsaugos politiką.

64 straipsnis

Bendri duomenų valdytojai

1. Kai Europos prokuratūra ir vienas ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, jie yra bendri duomenų valdytojai. Jie tarpusavio susitarimu skaidriai nustato savo atitinkamą atsakomybę už savo duomenų apsaugos pareigų, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimusi savo teisėmis ir su jų atitinkamomis pareigomis pateikti informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai, ir tiek, kiek atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė nustatoma Sąjungos teise arba Europos Sąjungos valstybės narės teise, kuri yra taikoma duomenų valdytojams. Susitarimu gali būti paskirtas duomenų subjektų informavimo punktas.
2. 1 dalyje nurodytame susitarime tinkamai apibrėžiamos atitinkamos bendrų duomenų valdytojų funkcijos bei santykiai duomenų subjektų atžvilgiu. Duomenų subjektui sudaroma galimybė susipažinti su esminėmis šio susitarimo nuostatomis.
3. Nepaisant 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, duomenų subjektas gali naudotis savo teisėmis pagal šį reglamentą kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu.

65 straipsnis

Duomenų tvarkytojas

1. Kai duomenys turi būti tvarkomi Europos prokuratūros vardu, Europos prokuratūra pasitelkia tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie suteikia pakankamas garantijas, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos tokiu būdu, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio reglamento reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.
2. Duomenų tvarkytojas nepasitelkia kito duomenų tvarkytojo be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio Europos prokuratūros leidimo. Bendro rašytinio leidimo atveju duomenų tvarkytojas informuoja Europos prokuratūrą apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, tokiu būdu suteikdamas duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.
3. Duomenų tvarkytojo atliekamą duomenų tvarkymą reglamentuoja sutartis ar kitas teisės aktas pagal Sąjungos teisę arba Europos Sąjungos valstybės narės teisę, kurie yra privalomi duomenų tvarkytojui Europos prokuratūros atžvilgiu ir kuriais nustatomas duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, operatyvinių asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos bei Europos prokuratūros prievolės ir teisės. Toje sutartyje ar kitame teisės akte visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:
 - a) veikia tik pagal duomenų valdytojo nurodymus;
 - b) užtikrina, kad operatyvinius asmens duomenis tvarkyti įgalioti asmenys būtų išipareigoję užtikrinti konfidencialumą arba jiems būtų taikoma atitinkama teisės aktais nustatyta konfidencialumo prievolė;
 - c) visomis tinkamomis priemonėmis padeda duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų dėl duomenų subjekto teisių;
 - d) pagal Europos prokuratūros pasirinkimą, užbaigus teikti su duomenų tvarkymu susijusias paslaugas, ištrina arba grąžina Europos prokuratūrai visus operatyvinius asmens duomenis ir ištrina esamas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Sąjungos teisėje ar Europos Sąjungos valstybės narės teisėje reikalaujama operatyvinius asmens duomenis saugoti;

- e) pateikia Europos prokuratūrai visą informaciją, būtiną norint įrodyti, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų prievolių;
 - f) laikosi 2 ir 3 dalyse nurodytų sąlygų, kurios taikomos siekiant pasitelkti kitą duomenų tvarkytoją.
4. 3 dalyje nurodyta sutartis arba kitas teisės aktas sudaromi raštu, be kita ko, ir elektronine forma.
5. Jei duomenų tvarkytojas, nustatydamas duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, pažeidžia šį reglamentą, to duomenų tvarkymo atžvilgiu duomenų tvarkytojas yra laikomas duomenų valdytoju.

66 straipsnis

Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui pavaldžių asmenų atliekamas duomenų tvarkymas

Duomenų tvarkytojas ir bet kuris Europos prokuratūrai arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su operatyviniais asmens duomenimis, negali tų duomenų tvarkyti, išskyrus atvejus, kai Europos prokuratūra duoda nurodymus juos tvarkyti, nebent tai daryti reikalaujama pagal Sąjungos teisę ar Europos Sąjungos valstybės narės teisę.

67 straipsnis

Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga

1. Europos prokuratūra, atsižvelgdama į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas, taip pat į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės bei dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kurių kelia duomenų tvarkymas, tiek duomenų tvarkymo priemonių nustatymo metu, tiek paties tvarkymo metu turi įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, pavyzdžiui, pseudonimų suteikimą, skirtas tam, kad būtų veiksmingai įgyvendinami duomenų apsaugos principai, pavyzdžiui, duomenų kiekio mažinimas, ir kad į duomenų tvarkymo procesą būtų integruotos reikiamos apsaugos priemonės, siekiant įvykdyti šio reglamento reikalavimus ir apsaugoti duomenų subjektų teises.
2. Europos prokuratūra įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrinama, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie operatyviniai asmens duomenys, kurie yra tinkami, aktualūs ir ne pernelyg išsamūs tikslo, kuriuo jie tvarkomi, atžvilgiu. Ta prievolė taikoma surinktų operatyvinių asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, jų saugojimo laikotarpiui ir jų prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad standartizuotai be fizinio asmens įsikišimo su operatyviniais asmens duomenimis negalėtų susipažinti neribotas fizinių asmenų skaičius.

68 straipsnis

Duomenų tvarkymo kategorijų įrašai

1. Europos prokuratūra tvarko visų kategorijų duomenų tvarkymo veiklos, už kurią ji atsako, registrą. Tame registre pateikiama visa toliau nurodyta informacija:
- a) jos kontaktiniai duomenys ir duomenų apsaugos pareigūno vardas bei pavardė ir kontaktiniai duomenys;
 - b) duomenų tvarkymo tikslai;
 - c) duomenų subjektų kategorijų ir operatyvinių asmens duomenų kategorijų aprašymas;
 - d) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti operatyviniai asmens duomenys, įskaitant duomenų gavėjus trečiojoje valstybėje ar tarptautinėse organizacijose, kategorijos;
 - e) kai taikytina, operatyvinių asmens duomenų perdavimo trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai atvejai, be kita ko, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją;
 - f) kai įmanoma, numatomi įvairių kategorijų duomenų ištrynimo terminai;
 - g) kai įmanoma, bendras 73 straipsnyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.
2. 1 dalyje nurodyti įrašai tvarkomi raštu, be kita ko, ir elektronine forma.
3. Europos prokuratūra, gavusi prašymą, tuos įrašus pateikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

69 straipsnis

Automatizuoto duomenų tvarkymo registravimas

1. Europos prokuratūra saugo registracijos įrašus apie visas šias automatizuotose duomenų tvarkymo sistemose atliekamas duomenų tvarkymo operacijas: operatyviniais tikslais naudojamų operatyvinių asmens duomenų rinkimą, keitimą, susipažinimą su jais, atskleidimą, įskaitant perdavimą, sujungimą ir ištrynimą. Susipažinimo ir atskleidimo registracijos įrašai turi suteikti galimybę nustatyti tokių operacijų priežastis ir jų atlikimo datą ir laiką, taip pat nustatyti asmens, kuris susipažino su operatyviniais asmens duomenimis arba juos atskleidė, tapatybę ir, kiek tai įmanoma, tokių operatyvinių asmens duomenų gavėjų tapatybę.
2. Registracijos įrašai naudojami tik siekiant patikrinti duomenų tvarkymo teisėtumą, vykdyti savikontrolę, užtikrinti operatyvinių asmens duomenų vientisumą bei saugumą ir baudžiamojo proceso tikslais. Tokie įrašai ištrinami po trejų metų, išskyrus atvejus, kai jų reikia tęstinei kontrolei vykdyti.
3. Europos prokuratūra, gavusi prašymą, tuos registracijos įrašus pateikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

70 straipsnis

Bendradarbiavimas su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu

Europos prokuratūra, gavusi prašymą, bendradarbiauja su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu jam vykdamas savo užduotis.

71 straipsnis

Poveikio duomenų apsaugai vertinimas

1. Tais atvejais, kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, Europos prokuratūra, prieš pradėdama vykdyti duomenų tvarkymą, atlieka numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio operatyvinių asmens duomenų apsaugai vertinimą.
2. 1 dalyje nurodytame vertinime pateikiamas bent bendras numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas, pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms vertinimas, numatytos priemonės tam pavojui pašalinti, apsaugos priemonės, saugumo priemonės ir mechanizmai, kuriais užtikrinama operatyvinių asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio reglamento, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus.

72 straipsnis

Išankstinės konsultacijos su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu

1. Europos prokuratūra iš anksto konsultuojasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu prieš pradėdama tvarkyti duomenis, kurie bus įtraukti į naują susistemintą rinkinį, kuris turi būti sukurtas, jeigu:
 - a) 71 straipsnyje numatyta poveikio duomenų apsaugai vertinime nurodyta, kad atliekant duomenų tvarkymą kiltų didelis pavojus tuo atveju, jei Europos prokuratūra nesiimtų priemonių pavojui sumažinti, arba
 - b) dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, mechanizmus ar taikant naujas procedūras, kyla didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms.
2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas gali parengti duomenų tvarkymo operacijų, dėl kurių reikia iš anksto konsultuotis pagal 1 dalį, sąrašą.
3. Europos prokuratūra pateikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal 71 straipsnį ir, gavusi prašymą, bet kokią kitą informaciją, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas galėtų įvertinti, ar duomenų tvarkymas atitinka reikalavimus, visų pirma pavojų duomenų subjekto operatyvinių asmens duomenų apsaugai ir susijusias apsaugos priemones.

4. Jeigu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas laikosi nuomonės, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas numatytas duomenų tvarkymas pažeistų šį reglamentą, visų pirma tais atvejais, kai Europos prokuratūra yra nepakankamai nustačiusi arba nepakankamai sumažinusi pavojų, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ne vėliau kaip per šešias savaites nuo prašymo dėl konsultacijos gavimo raštu pateikia Europos prokuratūrai rekomendacijas naudodamasis savo įgaliojimais pagal 85 straipsnį. Tas laikotarpis gali būti pratęstas vienu mėnesiu, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas informuoja Europos prokuratūrą apie bet koki tokio laikotarpio pratęsimą per vieną mėnesį nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo, taip pat ir apie vėlavimo priežastis.

73 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų tvarkymo saugumas

1. Europos prokuratūra, atsižvelgdama į techninių galimybių išsivystymo lygį ir įgyvendinimo sąnaudas, taip pat į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės bei dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas pavojų atitinkančio lygio saugumas, visų pirma kiek tai susiję su 55 straipsnyje nurodytu specialių kategorijų operatyvinių asmens duomenų tvarkymu.

2. Automatizuoto duomenų tvarkymo srityje Europos prokuratūra, atlikusi rizikos vertinimą, įgyvendina priemones, kuriomis siekiama:

- a) nesuteikti leidimo neturintiems asmenims prieigos prie duomenų tvarkymo įrangos, naudojamos duomenims tvarkyti (prieigos prie įrangos kontrolė);
- b) užkirsti kelią neteisėtam duomenų laikmenų skaitymui, kopijavimui, keitimui ar pašalinimui (duomenų laikmenų kontrolė);
- c) užkirsti kelią neteisėtam duomenų įvedimui ir neteisėtam saugomų operatyvinių asmens duomenų tikrinimui, keitimui ar ištrynimui (saugojimo kontrolė);
- d) neleisti leidimo neturintiems asmenims, kurie naudojami duomenų perdavimo įranga, naudotis automatizuotomis duomenų tvarkymo sistemomis (naudotojo kontrolė);
- e) užtikrinti, kad asmenys, kuriems suteiktas leidimas naudotis automatizuota duomenų tvarkymo sistema, turėtų prieigą tik prie tų operatyvinių asmens duomenų, kuriems taikomas jų prieigos leidimas (prieigos prie duomenų kontrolė);
- f) užtikrinti, kad būtų galima patikrinti ir nustatyti, kurioms įstaigoms operatyviniai asmens duomenys buvo arba gali būti persiųsti, arba kurioms buvo arba gali būti suteikta galimybė su jais susipažinti naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);
- g) užtikrinti, kad vėliau būtų galima patikrinti ir nustatyti, kokie operatyviniai asmens duomenys buvo įvesti į automatizuotas duomenų tvarkymo sistemas, ir nustatyti, kada ir kas tuos asmens duomenis įvedė (įvedimo kontrolė);
- h) užkirsti kelią neteisėtam operatyvinių asmens duomenų skaitymui, kopijavimui, keitimui arba ištrynimui operatyvinių asmens duomenų perdavimo metu arba duomenų laikmenos gabenimo metu (siuntimo kontrolė);
- i) užtikrinti, kad įdiegtos sistemos pertraukties atveju galėtų būti atkurtos (atgaminimas);
- j) užtikrinti, kad sistemos funkcijos veiktų, kad apie pastebėtas funkcionavimo klaidas būtų pranešama (patikimumas) ir kad saugomi operatyviniai asmens duomenys negalėtų būti iškraipyti dėl blogo sistemos veikimo (vientisumas).

74 straipsnis

Pranešimas Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui apie asmens duomenų saugumo pažeidimus

1. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama ir, jei įmanoma, praėjus ne daugiau kaip 72 valandoms nuo tada, kai ji sužino apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, apie tai praneša Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui, išskyrus atvejus, kai nėra tikėtina, kad dėl tokio asmens duomenų saugumo pažeidimo kils pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Jeigu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą nepranešama per 72 valandas, kartu su pranešimu pateikiamos vėlavimo priežastys.

2. 1 dalyje nurodytame pranešime turi būti bent:

- a) aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jei įmanoma, atitinkamų duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat atitinkamų asmens duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;
- b) nurodytas duomenų apsaugos pareigūno vardas bei pavardė ir kontaktiniai duomenys;
- c) aprašytos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;
- d) aprašytos priemonės, kurių ėmėsi arba pasiūlė imtis Europos prokuratūra, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, įskaitant, kai tinkama, priemonės galimoms neigiamoms jo pasekmėms sumažinti.

3. Kai ir jeigu 2 dalyje nurodytos informacijos neįmanoma pateikti tuo pačiu metu, informacija toliau nepagrįstai nedelsiant gali būti teikiama etapais.

4. Europos prokuratūra dokumentuoja visus 1 dalyje nurodytus asmens duomenų saugumo pažeidimus, įskaitant faktus, susijusius asmens duomenų saugumo pažeidimu, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių imtasi. Remdamasis tais dokumentais, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turi galėti patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio.

5. Tais atvejais, kai asmens duomenų saugumo pažeidimas yra susijęs su asmens duomenimis, kurie buvo persiųsti kito duomenų valdytojo arba kitam duomenų valdytojui, Europos prokuratūra 3 dalyje nurodytą informaciją tam duomenų valdytojui pateikia nepagrįstai nedelsdama.

75 straipsnis

Pranešimas duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą

1. Kai dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, Europos prokuratūra nepagrįstai nedelsdama apie asmens duomenų saugumo pažeidimą praneša duomenų subjektui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama bent 74 straipsnio 2 dalies b, c ir d punktuose nurodyta informacija ir rekomendacijos.

3. 1 dalyje nurodyto pranešimo duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu tenkinama bet kuri iš toliau nurodytų sąlygų:

- a) Europos prokuratūra įgyvendino tinkamas technologines ir organizacines apsaugos priemones ir tos priemonės taikytos asmens duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemonės, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su asmens duomenimis, jie būtų nesuprantami, pavyzdžiui, šifravimo priemonės;
- b) Europos prokuratūra vėliau ėmėsi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nebegalėtų kilti 1 dalyje nurodytas didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms;
- c) tam prireiktų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju pranešimas skelbiamas viešai arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai informuojami taip pat veiksmingai.

4. Jeigu Europos prokuratūra dar nėra pranešusi duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, apsvaustęs, kokia yra tikimybė, kad dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo kils didelis pavojus, gali pareikalauti, kad ji tą padarytų, arba gali nuspręsti, kad tenkinama bet kuri iš 3 dalyje nurodytų sąlygų.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas duomenų subjektui gali būti atidėtas, apribotas arba jo galima nepateikti, laikantis 60 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų ir pagrindų.

76 straipsnis

Sankcionuota prieiga prie operatyvinių asmens duomenų Europos prokuratūroje

Prieiga prie Europos prokuratūros tvarkomų operatyvinių asmens duomenų suteikiama tik Europos vyriausiajam prokurorui, Europos prokurorams, Europos deleguotiesiems prokurorams ir įgaliotiesiems jų darbuotojams, kurie jiems padeda, kad jie galėtų vykdyti savo užduotis, ir atsižvelgiant į šią reglamentą nustatytus apribojimus.

77 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas

1. Kolegija, remdamasi Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlymu, paskiria duomenų apsaugos pareigūną. Duomenų apsaugos pareigūnas yra specialiai šiam tikslui paskirtas darbuotojas. Vykdydamas savo pareigas duomenų apsaugos pareigūnas veikia nepriklausomai ir negali gauti jokių nurodymų.
2. Duomenų apsaugos pareigūnas išrenkamas remiantis to pareigūno profesinėmis savybėmis, visų pirma dalykinėmis duomenų apsaugos teisės ir praktikos žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti šiame reglamente, visų pirma 79 straipsnyje, nurodytas užduotis.
3. Pasirenkant duomenų apsaugos pareigūną, negali atsirasti interesų konflikto dėl to pareigūno kaip duomenų apsaugos pareigūno ir bet kurių kitų tarnybinių pareigų, ypač susijusių su šio reglamento taikymu.
4. Duomenų apsaugos pareigūnas skiriamas ketverių metų kadencijai ir jo kadencija gali būti pratęsiama ne ilgesniam kaip iš viso aštuonerių metų laikotarpiui. Jeigu duomenų apsaugos pareigūnas nebeatitinka jo pareigoms keliamų reikalavimų, iš pareigų tą pareigūną atleisti Kolegija gali tik gavusi Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sutikimą.
5. Europos prokuratūra paskelbia duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis ir praneša juos Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

78 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno statusas

1. Europos prokuratūra užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su asmens duomenų apsauga susijusių klausimų nagrinėjimą.
2. Europos prokuratūra padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti 79 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdama toms užduotims atlikti būtinus išteklius, taip pat suteikdama galimybę susipažinti su asmens duomenimis, dalyvauti duomenų tvarkymo operacijose ir išlaikyti savo dalykinės žinias.
3. Europos prokuratūra užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas negautų jokių nurodymų dėl tų užduočių vykdymo. Kolegija negali to pareigūno atleisti arba bausti dėl jam nustatytų užduočių atlikimo. Duomenų apsaugos pareigūnas yra tiesiogiai atskaitingas Europos vyriausiajam prokurorui.
4. Duomenų subjektai gali kreiptis į duomenų apsaugos pareigūną visais klausimais, susijusiais jų asmens duomenų tvarkymu ir naudojimu savo teisėmis pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.
5. Kolegija priima duomenų apsaugos pareigūnui taikomas įgyvendinimo taisykles. Tose įgyvendinimo taisyklėse visų pirma nustatoma atrankos į duomenų apsaugos pareigūno pareigas ir atleidimo iš jų procedūra, to pareigūno užduotys, pareigos ir įgaliojimai bei jo nepriklausomumo apsaugos priemonės.
6. Europos prokuratūra suteikia duomenų apsaugos pareigūnui jo pareigoms vykdyti reikalingus darbuotojus ir išteklius.
7. Duomenų apsaugos pareigūnas ir jo darbuotojai laikosi konfidencialumo įsipareigojimo pagal 108 straipsnį.

79 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno užduotys

1. Duomenų apsaugos pareigūnas visų pirma vykdo šias su asmens duomenų tvarkymu susijusias užduotis:
 - a) veikdamas nepriklausomai užtikrina, kad Europos prokuratūra laikytųsi šio reglamento, Reglamento (EB) Nr. 45/2001 duomenų apsaugos nuostatų ir atitinkamų Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse išdėstytų duomenų apsaugos nuostatų; tai taip pat apima stebėjimą, kaip laikomasi šio reglamento, kitų Sąjungos arba nacionalinių duomenų apsaugos nuostatų ir Europos prokuratūros politikos asmens duomenų apsaugos srityje, įskaitant pareigų pavidimą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;

- b) informuoja Europos prokuratūrą ir duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievoles pagal šį reglamentą ir kitas Sąjungos arba nacionalines duomenų apsaugos nuostatas ir konsultuoja juos tais klausimais;
- c) paprašius konsultuoja dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebi jo atlikimą pagal 71 straipsnį;
- d) užtikrina, kad įrašai apie asmens duomenų perdavimą ir gavimą būtų saugomi laikantis Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustatytinų nuostatų;
- e) bendradarbiauja su Europos prokuratūros darbuotojais, atsakingais už procedūras, mokymą ir konsultacijas duomenų tvarkymo klausimais;
- f) bendradarbiauja su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu;
- g) užtikrina, kad duomenų subjektai būtų informuoti apie jų teises pagal šį reglamentą;
- h) atlieka kontaktinio asmens funkcijas Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui kreipiantis su duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant 72 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoja visais kitais klausimais;
- i) rengia metinę ataskaitą ir teikia ją Europos vyriausiajam prokurorui bei Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas vykdo Reglamente (EB) Nr. 45/2001 numatytas funkcijas, susijusias su administraciniais asmens duomenimis.

3. Duomenų apsaugos pareigūnas ir Europos prokuratūros darbuotojai, padedantys duomenų apsaugos pareigūnui vykdyti pareigas, gali susipažinti su Europos prokuratūros tvarkomais asmens duomenimis ir patekti į jos patalpas, kiek tai yra būtina jų užduotims atlikti.

4. Jeigu duomenų apsaugos pareigūnas mano, kad nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 45/2001 nuostatų, susijusių su administracinių asmens duomenų tvarkymu, arba šio reglamento nuostatų, susijusių su operatyvinių asmens duomenų tvarkymu, tas pareigūnas apie tai informuoja Europos vyriausiąjį prokurorą ir prašo jo per nustatytą terminą pašalinti pažeidimą. Europos vyriausiajam prokurorui per nustatytą terminą nepašalinus duomenų tvarkymo pažeidimo, duomenų apsaugos pareigūnas perduoda klausimą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

80 straipsnis

Bendrieji operatyvinių asmens duomenų perdavimo principai

1. Europos prokuratūra gali operatyvinius asmens duomenis perduoti trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jei laikomasi kitų šio reglamento nuostatų, visų pirma 53 straipsnio, ir tik jeigu yra tenkinamos 80–83 straipsniuose nustatytos sąlygos, būtent:

- a) duomenų perdavimas reikalingas Europos prokuratūros užduotims vykdyti;
- b) operatyviniai asmens duomenys perduodami duomenų valdytojui trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuris yra institucija, kompetentinga 104 straipsnyje nurodytais tikslais;
- c) jei operatyvinius asmens duomenis, kurie turi būti perduodami pagal šį straipsnį, Europos prokuratūrai yra persiuntusi arba suteikusi galimybę jais naudotis atitinkama Europos Sąjungos valstybė narė, Europos prokuratūra turi gauti tos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos išankstinį leidimą perduoti duomenis pagal jos nacionalinę teisę, nebent ta Europos Sąjungos valstybė narė iš esmės arba nustatydama tam tikras sąlygas yra suteikusi išankstinį leidimą perduoti duomenis;
- d) Komisija pagal 81 straipsnį yra nusprendusi, kad atitinkama trečioji valstybė arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamą apsaugos lygį, arba, jeigu nepriimtas toks sprendimas dėl tinkamumo, kai yra nustatytos arba egzistuoja tinkamos apsaugos priemonės pagal 82 straipsnį, arba, jeigu nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo ir nėra tokių tinkamų apsaugos priemonių, kai konkrečioms situacijoms taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal 83 straipsnį; ir

e) tuo atveju, kai trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija duomenis toliau perduoda kitai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, Europos prokuratūra reikalauja, kad ta trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija gautų jos išankstinį leidimą atlikti tokių tolesnių duomenų perdavimą; Europos prokuratūra tokį leidimą gali suteikti tik tinkamai atsižvelgusi į visus susijusius veiksnius, įskaitant nusikalstamos veikos sunkumą, tikslą, kuriuo buvo atliktas pirminis operatyvinių asmens duomenų perdavimas, ir asmens duomenų apsaugos trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuriai toliau perduodami operatyviniai asmens duomenys, lygį.

2. Europos prokuratūra perduoti operatyvinius asmens duomenis be Europos Sąjungos valstybės narės išankstinio leidimo pagal 1 dalies c punktą gali tik tuo atveju, jeigu operatyvinius asmens duomenis būtina perduoti siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei Europos Sąjungos valstybės narės arba trečiosios valstybės viešajam saugumui arba Europos Sąjungos valstybės narės esminiams interesams, o išankstinio leidimo laiku gauti negalima. Nedelsiant informuojama institucija, atsakinga už išankstinio leidimo suteikimą.

3. Europos Sąjungos valstybėms narėms arba Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms draudžiama trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai perduoti iš Europos prokuratūros gautus operatyvinius asmens duomenis. Tai netaikoma tais atvejais, kai Europos prokuratūra leido atlikti tokių duomenų perdavimą, tinkamai atsižvelgusi į visus susijusius veiksnius, įskaitant nusikalstamos veikos sunkumą, tikslą, kuriuo buvo atliktas pirminis operatyvinių asmens duomenų perdavimas, ir asmens duomenų apsaugos trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuriai toliau perduodami operatyviniai asmens duomenys, lygį. Ta pareiga gauti išankstinį Europos prokuratūros leidimą netaikoma byloms, kurios buvo perduotos kompetentingoms nacionalinėms institucijoms vadovaujantis 34 straipsniu.

4. 80–83 straipsniai taikomi siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta šiuo reglamentu ir Sąjungos teise garantuojamam fizinių asmenų apsaugos lygiui.

81 straipsnis

Duomenų perdavimas remiantis sprendimu dėl tinkamumo

Europos prokuratūra gali perduoti operatyvinius asmens duomenis trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jeigu Komisija pagal Direktyvos (ES) 2016/680 36 straipsnį yra nusprendusi, kad atitinkama trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą.

82 straipsnis

Duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones

1. Jeigu nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo, Europos prokuratūra gali perduoti operatyvinius asmens duomenis trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jeigu:

- a) su operatyvinių asmens duomenų apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės yra numatytos teisiškai privalomame dokumente, arba
- b) Europos prokuratūra įvertino visas su operatyvinių asmens duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir daro išvadą, kad egzistuoja tinkamos su operatyvinių asmens duomenų apsauga susijusios apsaugos priemonės.

2. Europos prokuratūra informuoja Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną apie duomenų perdavimo pagal 1 dalies b punktą kategorijas.

3. Jei duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalies b punktu, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai, gavus prašymą, pateikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui, nurodant asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, taip pat informaciją apie gaunančiąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus operatyvinius asmens duomenis.

83 straipsnis

Konkrečioms situacijoms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Jei nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal 82 straipsnį, Europos prokuratūra perduoti operatyvinius asmens duomenis trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai gali tik su sąlyga, kad perduoti duomenis būtina:

- a) kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai;
- b) kad būtų apsaugoti teisėti duomenų subjekto interesai;

- c) kad būtų užkirstas kelias tiesioginei ir didelei grėsmei Europos Sąjungos valstybės narės arba trečiosios valstybės viešajam saugumui, arba
- d) atskirais atvejais, kai tai reikalinga Europos prokuratūros užduotims vykdyti, nebent Europos prokuratūra nustato, kad atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už viešąjį interesą, dėl kurio duomenis reikia perduoti.

2. Tais atvejais, kai duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalimi, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai, gavus prašymą, pateikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui, nurodant asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, taip pat informaciją apie gaunančiąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus operatyvinius asmens duomenis.

84 straipsnis

Operatyvinių asmens duomenų perdavimai trečiojoje valstybėje įsteigtiems duomenų gavėjams

1. Nukrypstant nuo 80 straipsnio 1 dalies b punkto ir nedarant poveikio šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems tarptautiniams susitarimams, Europos prokuratūra individualiais ir konkrečiais atvejais operatyvinius asmens duomenis trečiojoje valstybėje įsteigtiems duomenų gavėjams gali tiesiogiai perduoti tik tuo atveju, jeigu laikomasi kitų šio skyriaus nuostatų ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) perduoti duomenis tikrai būtina siekiant įvykdyti jos užduotis, kaip numatyta šiame reglamente, 49 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais;
- b) Europos prokuratūra nustato, kad jokios atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesnės už viešąjį interesą, dėl kurio konkrečiu atveju būtina perduoti duomenis;
- c) Europos prokuratūra laikosi nuomonės, kad duomenų perdavimas institucijai, kuri trečiojoje valstybėje yra kompetentinga 49 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, yra neveiksmingas arba netinkamas, visų pirma dėl to, kad perdavimo neįmanoma atlikti laiku;
- d) 49 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais kompetentinga institucija trečiojoje valstybėje nepagrįstai nedelsiant apie tai informuojama, išskyrus atvejus, kai tai yra neveiksminga arba netinkama;
- e) Europos prokuratūra informuoja gavėją apie konkrečiai nustatytą tikslą ar tikslus, kuriuo (-iais) jis operatyvinius asmens duomenis gali tvarkyti, su sąlyga, kad toks duomenų tvarkymas yra būtinas.

2. 1 dalyje nurodyti tarptautiniai susitarimai yra bet kokie dvišaliai ar daugiašaliai tarptautiniai susitarimai, galiojantys tarp Sąjungos ir trečiųjų valstybių teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityje.

3. Tais atvejais, kai duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalimi, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai, gavus prašymą, pateikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui, nurodant operatyvinių asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, taip pat informaciją apie gaunančiąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus operatyvinius asmens duomenis.

85 straipsnis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno atliekama priežiūra

1. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas atsako už šio reglamento nuostatų, susijusių su fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga Europos prokuratūrai tvarkant operatyvinius asmens duomenis, taikymo stebėseną bei užtikrinimą ir už Europos prokuratūros bei duomenų subjektų konsultavimą visais operatyvinių asmens duomenų tvarkymo klausimais. Tuo tikslu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas vykdo šio straipsnio 2 dalyje nurodytas pareigas, naudojasi šio straipsnio 3 dalyje suteiktais įgaliojimais ir pagal 87 straipsnį bendradarbiauja su nacionalinėmis priežiūros institucijomis.

2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pagal šį reglamentą vykdo šias pareigas:

- a) nagrinėja bei tiria skundus ir per pagrįstą laikotarpį informuoja duomenų subjektą apie padarytas išvadas;
- b) savo iniciatyva arba remdamasis skundu atlieka tyrimus ir per pagrįstą laikotarpį informuoja duomenų subjektus apie padarytas išvadas;

- c) atlieka šio reglamento nuostatų, susijusių su fizinių asmenų apsauga Europos prokuratūrai tvarkant operatyvinius asmens duomenis, taikymo stebėseną ir užtikrina jų taikymą;
 - d) savo iniciatyva arba paprašius konsultacijos konsultuoja Europos prokuratūrą visais operatyvinių asmens duomenų tvarkymo klausimais, visų pirma prieš jai rengiant vidaus taisykles, susijusias su pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant operatyvinius asmens duomenis.
3. Pagal šį reglamentą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas gali:
- a) konsultuoti duomenų subjektus dėl jų naudojimosi savo teisėmis;
 - b) perduoti klausimą Europos prokuratūrai, jeigu įtariama, kad buvo pažeistos operatyvinių asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančios nuostatos, ir tam tikrais atvejais siūlyti, kaip ištaisyti tokį pažeidimą ir geriau apsaugoti duomenų subjektus;
 - c) konsultuoti Europos prokuratūrą tais atvejais, kai prašymai dėl naudojimosi tam tikromis su operatyviniais asmens duomenimis susijusiomis teisėmis buvo atmesti pažeidžiant 56–62 straipsnius;
 - d) perduoti klausimą Europos prokuratūrai;
 - e) nurodyti Europos prokuratūrai ištaisyti operatyvinius asmens duomenis, kuriuos Europos prokuratūra tvarkė pažeisdama operatyvinių asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančias nuostatas, apriboti tokių duomenų tvarkymą arba juos ištrinti, ir pranešti apie tokius veiksmus trečiosioms šalims, kurioms tokie duomenys buvo atskleisti, su sąlyga, kad tai nekludo Europos prokuratūros vykdomiems tyrimams ir baudžiamajam persekiojimui;
 - f) Sutartyse nustatytais sąlygomis perduoti klausimą Teisingumo Teismui;
 - g) įstoti į Teisingumo Teismo nagrinėjamas bylas.
4. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas gali susipažinti su Europos prokuratūros tvarkomais operatyviniais asmens duomenimis ir patekti į Europos prokuratūros patalpas, kiek tai yra būtina jo užduotims vykdyti.
5. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas rengia metinę Europos prokuratūros priežiūros veiklos ataskaitą.

86 straipsnis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno profesinė paslaptis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir darbuotojai kadencijos metu ir jai pasibaigus įpareigojami saugoti profesinę paslaptį, susijusią su bet kokia konfidencialia informacija, kurią jie sužinojo eidami tarnybinę pareigą.

87 straipsnis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir nacionalinių priežiūros institucijų bendradarbiavimas

1. Kilus konkrečioms klausimams, kuriuos sprendžiant turi dalyvauti valstybės narės, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas veikia glaudžiai bendradarbiaudamas su nacionalinėmis priežiūros institucijomis, ypač jeigu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba nacionalinė priežiūros institucija nustato didelių skirtumų tarp Europos Sąjungos valstybių narių praktikos arba nustato galimo neteisėto duomenų perdavimo naudojantis Europos prokuratūros ryšių palaikymo kanalais atvejus arba vienai ar kelioms nacionalinėms priežiūros institucijoms pateikus klausimų dėl šio reglamento įgyvendinimo ir aiškinimo.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir duomenų apsaugos priežiūros srityje kompetentingos nacionalinės priežiūros institucijos, neviršydamai savo atitinkamos kompetencijos, gali keistis atitinkama informacija ir padėti vieni kitiems atlikti auditą ir patikrinimus, nagrinėti šio reglamento aiškinimo ar taikymo sunkumus, analizuoti problemas, susijusias su nepriklausomos priežiūros vykdymu ar duomenų subjektų naudojimosi teisėmis, rengti suderintus pasiūlymus dėl bendro problemų sprendimo ir prirėkus didinti informuotumą apie teises į duomenų apsaugą.

3. Reglamentu (ES) 2016/679 įkurta Europos duomenų apsaugos valdyba taip pat vykdo Direktyvos (ES) 2016/680 51 straipsnyje nustatytas užduotis, susijusias su klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, visų pirma nurodytais šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

88 straipsnis

Teisė pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui

1. Kiekvienas duomenų subjektas, manantis, kad Europos prokuratūrai tvarkant su tuo duomenų subjektu susijusius operatyvinius asmens duomenis pažeidžiamas šis reglamentas, turi teisę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.
2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas informuoja duomenų subjektą apie skundo nagrinėjimo eigą ir rezultatus, be kita ko, apie galimybę imtis teisminių teisių gynimo priemonių pagal 89 straipsnį.

89 straipsnis

Teisė į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sprendimų teisminę peržiūrą

Ieškiniai dėl Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sprendimų pateikiami Teisingumo Teisme.

IX SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS IR NUOSTATOS DĖL DARBUOTOJŲ

1 SKIRSNIS

Finansinės nuostatos

90 straipsnis

Finansų pareigūnai

1. Europos vyriausiasis prokuroras atsako už sprendimų dėl biudžeto sudarymo parengimą ir jų pateikimą Kolegijai priimti.
2. Administracijos direktorius kaip įgaliojimus suteikiantis pareigūnas atsako už Europos prokuratūros biudžeto vykdymą.

91 straipsnis

Biudžetas

1. Europos vyriausiasis prokuroras, remdamasis administracijos direktoriaus parengtu pasiūlymu, parengia Europos prokuratūros įplaukų ir išlaidų sąmatą kiekvieniems finansiniams metams, kurie sutampa su kalendoriniais metais. Ta sąmata pateikiama Europos prokuratūros biudžete.
2. Europos prokuratūros biudžeto įplaukos ir išlaidos turi būti subalansuotos.
3. Neatmetant kitų išteklių galimybių, Europos prokuratūros įplaukas sudaro:
 - a) į Sąjungos bendrąjį biudžetą įtrauktas Sąjungos įnašas, laikantis 7 ir 8 dalių;
 - b) rinkliavos už leidinius ir visas Europos prokuratūros teikiamas paslaugas.
4. Europos prokuratūros išlaidas sudaro Europos vyriausiojo prokuroro, Europos prokurorų, Europos deleguotųjų prokurorų, administracijos direktoriaus ir Europos prokuratūros darbuotojų darbo užmokestis, administracinės bei infrastruktūros išlaidos ir veiklos išlaidos.
5. Tais atvejais, kai Europos deleguotieji prokurorai veikia dirbdami Europos prokuratūrai, atitinkamos vykdančią veiklą Europos deleguotųjų prokurorų patirtos išlaidos laikomos Europos prokuratūros veiklos išlaidomis.

Europos prokuratūros veiklos išlaidos iš esmės neapima išlaidų, susijusių su tyrimo priemonėmis, kurias vykdo kompetentingos nacionalinės institucijos, arba teisinės pagalbos išlaidų. Tačiau, neviršijant Europos prokuratūros biudžeto, jos apima tam tikras išlaidas, susijusias su jos atliekama tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veikla, kaip nustatyta 6 dalyje.

Veiklos išlaidos taip pat apima bylų valdymo sistemos įdiegimą, mokymą, komandiruotes ir Europos prokuratūros vidaus veikimui būtinus vertimus raštu, pavyzdžiui, nuolatinei kolegijai skirtus vertimus raštu.

6. Tais atvejais, kai Europos prokuratūros vardu vykdoma tyrimo priemonė, kuriai reikia itin didelių išlaidų, Europos deleguotieji prokurorai gali savo iniciatyva arba kompetentingų nacionalinių institucijų motyvuotu prašymu pasikonsultuoti su nuolatine kolegija dėl to, ar tai tyrimo priemonei reikalingas išlaidas galėtų iš dalies padengti Europos prokuratūra. Dėl tokių konsultacijų tyrimas negali būti vilkinamas.

Tada nuolatine kolegija, pasikonsultavusi su administracijos direktoriumi ir remdamasi konkrečiomis aplinkybėmis įvykdytos priemonės proporcingumu ir su ja susijusių išlaidų ypatingu pobūdžiu, gali nuspręsti prašymą patenkinti arba atsisakyti jį patenkinti, laikantis taisyklių dėl tų kriterijų vertinimo, kurios turi būti nustatytos Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisyklėse. Po to administracijos direktorius priima sprendimą dėl dotacijos, kuri turi būti skirta remiantis turimais finansiniais ištekliais, sumos. Administracijos direktorius savo sprendimą dėl sumos nedelsdamas praneša bylą tiriančiam Europos deleguotajam prokurorui.

7. Laikantis SESV 332 straipsnio, šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytas Europos prokuratūros išlaidas padengia valstybės narės. Europos Sąjungos valstybės narės, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, taikomas tikslinimas pagal Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 ⁽¹⁾ 11 straipsnį.

8. 7 dalis netaikoma administracinėms išlaidoms, kurias Sąjungos institucijos patiria dėl tvirtesnio bendradarbiavimo Europos prokuratūros įsteigimo srityje.

92 straipsnis

Biudžeto sudarymas

1. Kiekvienais metais Europos vyriausiasis prokuroras, remdamasis administracijos direktoriaus parengtu pasiūlymu, parengia preliminarų kitų finansinių metų Europos prokuratūros įplaukų ir išlaidų sąmatos projektą. Preliminarų sąmatos projektą Europos vyriausiasis prokuroras siunčia Kolegijai priimti.

2. Preliminarus Europos prokuratūros įplaukų ir išlaidų sąmatos projektas kiekvienais metais ne vėliau kaip sausio 31 d. išsiunčiamas Komisijai. Kiekvienais metais ne vėliau kaip kovo 31 d. Europos prokuratūra išsiunčia Komisijai galutinį sąmatos projektą, į kurį įtraukiamas etatų plano projektas.

3. Sąmatą kartu su Sąjungos bendrojo biudžeto projektu Komisija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai (biudžeto valdymo institucijai).

4. Remdamasi ta sąmata, Komisija į Sąjungos bendrojo biudžeto projektą, kurį pagal SESV 313 ir 314 straipsnius pateikia biudžeto valdymo institucijai, įtraukia sumas, jos nuomone, reikalingas etatų planui, ir įnašo, kuris bus mokamas iš bendrojo biudžeto, sumą.

5. Biudžeto valdymo institucija patvirtina asignavimus Europos prokuratūrai skirtam įnašui iš Sąjungos bendrojo biudžeto.

6. Biudžeto valdymo institucija tvirtina Europos prokuratūros etatų planą.

7. Kolegija tvirtina Europos prokuratūros biudžetą remdamasi Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlymu. Jis tampa galutinis galutinai priėmus Sąjungos bendrąjį biudžetą. Prireikus jis tikslinamas laikantis tos pačios procedūros, kuri taikoma pirminio biudžeto priėmimui.

8. Visų statybos projektų, kurie gali daryti didelį poveikį Europos prokuratūros biudžetui, atveju taikomas Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1271/2013 ⁽²⁾ 88 straipsnis.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti (OL L 168, 2014 6 7, p. 39).

⁽²⁾ 2013 m. rugšėjo 30 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1271/2013 dėl finansinio pagrindų reglamento, taikomo įstai-goms, nurodytoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 208 straipsnyje (OL L 328, 2013 12 7, p. 42).

93 straipsnis

Biudžeto vykdymas

1. Administracijos direktorius, veikdamas kaip Europos prokuratūros leidimus suteikiantis pareigūnas, vykdo Europos prokuratūros biudžetą savo atsakomybe ir neviršydamas biudžete nustatytų apribojimų.
2. Kiekvienais metais administracijos direktorius siunčia biudžeto valdymo institucijai visą bet kurių vertinimo procedūrų išvados aktualią informaciją.

94 straipsnis

Finansinių ataskaitų teikimas ir įvykdymo patvirtinimas

1. Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas preliminaras finansinių metų (N metai) ataskaitas Komisijos apskaitos pareigūnui ir Audito Rūmams išsiunčia ne vėliau kaip kitų finansinių metų (N+1 metai) kovo 1 d.
2. Europos prokuratūra biudžeto ir finansų valdymo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams išsiunčia ne vėliau kaip kitų finansinių metų kovo 31 d.
3. Komisijos apskaitos pareigūnas Europos prokuratūros preliminaras finansines ataskaitas, konsoliduotas su Komisijos finansinėmis ataskaitomis, Audito Rūmams išsiunčia pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, ne vėliau kaip kitų finansinių metų kovo 31 d.
4. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 148 straipsnio 1 dalį Audito Rūmai savo pastabas dėl Europos prokuratūros preliminarų finansinių ataskaitų pateikia ne vėliau kaip kitų metų birželio 1 d.
5. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 148 straipsnį gavęs Audito Rūmų pastabas dėl Europos prokuratūros preliminarų finansinių ataskaitų, Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas savo atsakomybe parengia galutines Europos prokuratūros finansines ataskaitas ir pateikia jas Kolegijai, kad ji pareikštų nuomonę.
6. Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas galutines finansines ataskaitas kartu su 5 dalyje nurodyta Kolegijos nuomone Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams išsiunčia pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, ne vėliau kaip liepos 1 d.
7. Galutinės Europos prokuratūros finansinės ataskaitos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbiamos ne vėliau kaip kitų metų, einančių po kiekvienų finansinių metų, lapkričio 15 d.
8. Administracijos direktorius Audito Rūmams atsakymą į jų pateiktas pastabas išsiunčia ne vėliau kaip kitų metų, einančių po kiekvienų finansinių metų, rugsėjo 30 d. Administracijos direktorius atsakymą taip pat išsiunčia Komisijai.
9. Europos Parlamento prašymu administracijos direktorius pateikia jam visą informaciją, kurios reikia sklandžiam atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros taikymui užtikrinti, kaip nustatyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1271/2013 109 straipsnio 3 dalyje.
10. Atsižvelgdamas į Tarybos rekomendaciją, Europos Parlamentas anksčiau nei N+2 metų gegužės 15 d. kvalifikuota balsų dauguma patvirtina, kad administracijos direktorius įvykdė N metų biudžetą.

95 straipsnis

Finansinės taisyklės

Europos vyriausiasis prokuroras, remdamasis administracijos direktoriaus pasiūlymu, parengia Europos prokuratūrai taikomų finansinių taisyklių projektą. Šias taisykles priima Kolegija, pasikonsultavusi su Komisija. Finansinėmis taisyklėmis negali būti nukrypstama nuo taisyklių, nustatytų Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1271/2013, išskyrus atvejus, kai to konkrečiai reikia dėl Europos prokuratūros veiklos ir yra gautas išankstinis Komisijos sutikimas.

2 SKIRSNIS

Nuostatos dėl darbuotojų

96 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Europos vyriausiajam prokurorui ir Europos prokurorams, Europos deleguotiesiems prokurorams, administracijos direktoriui ir Europos prokuratūros darbuotojams taikomi Tarnybos nuostatai ir Įdarbinimo sąlygos bei Sąjungos institucijų susitarimu priimtos tų Tarnybos nuostatų ir Įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo taisyklės, nebent šiame reglamente numatyta kitaip.

Europos vyriausiasis prokuroras ir Europos prokurorai įdarbinami kaip Europos prokuratūros laikinieji darbuotojai pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą.

2. Europos prokuratūros darbuotojai samdomi pagal Europos Sąjungos pareigūnams ir kitiems tarnautojams taikomas taisykles ir nuostatus.

3. Tarnybos nuostatais ir Įdarbinimo sąlygomis paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus sudaryti darbo sutartis įgyvendina Kolegija. Kolegija gali perduoti šiuos įgaliojimus administracijos direktoriui Europos prokuratūros darbuotojų atžvilgiu. Šioje dalyje numatytas įgaliojimų perdavimas netaikomas Europos vyriausiojo prokuroro, Europos prokurorų, Europos deleguotųjų prokurorų ar administracijos direktoriaus atžvilgiu.

4. Kolegija pagal Tarnybos nuostatų 110 straipsnį priima atitinkamas taisykles, kuriomis įgyvendinami Tarnybos nuostatai ir Įdarbinimo sąlygos. Kolegija kaip programavimo dokumento dalį taip pat tvirtina personalo išteklių planą.

5. Europos prokuratūrai ir jos darbuotojams taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

6. Europos deleguotieji prokurorai įdarbinami specialiaisiais patarėjais pagal Įdarbinimo sąlygų 5, 123 ir 124 straipsnius. Kompetentingos nacionalinės institucijos padeda Europos deleguotiesiems prokurorams vykdyti funkcijas pagal šį reglamentą ir susilaiko nuo visų veiksmų ar politikos, galinčios neigiamai paveikti jų karjerą ar statusą nacionalinėje baudžiamojo persekiojimo sistemoje. Visų pirma kompetentingos nacionalinės institucijos suteikia Europos deleguotiesiems prokurorams išteklius ir įrangą, būtinus jų funkcijoms pagal šį reglamentą vykdyti, ir užtikrina, kad jie būtų visiškai integruoti į savo nacionalines prokuratūras. Užtikrinama, kad būtų nustatytos tinkamos priemonės, kad būtų išlaikytos su socialine apsauga, pensijomis ir draudimu susijusios Europos deleguotųjų prokurorų teisės pagal nacionalinę sistemą. Taip pat užtikrinama, kad visas Europos deleguotojo prokuroro atlyginimas nebūtų mažesnis nei tuo atveju, jeigu tas prokuroras būtų likęs tik nacionaliniu prokuroru. Už Europos deleguotųjų prokurorų bendrąsias darbo sąlygas ir darbo aplinką atsako kompetentingos nacionalinės teisminės institucijos.

7. Europos prokurorai ir Europos deleguotieji prokurorai, naudodamiesi savo tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo įgaliojimais, negali gauti jokių nurodymų, gairių arba instrukcijų, išskyrus tuos, kurie aiškiai numatyti 6 straipsnyje.

97 straipsnis

Laikinieji darbuotojai ir sutartininkai

1. Laikiniems darbuotojams, įdarbintiems Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ar agentūrose pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą, kuriuos Europos prokuratūra įdarbina pagal sutartį, sudarytą iki Europos prokuratūros veiklos pradžios ir ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jos veiklos pradžios laikantis 120 straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo, pasiūloma sudaryti sutartis pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio f punktą, visas kitas sutarties sąlygas paliekant nepakeistas, nedarant poveikio poreikiui laikytis iš Įdarbinimo sąlygų kylančių prievolių. Laikoma, kad tie laikinieji darbuotojai Europos prokuratūroje dirbo visą savo tarnybos laiką.

2. Sutartininkams, įdarbintiems Sąjungos institucijose pagal Įdarbinimo sąlygų 3a arba 3b straipsnį, kuriuos Europos prokuratūra įdarbina pagal sutartį, sudarytą iki Europos prokuratūros veiklos pradžios ir ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jos veiklos pradžios laikantis 120 straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo, pasiūloma sudaryti sutartis pagal Įdarbinimo sąlygų 3a straipsnį, visas kitas sutarties sąlygas paliekant nepakeistas. Laikoma, kad tie sutartininkai Europos prokuratūroje dirbo visą savo tarnybos laiką.

3. Laikiniesiems darbuotojams, įdarbintiems pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio f punktą, ir sutartininkams, įdarbintiems pagal Įdarbinimo sąlygų 3a straipsnį Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ar agentūrose, kuriuos Europos prokuratūra įdarbina pagal sutartį, sudarytą iki Europos prokuratūros veiklos pradžios ir ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jos veiklos pradžios laikantis 120 straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo, pasiūloma sudaryti sutartis tokiomis pačiomis sąlygomis. Laikoma, kad tie tarnautojai Europos prokuratūroje dirbo visą savo tarnybos laiką.

98 straipsnis

Deleguotieji nacionaliniai ekspertai ir kiti darbuotojai

1. Europos prokuratūra gali, be savo darbuotojų, naudotis ir deleguotųjų nacionalinių ekspertų ar kitų jai galinčių dirbti, bet jos neįdarbintų asmenų paslaugomis. Deleguotieji nacionaliniai ekspertai vykdydami užduotis, susijusias su Europos prokuratūros funkcijomis, yra pavaldūs Europos vyriausiajam prokurorui.

2. Kolegija priima sprendimą, kuriame išdėstomos nacionalinių ekspertų ar kitų jai dirbančių, bet jos neįdarbintų asmenų komandiravimo į Europos prokuratūrą taisyklės.

X SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL EUROPOS PROKURATŪROS SANTYKIŲ SU PARTNERIAIS

99 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Kiek tai reikalinga Europos prokuratūros užduotims vykdyti, ji gali užmegzti ir palaikyti bendradarbiavimo santykius su Sąjungos institucijomis, įstaigomis, organais ar agentūromis, atsižvelgdama į jų atitinkamus tikslus, taip pat su Europos Sąjungos valstybių narių, nedalyvaujančių tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, valdžios institucijomis, trečiųjų valstybių institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis.

2. Kiek tai reikalinga Europos prokuratūros užduotims vykdyti, ji gali pagal 111 straipsnį tiesiogiai keistis visa informacija su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais subjektais, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.

3. 1 ir 2 dalyse išdėstytais tikslais Europos prokuratūra gali sudaryti darbo susitarimus su 1 dalyje nurodytais subjektais. Tie darbo susitarimai yra techninio ir (arba) veiklos pobūdžio ir jais visų pirma siekiama sudaryti palankesnes sąlygas jų šalių tarpusavio bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija. Darbo susitarimai negali sudaryti pagrindo leisti keistis asmens duomenimis ar turėti teisiškai privalomų padarinių Sąjungai ar jos valstybėms narėms.

100 straipsnis

Santykiai su Eurojustu

1. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko glaudžius santykius su Eurojustu, grindžiamus tarpusavio bendradarbiavimu, laikantis jų atitinkamų įgaliojimų, ir tarpusavio operatyvinių, administracinių ir valdymo ryšių plėtojimu, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Tuo tikslu Europos vyriausiasis prokuroras ir Eurojusto pirmininkas reguliariai susitinka ir aptaria bendrus rūpimus klausimus.

2. Operatyviniais klausimais Europos prokuratūra gali bendradarbiauti su Eurojustu vykdydama savo veiklą, susijusią su tarpvalstybinėmis bylomis, be kita ko:

a) dalytis informacija, įskaitant asmens duomenis, apie savo tyrimus pagal atitinkamas šio reglamento nuostatas;

b) prašyti Eurojusto arba jo kompetentingo (-ų) nacionalinio (-ių) nario (-ių) padėti perduoti sprendimus arba prašymus suteikti savitarpio teisinę pagalbą Europos Sąjungos valstybėms narėms, kurios yra Eurojusto narės, tačiau nedalyvauja steigiant Europos prokuratūrą, ir trečiosioms valstybėms ir padėti jose juos vykdyti.

3. Europos prokuratūra turi netiesioginę prieigą prie informacijos Eurojusto bylų valdymo sistemoje remiantis sistema „yra atitiktis / nėra atitikties“. Nustačius atitiktį tarp Europos prokuratūros į bylų valdymo sistemą įrašytų duomenų ir Eurojusto laikomų duomenų, apie tai atitiktį pranešama tiek Eurojustui, tiek Europos prokuratūrai, taip pat Europos Sąjungos valstybei narei, kuri pateikė duomenis Eurojustui. Europos prokuratūra imasi tinkamų priemonių, kad suteiktų Eurojustui galimybę naudotis prieiga prie informacijos jos bylų valdymo sistemoje remiantis sistema „yra atitiktis / nėra atitikties“.

4. Europos prokuratūra gali naudotis Eurojusto administracijos pagalba ir ištekiais. Tuo tikslu Eurojustas gali Europos prokuratūrai teikti bendro intereso paslaugas. Tai išsamiai reglamentuojama susitarimu.

101 straipsnis

Santykiai su OLAF

1. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko glaudžius santykius su OLAF, grindžiamus tarpusavio bendradarbiavimu ir keitimusi informacija, laikantis jų atitinkamų įgaliojimų. Šiais santykiais siekiama visų pirma užtikrinti, kad būtų naudojamos visomis turimomis priemonėmis Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti, OLAF papildant Europos prokuratūros veiklą ir teikiant jai pagalbą.

2. Nedarant poveikio 3 dalyje išdėstytiems veiksams, jeigu Europos prokuratūra vykdo nusikalstamų veikų tyrimą pagal šį reglamentą, OLAF nepradeda jokio lygiagreto administracinio tyrimo dėl tų pačių faktų.

3. Europos prokuratūra, vykdydama tyrimą, gali prašyti OLAF pagal OLAF įgaliojimus teikti pagalbą Europos prokuratūros veiklai ar ją papildyti, visų pirma:

a) teikti informaciją, analizes (įskaitant teismo ekspertizes), ekspertines žinias ir operatyvinę pagalbą;

b) sudaryti palankias sąlygas kompetentingų nacionalinių administracinių institucijų ir Sąjungos įstaigų konkrečių veiksmų koordinavimui;

c) atlikti administracinius tyrimus.

4. Europos prokuratūra, siekdama sudaryti galimybę OLAF svarstyti, kokių administracinių veiksmų imtis pagal jos įgaliojimus, gali suteikti OLAF svarbios informacijos apie bylas, kuriose Europos prokuratūra nusprendė nevykdyti tyrimo arba kurias ji yra nutraukusi.

5. Europos prokuratūra turi netiesioginę prieigą prie informacijos OLAF bylų valdymo sistemoje remiantis sistema „yra atitiktis / nėra atitikties“. Nustačius atitiktį tarp Europos prokuratūros į bylų valdymo sistemą įrašytų duomenų ir OLAF laikomų duomenų, apie tai pranešama tiek OLAF, tiek Europos prokuratūrai. Europos prokuratūra imasi tinkamų priemonių, kad suteiktų OLAF galimybę naudotis prieiga prie informacijos jos bylų valdymo sistemoje remiantis sistema „yra atitiktis/nėra atitikties“.

102 straipsnis

Santykiai su Europolu

1. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko glaudžius santykius su Europolu. Tuo tikslu jie sudaro susitarimą dėl darbo tvarkos, kuriame nustato tarpusavio bendradarbiavimo tvarką.

2. Jeigu to reikia Europos prokuratūros tyrimams atlikti, ji gali paprašiusi gauti visą Europolo turimą reikiamą informaciją, susijusią su jos kompetencijai priklausančiu nusikaltimu; be to, ji gali prašyti Europolo teikti analitinę paramą konkrečiam Europos prokuratūros atliekamam tyrimui.

103 straipsnis

Santykiai su kitomis Sąjungos institucijomis, įstaigomis, organais ir agentūromis

1. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko bendradarbiavimo santykius su Komisija, kad būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai. Tuo tikslu jos sudaro susitarimą, kuriame nustato tarpusavio bendradarbiavimo tvarką.
2. Europos prokuratūra, nedarant poveikio tinkamam jos tyrimų vykdymui ir konfidencialumui, nedelsdama suteikia atitinkamai Sąjungos institucijai, įstaigai, organui ar agentūrai ir kitiems susijusiems nukentėjusiesiems pakankamai informacijos, kad jie galėtų imtis tinkamų priemonių, visų pirma:
 - a) imtis administracinių priemonių, pavyzdžiui, atsargumo priemonių, Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti. Europos prokuratūra gali rekomenduoti Sąjungos institucijai, įstaigai, organui ar agentūrai konkrečias priemones;
 - b) įstoti į bylą kaip civilinė šalis;
 - c) imtis priemonių siekiant administracine tvarka susigrąžinti sumas, mokėtinas į Sąjungos biudžetą, arba imtis drausminių priemonių.

104 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis

1. 99 straipsnio 3 dalyje nurodyti darbo susitarimai su trečiųjų valstybių institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis gali visų pirma būti susiję su keitimusi strategine informacija ir ryšių palaikymo pareigūnų komandiravimu į Europos prokuratūrą.
2. Europos prokuratūra, suderinusi su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, trečiosiose valstybėse gali paskirti kontaktinius asmenis, kurie padėtų bendradarbiauti atsižvelgiant į Europos prokuratūros operatyvinius poreikius.
3. Sąjungos sudaryti tarptautiniai susitarimai su viena ar keliomis trečiosiomis valstybėmis arba tarptautiniai susitarimai, prie kurių Sąjunga prisijungė pagal SESV 218 straipsnį, Europos prokuratūros kompetencijai priklausančiose srityse, pavyzdžiui, tarptautiniai susitarimai dėl Europos prokuratūros ir tų trečiųjų valstybių bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, Europos prokuratūrai yra privalomi.
4. Jei nėra 3 dalyje nurodyto susitarimo ir jei tai leidžiama pagal atitinkamą daugiašalį tarptautinį susitarimą ir trečioji valstybė sutinka, valstybės narės pripažįsta ir, kai taikoma, praneša, kad jų sudarytų daugiašalių tarptautinių susitarimų dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose įgyvendinimo tikslais Europos prokuratūra yra kompetentinga institucija, be kita ko, kai tai būtina ir įmanoma, iš dalies pakeičiant tuos susitarimus.

Valstybės narės taip pat gali pranešti, kad Europos prokuratūra yra kompetentinga institucija ir kitų jų sudarytų tarptautinių susitarimų dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose įgyvendinimo tikslais, be kita ko, iš dalies pakeičiant tuos susitarimus.

5. Jei nėra šio straipsnio 3 dalyje nurodyto susitarimo arba pripažinimo pagal šio straipsnio 4 dalį, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras pagal 13 straipsnio 1 dalį gali pasinaudoti savo valstybės narės nacionalinio prokuroro įgaliojimais, kad paprašytų trečiųjų valstybių institucijų teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose remdamasis tos valstybės narės sudarytais tarptautiniais susitarimais arba taikytina nacionaline teise ir, jei reikia, per kompetentingas nacionalines institucijas. Tuo atveju Europos deleguotasis prokuroras informuoja trečiųjų valstybių institucijas, kad tuo pagrindu surinktais įrodymais Europos prokuratūra naudosis šio reglamento tikslais, ir atitinkamais atvejais imasi veiksmų, kad gautų tų institucijų sutikimą. Bet kuriuo atveju trečioji valstybė deramai informuojama, kad galutinis atsakymo į prašymą gavėjas yra Europos prokuratūra.

Jeigu Europos prokuratūra negali vykdyti savo funkcijų atitinkamo šio straipsnio 3 arba 4 dalyje nurodyto tarptautinio susitarimo pagrindu, Europos prokuratūra, neperžengdama savo dalykinės kompetencijos ribų, taip pat gali konkrečioje byloje prašyti trečiųjų valstybių institucijų suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose. Europos prokuratūra laikosi sąlygų, kurias tos institucijos gali nustatyti, susijusių su tuo pagrindu pateiktos informacijos naudojimu.

6. Laikantis kitų šio reglamento nuostatų, Europos prokuratūra, gavusi prašymą, gali trečiųjų valstybių kompetentingoms institucijoms ar tarptautinėms organizacijoms tyrimų tikslais arba kaip įrodymus vykdant nusikalstamų veikų tyrimą pateikti Europos prokuratūros jau turimą informaciją ar įrodymus. Pasikonsultavęs su nuolatine kolegija, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras dėl tokio informacijos ar įrodymų perdavimo sprendžia laikydamasis savo valstybės narės nacionalinės teisės ir šio reglamento.

7. Tais atvejais, kai būtina prašyti asmens ekstradicijos, bylą tiriantis Europos deleguotasis prokuroras gali prašyti savo valstybės narės kompetentingos institucijos pateikti ekstradicijos prašymą pagal taikomas sutartis ir (arba) nacionalinę teisę.

105 straipsnis

Santykiai su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje

1. 99 straipsnio 3 dalyje nurodyti darbo susitarimai su Europos Sąjungos valstybių narių, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, valdžios institucijomis gali visų pirma būti susiję su keitimusi strategine informacija ir ryšių palaikymo pareigūnų komandiravimu į Europos prokuratūrą.

2. Europos prokuratūra, suderinusi su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, Europos Sąjungos valstybėse narėse, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, gali paskirti kontaktinius asmenis, kurie padėtų bendradarbiauti atsižvelgiant į Europos prokuratūros poreikius.

3. Jeigu nėra teisinio dokumento dėl Europos prokuratūros ir Europos Sąjungos valstybių narių, kurios nedalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje, bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir perdavimo, valstybės narės praneša apie Europos prokuratūrą kaip apie kompetentingą instituciją taikytinų Sąjungos aktų dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose įgyvendinimo tikslu Europos prokuratūros kompetencijai priklausančių bylų atžvilgiu jų santykiuose su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis, nedalyvaujančiose tvirtesniame bendradarbiavime Europos prokuratūros įsteigimo srityje.

XI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

106 straipsnis

Teisinis statusas ir veiklos sąlygos

1. Kiekvienoje valstybėje narėje Europos prokuratūra turi teisumą, kuris pagal nacionalinę teisę suteikiamas juridiniams asmenims.

2. Reikiama tvarka, susijusi su Europos prokuratūrai suteikiamomis patalpomis ir Liuksemburgo suteikiamomis priemonėmis, taip pat su konkrečiomis Kolegijos nariams, administracijos direktoriui ir Europos prokuratūros darbuotojams bei jų šeimos nariams toje valstybėje narėje taikytinomis taisyklėmis nustatoma Susitarime dėl būstinės, kuri Europos prokuratūra ir Liuksemburgas turi sudaryti iki dienos, kurią Europos prokuratūra prisiima tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo užduotis vadovaujantis 120 straipsnio 2 dalimi.

107 straipsnis

Nuostatos dėl kalbų vartojimo

1. Šio reglamento 21 ir 114 straipsniuose nurodytiems veiksams taikomas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1/58 ⁽¹⁾.

2. Kolegija dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma priima sprendimą dėl Europos prokuratūros kalbų vartojimo vidaus tvarkos.

3. Europos prokuratūros administraciniam veikimui reikalingas vertimo raštu paslaugas centriniu lygmeniu teikia Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras, išskyrus atvejus, kai dėl klausimo skubumo reikia jį spręsti kitaip. Europos deleguotieji prokurorai dėl vertimo raštu tvarkos tyrimų tikslais sprendžia pagal taikytiną nacionalinę teisę.

⁽¹⁾ Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1/58, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL L 17, 1958 10 6, p. 385/58).

108 straipsnis

Konfidencialumas ir profesinė paslaptis

1. Kolegijos nariai, administracijos direktorius ir Europos prokuratūros darbuotojai, deleguotieji nacionaliniai ekspertai ir kiti Europos prokuratūrai dirbantys, bet jos neįdarbinti asmenys, taip pat Europos deleguotieji prokurorai bet kokios Europos prokuratūros turimos informacijos atžvilgiu privalo laikytis konfidencialumo prievolės pagal Sąjungos teisės aktus.
2. Visi kiti asmenys, kurie dalyvauja Europos prokuratūrai vykdant savo funkcijas nacionaliniu lygmeniu arba padeda vykdyti šias funkcijas, privalo laikytis konfidencialumo prievolės, kaip numatyta pagal taikytiną nacionalinę teisę.
3. Konfidencialumo prievolė taip pat taikoma 1 ir 2 dalyse nurodytiems asmenims nustojus eiti pareigas, nutrūkus jų darbo santykiams ir jiems nutraukus veiklą.
4. Konfidencialumo prievolė pagal taikytiną nacionalinę ar Sąjungos teisę taikoma visai Europos prokuratūros gautai informacijai, išskyrus atvejus, kai ta informacija jau yra teisėtai paskelbta viešai.
5. Informacija apie tyrimus, vykdomus Europos prokuratūros žinioje, saugoma pagal profesinę paslaptį reglamentuojančias taisykles laikantis taikytinos Sąjungos teisės. Asmenys, kurie dalyvauja Europos prokuratūrai vykdant savo funkcijas arba padeda vykdyti tas funkcijas, privalo laikytis profesinės paslapties reikalavimų pagal taikytiną nacionalinę teisę.

109 straipsnis

Skaidrumas

1. Dokumentams, kurie nėra bylų medžiaga, saugoma pagal šio reglamento 45 straipsnį, įskaitant tos medžiagos elektroninius atvaizdus, taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Europos vyriausiasis prokuroras per šešis mėnesius nuo jo paskyrimo dienos parengia pasiūlymą dėl išsamių šio straipsnio taikymo taisyklių. Tą pasiūlymą priima Kolegija.
3. Europos prokuratūros pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį priimti sprendimai gali būti skundžiami Europos ombudsmenui arba dėl jų gali būti pareiškiamas ieškinys Teisingumo Teisme atitinkamai SESV 228 ir 263 straipsniuose nustatytais sąlygomis.

110 straipsnis

OLAF ir Audito Rūmai

1. Siekiant palengvinti kovą su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013, Europos prokuratūra ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią turi nustatyti Komisija pagal 120 straipsnio 2 dalį, prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ⁽²⁾ ir, naudodama to susitarimo priede pateiktą šabloną, priima atitinkamas Europos vyriausiajam prokurorui, Europos prokurorams, administracijos direktoriui ir Europos prokuratūros darbuotojams, deleguotiesiems nacionaliniams ekspertams ir kitiems Europos prokuratūrai dirbantiems, bet jos neįdarbintiems asmenims, taip pat Europos deleguotiesiems prokurorams taikytinas nuostatas.
2. Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų iš Europos prokuratūros, dokumentų auditą ir patikrą vietoje.
3. Laikydamosi Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽³⁾ nustatytų nuostatų ir procedūrų, OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir patikrinimus vietoje, kad nustatytų, ar buvo padaryta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių pažeidimų, susijusių su Europos prokuratūros finansuotomis išlaidomis.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinis susitarimas tarp Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų (OL L 136, 1999 5 31, p. 15).

⁽³⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į darbo susitarimus su Sąjungos įstaigomis, trečiųjų valstybių institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis ir į Europos prokuratūros sutartis įtraukiamos nuostatos, kuriomis Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai pagal jų atitinkamą kompetenciją atlikti tokį auditą ir tyrimus.

111 straipsnis

Neskelbtinos neįslaptintos ir įslaptintos informacijos apsaugos taisyklės

1. Europos prokuratūra nustato neskelbtinos neįslaptintos informacijos apsaugos vidaus taisykles, įskaitant taisykles dėl tokios informacijos kūrimo ir tvarkymo Europos prokuratūroje.

2. Europos prokuratūra nustato vidaus taisykles dėl ES įslaptintos informacijos apsaugos, atitinkančias Tarybos sprendimą 2013/488/ES ⁽¹⁾, kad būtų užtikrintas lygiavertis tokios informacijos apsaugos lygis.

112 straipsnis

Administraciniai tyrimai

Dėl Europos prokuratūros administracinės veiklos Europos ombudsmenas atlieka tyrimus pagal SESV 228 straipsnį.

113 straipsnis

Bendroji atsakomybės sistema

1. Europos prokuratūros sutartinę atsakomybę reglamentuoja atitinkamai sutarčiai taikytina teisė.

2. Teisingumo Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą pagal bet kurią Europos prokuratūros sudarytos sutarties nuostatą dėl arbitražo.

3. Nesutartinės atsakomybės atveju Europos prokuratūra, laikydamosi Europos Sąjungos valstybių narių įstatymams bendrų bendrųjų principų, atlygina bet kokią žalą, padarytą dėl Europos prokuratūros arba jos darbuotojų kaltės jiems vykdant savo pareigas, jeigu jie gali būti laikomi atsakingais už tą žalą.

4. 3 dalis taip pat taikoma žalai, padarytai dėl Europos deleguotojo prokuroro kaltės jam vykdant savo pareigas.

5. Teisingumo Teismas turi jurisdikciją spręsti ginčus dėl žalos atlyginimo, kaip nurodyta 3 dalyje.

6. Kurie Europos Sąjungos valstybių narių nacionaliniai teismai turi kompetenciją spręsti ginčus dėl šiame straipsnyje nurodytos Europos prokuratūros sutartinės atsakomybės, nustatoma vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 ⁽²⁾.

7. Asmeninę Europos prokuratūros darbuotojų atsakomybę reglamentuoja taikytinos Tarybos nuostatų ir Įdarbinimo sąlygų nuostatos.

114 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės ir programavimo dokumentai

Kolegija, remdamasi Europos vyriausiojo prokuroro pasiūlymu, priima, visų pirma:

- a) kasmet – programavimo dokumentą, kuriame pateikiamas metinis ir daugiametis Europos prokuratūros programavimas;
- b) kovos su sukčiavimu strategiją, proporcingą sukčiavimo grėsmėms, atsižvelgdami į įgyvendintų priemonių sąnaudas ir naudą;
- c) taisykles dėl Europos deleguotųjų prokurorų įdarbinimo sąlygų, veiklos vertinimo kriterijų, nepakankamo profesionalumo lygio, teisių ir pareigų, be kita ko, taisykles dėl interesų konfliktų prevencijos ir valdymo;

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimas 2013/488/ES dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 274, 2013 10 15, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

d) išsamias Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo Europos prokuratūros veiklai taisykles;

e) Reglamento (EB) Nr. 45/2001 24 straipsnio 8 dalyje nurodytas įgyvendinimo taisykles.

115 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 49 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2017 m. lapkričio 20 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 49 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 49 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis gali būti pratęstas dviem mėnesiais.

116 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškia 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.
2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 115 straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

117 straipsnis

Pranešimai

Kiekviena valstybė narė paskiria šio reglamento įgyvendinimo tikslais kompetentingas institucijas. Informacija apie paskirtąsias institucijas, taip pat visus paskesnius pokyčius vienu metu pateikiama Europos vyriausiajam prokurorui, Tarybai ir Komisijai. Valstybės narės taip pat pateikia Europos prokuratūrai išsamų nacionalinės materialinės baudžiamosios teisės nuostatų, kurios taikomos Direktyvoje (ES) 2017/1371 apibrėžtoms nusikalstamoms veikoms, ir kitų susijusių nacionalinės teisės aktų sąrašą. Europos prokuratūra užtikrina, kad tuose sąrašuose pateikta informacija būtų paskelbiama viešai. Be to, valstybės narės, kurios pagal 30 straipsnio 3 dalį ketina 30 straipsnio 1 dalies e ir f punktus taikyti tik tam tikroms sunkioms nusikalstamoms veikoms, pateikia Europos prokuratūrai tų nusikalstamų veikų sąrašą.

118 straipsnis

Taisyklių, susijusių su fizinių asmenų apsauga Europos prokuratūrai tvarkant asmens duomenis, peržiūra

Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 pritaikant pagal Reglamento (ES) 2016/679 2 straipsnio 3 dalį ir 98 straipsnį, Komisija peržiūri šiame reglamente išdėstytas nuostatas, susijusias su fizinių asmenų apsauga Europos prokuratūrai tvarkant asmens duomenis. Prireikus Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant iš dalies pakeisti arba panaikinti tas nuostatas.

119 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

1. Komisija ne vėliau kaip per penkerius metus nuo tos dienos, kurią turi nustatyti Komisija pagal 120 straipsnio 2 dalį, ir toliau kas penkerius metus paveda atlikti šio reglamento įgyvendinimo ir jo poveikio, taip pat Europos prokuratūros ir jos darbo metodų veiksmingumo ir efektyvumo vertinimą bei pateikia įvertinimo ataskaitą. Vertinimo ataskaitą kartu su savo išvadomis Komisija perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai bei nacionaliniams parlamentams. Vertinimo išvados skelbiamos viešai.

2. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, jeigu padaro išvadą, kad yra būtinos papildomos ar išsamesnės taisyklės dėl Europos prokuratūros įsteigimo, jos funkcijų ar jos veiklai, įskaitant jos tarpvalstybinius tyrimus, taikytinos tvarkos.

120 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Europos prokuratūra naudojasi savo kompetencija visų jos kompetencijai priklausančių nusikalstamų veikų, įvykdytų po šio reglamento įsigaliojimo dienos, atžvilgiu.

Kai tik Europos prokuratūra bus įsteigta, ji šiuo reglamentu jai priskirtas tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo užduotis prisiima tą dieną, kuri Europos vyriausiojo prokuroro siūlymu turi būti nustatyta Komisijos sprendimu. Komisijos sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Data, kurią turi nustatyti Komisija, negali būti ankstesnė nei treji metai po šio reglamento įsigaliojimo.

Valstybėms narėms, kurios dalyvauja tvirtesniame bendradarbiavime pagal sprendimą, priimtą pagal SESV 331 straipsnio 1 dalies antrą arba trečią pastraipą, šis reglamentas taikomas nuo atitinkame sprendime nurodytos datos.

Šis reglamentas pagal Sutarties privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2017 m. spalio 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

U. REINSALU